

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1481

De officio iudicis ordinarii

[urn:nbn:de:bsz:31-315896](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-315896)

jurisdi. ordi. iudi. sed de iure canonico dicit qd si agitur de perpetuante iurisdictionis sufficit iudicem commissis se citatione qz incipit per hoc vti iurisdictione ar. s. de offi. dele. licet. sed si agitur de afficienda psona requiritur qd citatio puenit ad ptem pro hoc de. h. vt lite pen. et vide glo. ibi no. qd hoc tenet. Do. an. hic instat sed tandem videtur transire cu dictis doct. Do. car. tenet indistincte qd requirit citatione puenisse ad partes mibi tam de iure iuili qz canonico placet vt sufficiat iudicem commississe citationem quo ad perpetua iurisdictionem pmo per tex. d. de. d. l. r. qz vbi tex. solam requirit vt iudex iceperit vt de legatione sibi facta. ad idem. c. gratu. palle. vbi solu requirit qd edictu citatio nis fuerit ppositum et ibi ad hoc pderant illum tex. Item probatur alia rone. Citatio habet tres partes. pma commissio iudicis de citando. scda executio nucij tercia ipsi nunciu relatio qd citant vt no. Jo. an. in. c. romana. s. ptra hentes de so. cope. li. vi. pma pars est iurisdictionalis dntaxat. scda et tercia no sunt iurisdictionales. hinc est qd iudex no pot committere citatione extra territoriu. sed si puenit i territorio pot nunciu cum exequi extra territoriu tex. est no. in. d. s. costrabentes. et in. l. omnes. l. de epi. et de. et ibi per doct. vti committendo citatione vsus est iurisdictione in partes. r sic satis videtur ppetuata et sic salua glo. in. d. de. h. qd hoc tenet. vbi etia videtur de mte pape licet no expri mat. et in. d. l. et quia.

De offi. ordi. rabi.

Supra visum est de offi. delegati et legati nuc sub hatur et merito de offi. ordinarij. vel aliter sic. Supra visum est de offi. ordinarij spalis vt est legat? nuc sub hatur in genere de offi. cuiuslibet ordinarij r.

Ernitiosam Episcopi in suis diocibus pnt crimia inquirere et punire et cum opus fuerit inuocare brachiū secularē. h. d. no. pmo ex suprascriptione qd etiam

papa dicitur facere sinodū. ad idem. c. i. de spon. vulgariter tamē appellamus sinodū epoz et consiliū ipsi pape. de quo vide bo. tex. i. c. l. xv. di. vbi poitur et h mologia istoz noim. Nota scdo qd epi hnt in suis diocibus iurisdictionē libera et ea q sunt meri iperij pnt eni ex officio pcedere sup criminibus et infacinosos boies aiaduertere hec eni meri iperij vt sunt. l. i. p. i. et qd ibi no. ff. de iurisd. om. iudi. et dicā. c. q. sedes et vide glo. in. c. puenit. xv. di. no. tercio ibi singulariū vbiū qd qlibet vrbz hz suū epum et facit esse

tex. p cōi cōsuetudie italie fm quā illā appellam? cūitate q hz epm hoc tñ nō est de iure qz pot esse ciuitas absqz epō nā et anqz essent epi erāt ciuitates r postmodum tpe pmitiue eccie fuit statutū vt epi nō cōstituerētur ni modicis ciuitatib? et nō populosis neqz in castris aut villis s solū in ciuitatib? magnis et populosis vt dicit tex. in. c. epi. lxxx. di. et in. c. i. de pūile. q iura clarissime pbant qd ad esse ciuitatis nō requiritur qd ibi sit epus s bene psumptio est qd vbi nō fuit sedes epalis cōstituta nō erat tūc magna ciuitas et vide qd nō Jo. an. in. c. si ciuitas. de sen. excō. li. vi. no. ibi vrbū. q qlibet ciuitas pot appellari vrbz. p h tex. i. l. h. ff. de v. sig. et vide et h mologia hui? vocabuli. l. puillus in. s. vrbz. ff. de v. sig. quāqz appellatiōe vrbis in genere per excellentiā itelligitur de roma vt in. s. quoties. insti. de iure naturali. no. ibi in suis dioceli. q appellatiōe diocesis venit ciuitas nam hic si nō cōprehenderet ciuitas sequeret qd epus nō haberet ptatem in ciuitate qd est absurdū. simile colligit in. c. vni. co. de re. pmi. li. vi. In cōtrariū facit. c. rodolph? de rescrip. hosti. dicit qd in statutis cōstitib? et pūile. appellatiōe diocesis venit ciuitas sec? in rescrip. cōtentolis vt in cōtrario. et hz hic doc. trāserint cū eo tñ mirāduz ē. de h dicto nā pot? diuersificat casus qz reddat rōz diuersitatis. si eni ob odiū rescriptoz cōtingit restrictō vt in. d. c. rodolphus. idē et fort? possit cōtingere i statutis penalib? odiosis deuitib? a iure cōi. et idē i pūilegijs odiosis. et ideo dic meli? in hac materia vt dicit in. d. c. rodolph? no. ibi adulteria. tex. no. quē sepi? soleo allegare qd epus pot sup adulterijs pcedere etiā cōtra laicos. no. tex. h nō restringit ad clericos nā de clericis nullū fuisse dubiū s loquitur generaliter i toto diocesi et ideo dico qd loc? ē puenitiō iter iudicem ecciasticū et secularē nā et secularis s h delicto cogno scere pot vt in. c. rex debet. xxiij. q. v. et in. c. tue d. p. ra. et h facit cōtra opi. Jo. an. in. c. si. de so. cope. li. vi. vbi dixit qd adulteriū ē crimē ecciasticū qtenus agitur ad separationē tbori matrimonialis. s si vis saluare istō dictū dicas qd tūc ē ecciasticū merū. i. q nullo mō pot de eo se impedire secularis s qn agit ad puniendū de licitū seu ad phibendū nō est mere ecciasticū s mixtū et hāc materiā plenissime examiani. in. c. cū sit generale. de so. cope. vbi generaliter sui psecutus q crimia sunt mere ecciastica vel mixta. no. ibi libera ptates et tene menti qd si daf alicui ptas libera pcedēdi i aliq casu nō itelligitur qd aliqd faciat cōtra ius s solū vt absqz alicui? impedimento vel licētia s possit facere nā ver bū libez s iportat. ad h qd nō. i. c. de mulera d. p. b. et i. c. l. epus. c. si. li. vi. r optie pbaf h. Alitio nō qd epi pnt vbi res exigit inuocare auxiliū brachiū secularis r i ta exigitē rebellioe subditoz r ideo alibi ibi dispōit qd

familia p̄tatis nō incurr̄t excoicatioz si ad m̄datū ep̄i
capit clericū et ducit ad carcerem etiā violēter vt in. c.
vi fame. de sen. excoi. et an iudex secularis teneat iudi
stincte dare suā familiā et omne auxiliū iudici ecclesi
co postulati. j. dicit. In glo. i. ibi cū frequēz et damo
sa fama. vult ergo glo. tex. restringere vt tūc possit ep̄s
inquire p̄tra subditū cū vehemēs infamia insurrexat cō
tra eū. dicit doc. et bene b̄ dicitū p̄cedere in inquisitione
ordinaria et sp̄ali que. si sit p̄tra certā p̄sonaz s̄ ḡraliter
nō requiritur q̄ infamia p̄cedat pe. b̄ q̄ ep̄s visitado in
quirit generaliter q̄liter viuat popali. ad b̄. x. q. i. c. re
latū. et. c. placuit. et in. c. i. de censu. li. vi. Ad idē. xxxv.
q. vi. et in. c. ep̄s. in sinodo idēz est q̄ delictū ē noto
rium et nescitur quis illud p̄misit naz tūc superior facit
inquisitionē generalē vt nō. Inno. in. c. bone. ele. i. s. de
el. et. bar. in. l. si. ff. de q̄stio. idēz dicit cū platus inquit
nō ad finē puniēdi s̄ in finēz ipediēdi. p̄motionez ad
aliquā p̄lationez vel ad ordines naz sine aliqua infā
mia p̄cedenti debet tūc superior inquire de vita et mori
bus p̄mouēdi. ad b̄ qd̄ le. et nō. in. c. i. de postu. pla.
et in. c. cū nobis. de elec. In glo. in v. canones. ibi
et de quocūqz mortali peccato. Aduerte qz glo. p̄ma
frōte videt sibi p̄traria. naz p̄mo dicit qz ep̄s dūtaxat
debet inquire de causis sinodalibz. i. de causis spectā
tibz ad for. ecclesiā et dixi de sinodalibz qz omnes
cause olim deferēbantur ad sinodū ep̄oz. vi. q. iij. in. c.
i. et. ij. et in. c. i. de iudi. tū postea subijct qz de quolibz
peccato mortali debz ep̄s inquire et sic videt exbau
sta iurisdicō iudiciū seculariū p̄tra. c. rex debet. xxiij.
q. v. hanc materiā examiaui in. c. nos inter. d̄ pur. ca.
vb. bona glo. et longe latius in. d. c. cū sit generale. et
cōclūde. p̄ intellectu glo. qz quedā sunt crimina mere ec
clesiastica de quibz iudex secularis nullo mō se intrumit
tere p̄t vt est crimē heresis de hereti. vt inquisitionis.
s. prohibem. li. vi. qd̄az sunt crimina mixta de quibz
vtrqz. s. secularis et ecclesiasticē cognoscere p̄t vt cri
men sacrilegij vt in. c. cū sit generale. p̄alle. et in. c. feli
cis. de pe. li. vi. Regulariter v̄o de alijs criminibus in
terris imperij nō p̄t iudex ecclesiasticē se ipedire nisi
indirecte quo ad penitētiāz imponēdas et ad delictum
p̄hibēdū vt in. c. nouit. de iudi. nisi delictū sit notori
um. nam tūc cū dephēdas negligentia iudicis secula
ris p̄t iudex ecclesiasticus p̄cedere vt nō h̄c Inno.
et in. d. c. nouit. facit. c. i. in. s. notoria. de cōsi. li. vi. Et
in si. glo. nō glo. qz satis est plena i materia sua et idēz
sentit glo. in. c. iudicet. iij. q. vij. et cōclūdit glo. qz ne
qz p̄lemnādo neqz absoluēdo v̄z iudex sequi p̄sciaz su
am s̄ moueri ex p̄batōibz corā eo factis. Do. an. rec
tat b̄ d̄ca cal. q̄ posuit in. c. pastoralis. s. qz v̄o. s. de
offi. d̄le. et ibi ego recitauit et plene examiaui istū passū
et seq̄tur do. an. cal. p̄terqz in vno. dicit eni qz si iudex

habet cōsciaz p̄tra reū sed accusator nō p̄bat nō debet
eū absolue diffinitue vt dicit cal. s̄ solū in observa
tione iudicij qz si absoluet et diffinitua illa snia obit.
ret in alto iudicio et sic reus trāsiret impunitus. s̄ mihi
pius placet opi. cal. qz in nullo facit cōtra p̄sciaz in ab
soluendo eū pure et simpliciter qz non sequit est crimi
nosus ergo necessario cōdemnādoz quia non debet
cōdemnari crimosus nisi accusetur et p̄betur. vt. vi. q.
ij. in. c. si tantū. et in. c. hoc placuit. et in. l. et rescrip.
ff. de mune. et bone. vnde ex quo delictū nō est proba
tum debet illum absolue qz occulta sunt relinq̄da
iudicio dei. vi. q. i. si omnes. facit. c. qualiter et q̄n elec.
i. in si. de accusa. Item x̄ps simpliciter absoluat muli
erem quā sciebat adulterā dum dixit quis te accusauit
mulier. et illa respōdente nemo d̄ne. dixit x̄ps nec ego
te cōdemnabo vade et noli amplū peccare vt habet i
euāgelio. x̄pi aut actio nostra est instructio vt. j. c. p̄pi.
et. ij. q. i. deus. et. c. significasti. s. de ele. et licet iste eni
tet penam corporale non euitabit eternāz. secus econ
tra quādo iudex habet cōscientiā firmāz pro reo. non
enim debet eum cōdemnare. p̄pter p̄bationes quā in
nocens est puniendus et certe tūc faceret cōtra cōsci
tiam si puniret innocentē. Ultimo ergo aduerte qz
glo. inepte posuit additiōē i si. dū dicit qz p̄tra p̄sciaz
iudicat punire et tamē p̄mo dixerat qz nō debet iudica
re s̄m p̄sciam s̄ s̄cōm allegatā. nec glo. si d̄diter recitat
casum illius. c. cum eterni. nam ibi simpliciter non di
citur qz iudicāz cōtra cōscientiā sit puniendus. nam si
hoc diceret cessaret hec disceptatio s̄ dicit p̄tra p̄sciaz
et cōtra iusticiā quasi dicit. qz si iudicat simpliciter cō
tra iusticiāz non incūrit penāz de qua ibi nisi etiā faciat
cōtra cōsciaz nam sepe iudex iudicat iniuste p̄ errorem
et nō ex certa scia quo casu non punire illa pena de q̄
ibi et sic p̄derādo illū tex. potes euitare cōtrariū qd̄
de illo multū stricte formare potest. In glo. in ver.
publicā. i. si. Nota duo ex glo. p̄mo qz sicut iudex
secularis v̄z ipendere suū brachiū et auxiliū iudici ec
clesiastico ita iudex ecclesiasticus debet innare seculares
cōtra subiectos sibi rebelles. Secōdo nō qz iudex secu
laris p̄t cōpelli per excoicatioē ad dandū familiam
et auxiliū suū iudici ecclesiastico. Inno. fatetur hoc pri
mū sed dat duas differētiāz in hoc inter ecclesiasticū
et secularē prima qz ecclesiasticus p̄t cōpelle seculares
si nō vellet sibi ipendere auxiliū vt in iuribz alle. i. glo.
s̄ nō cōtra qz secularis nō p̄t cōpelle ecclesiasticū qz
maior est eo. facit. c. qualiter. d̄ iudi. et. c. legim. in si.
p̄c̄ij. di. Secōda differētia qz ecclesiasticus nō tenet iura
re secularē iudicem puta excoicando sibi rebelles nisi
prius fiat sibi fides de processu quia non debet exco
municare nisi p̄mittat admonitionem et ex iusta cau
sa. sed facta sibi fide quod subditus iniuste est re

ballia debet iudex ecclesiasticus illum bannitum seu
 rebellam vel pscriptum per iudicem secularem excōica
 re. sed contra iudex seularis debet obtinere iudi
 ci ecclesiastico licet nō faciat sibi fidem de processu. s̄
 postea Inno. videtur limitare dicens q̄ si extra iudici
 um iudex ecclesiasticus petit auxiliū a iudice seulari
 et constat ipsi seulari q̄ iniuste petit nō tenetur nec de
 bet iudex seularis sibi impendere auxiliū q̄ nō de
 bet eum iuuare ad malum s̄ ad bonū. et sic intelligit
 istam tex. ibi cū dicit ad nō p̄iudicandū rē. Nam
 iudex seularis nō est inferior sed par iudici ecclesiastico
 scdm̄ eum & ideo nō tenetur sibi obtinere si iniuste
 petit. facit. xvi. di. cum ad verū q̄d verbū nō. s̄ si petit
 auxiliū in iudicio q̄ processit iudicialiter et nō fuit
 appellatū nec supplicatū tenetur iudex seularis mā
 dare executioni sententię iudicis ecclesiastici nec debz
 admittere exceptionez iniuste. facit. c. ij. de exce. li. vi.
 Do. an. in hoc instat et finaliter videtur concludere q̄
 si est casus in quo iudex seularis potest cognoscere n̄
 tenetur exequi nisi sibi faciat fidem de processu. et vi
 detur q̄ hec fuit opi. bar. in. l. diuis. ff. de custo. et ex
 hibet. res. et ibi dicit notāter per illum tex. q̄ si iudex
 ecclesiasticus tradit cōiunctum de heresi iudici seulari
 vt ipsam puniat nō tenetur illum punire nisi sibi p̄us
 ostendatur processus vt sic videat an iuste fuerit pro
 cessum p̄ra illum. Ad idem allegat q̄d habet in auct̄.
 de sanc. epi. in. §. si vō tamē. sed aduerte q̄ in exem
 plo suo bar. de directo dixit cōtra casum. c. vt inquisi
 tio in. §. phibemus. de hereti. li. vi. vbi dicit q̄ de cri
 mine heresi cum sit mere ecclesiasticū neqz directe ne
 qz indirecte potest iudex seularis cognoscere sed pu
 ra et nuda executio ad eum pertinet ad requisitionez
 iudicis ecclesiastici et tene menti illum textum. idem
 putarem dicendū per illū tex. vbi crimina essent mere
 ecclesiastica sed vbi crimina non essent mere ecclesiasti
 ca tūc si traditur aliq̄s curie seulari vt quando cleri
 cus degradatur iudex seularis non debet eum pu
 nire nisi fiat sibi fides de processu q̄ ille efficitur de fo
 ro suo et habet eum iudicare vt subditum nō aut vt pu
 nis executor etiā in isto casu loquitur tex. in. d. §. si ve
 ro crimine. sed si non tradit sibi vt sit de foro suo s̄ iu
 dex ecclesiasticus petit vt executor exequatur suā s̄niaz
 tunc satis pōt teneri opi. Inno. hic vt iudex seularis
 illam s̄niaz exequatur licet sibi nō fiat fides de proces
 su. facit. d. c. ij. de exce. li. vi. in executōe eius iusticie
 videtur iste seularis inferior ar. xxij. q. v. in. c. p̄ncips
 et. c. administratores. s̄ si iudex seularis sciret sententiā
 iniustā posset dici q̄ nō tenetur illam exequi saltem in
 cā criminali q̄ nō dz esse executor ad malū p̄ra p̄sciē
 tiam. facit. l. nō tantū. ff. de appel. et per hoc deciditur
 alia. q. nō. quā posuit Jo. an. et fuit hic Jo. de monte

marlo. Ep̄a volebat visitare quendā p̄latum inferior
 rem ille dixit se exemptū et appellauit ad papam. ep̄s
 excōicauit illū et q̄ ille non curat de excōicatione petit
 a iudice seulari vt daret sibi familiā et auxiliū suū
 iste vero qui appellabat cōtradicebat q̄rebat q̄d fa
 cere debebat iudex seularis. et post multa iste qui dī
 sputauit cōcludit q̄ nō tenebat impendere auxiliū. q̄
 tenetur impendere cōtra rebelles et resistentes ep̄o de fa
 cto. secus aut de iure et indubio p̄sumendū est p̄ appel
 lante vt dēretur sedi apostolice ar. c. directe. d. appel.
 et cum hac decisione trāseant hic p̄muniter doc. q̄d est
 valde notand. q̄ facit ad multa vt si subditus etiā nō
 exemptus ex iusta causa appellauit nō debet iudex se
 cularis dare suū auxiliū ad petitionē ep̄i cōtra illū sub
 ditum tñ in casu supraposito forte aliud posset dici p̄
 c. cum p̄one. de p̄uile. li. vi. q̄ cum alias subditus dī
 cit se exemptum debet exhibere p̄uilegiū q̄d sibi tri
 buit causaz p̄scribēdi alias pōt ep̄s vt iurisdictionē sua
 cum habeat iurisdictionē fundatā de iure cōi ergo si n̄
 seruat subditus q̄d ibi dicit potest ep̄s legitime pete
 re auxiliū brachij seularis. vide tñ in hoc q̄d dixi p̄
 Inno. in. c. venerabili. de cens. Item scias q̄ ab eo q̄d
 s. dixi q̄ iudex ecclesiasticus debet excōicare rebelles
 iudici seulari et cōtra iudex seularis debet bannire
 et aiadnertere in rebelles iudici ecclesiastico. Inno.
 recedit et videtur velle q̄ nec iste debet illos excōicare
 nec ille seularis istos p̄scribere vel bannire sed satis ē
 eos vitare. sed hostiē. tenet primū dictū q̄d est nōn
 dicens q̄ ad petitionē iudicis ecclesiastici iudex secula
 ris debet bannire et punire subditos rebelles et inobe
 dientes iudici ecclesiastico non curates de excōicatione
 ita cōtra ad petitionē iudicis seularis debet iudex ec
 clesiasticus interdiceret et excōicare subditos rebelles et
 p̄scriptos a iudice seulari. et ad hoc nō. dictum all.
 Inno. in. c. licet ex suscepto. de fo. cōpe. vbi dixi q̄ si ali
 qui subditi nolunt obedire ip̄atori. de facto nō succe
 dit papa in iurisdictionē sed debet iuuare impatorem
 ad domandū illos subditos et sic debet etiā p̄stare
 auxiliū q̄d pōt. Ex his habes optimū remediū pro
 istis nobilibus expulsis ab eoz dominio. naz possent
 implorare auxiliū ecclesie q̄ etiam debet subditos resiste
 tes excōicare et interdiceret. In glo. si. ibi vt sua au
 toritate rē. hec expositio glo. licet v̄a est in se tñ satis
 extranea ad tex. vñ alij doc. exponūt nō ad p̄iudicandū
 dum eccie q̄ min⁹ possit iudicare sine auxiliō brachij
 seularis. Alij dicūt nō ad p̄iudicandū. s̄ illi p̄ra quez
 petit auxiliū q̄ n̄ dz auxiliū impendi cōtra iudiciū et h̄
 etiā sensit Inno. vt dixi. s. vel s̄m̄ hosti. nō ad p̄iudicandū
 l. q̄ p̄ h̄ n̄ p̄iudicat iudici seulari quo min⁹ possit pu
 nire et ip̄onere penā t̄palē. s̄ hec opi. sibi n̄ placz q̄ n̄
 dz q̄s his iudicari. xxij. q. v. quid ergo. et in. l. licz. ff.

can. sta. nisi dicat q̄ iudex ecclesiasticus imponit pe-
nam spūalem seu pñtam iudex vero secularis impo-
nat penam tpalē. sed b̄ n̄ placet hosti. q̄ etiā d̄ de-
fendere penitentē. xi. q. iij. aliud et sic transit Jo. an.
cum hosti. Ex hac opt. posset colligi nō. dictū si opt.
esset vera scilicet q̄ punitus spūali vel tpali pena per
iudicem ecclesiasticum non debet puniri de eodem deli-
cto per iudicem secularē. sed do. an. nō placet bec snia
p̄cedenti q̄ qualitercūq̄ fuerit punitus a iudice eccle-
siastico potest tpaliter puniri per iudicem secularē si ē
de sua iuri dictione. all. nō. per Inno. in. c. dilectus .
de par. ca. et per eum in. c. de his. de accu. ego v̄o pu-
to q̄ hoc sit in iustitiae verū. sed vide ad hoc tex. nō .
i. c. fidei. de pe. li. vi. et ibi Jo. an. dicit istā. q. fuisse
disputatū. vnde vide ibi per eū et qd̄ nō. i simili bar.
in. l. ij. ff. vi bo. rap. vide qd̄ dixi in dicto. c. cū sit gene-
rale. et in dicto. c. de his.

Sacerdos Ordinarius qui scit
nō vt iudex sed vt d̄s
homo subditū esse criminis ream in determi-
te poterit sed nō nominatim eam arguere vel punire. b̄
dicit. Nota p̄mo argumentū optimū ex tex. q̄ his
qui aliquid scit ex cōfessione alicuius et in foro peni-
tentiali facta non d̄ illud scire pro certo q̄ potuit ille
non verū dicere et sic non habet certa scientia tūc ein
habet certitudo cū res dephenditur aliquo sensu cor-
poro. ad hoc. l. ij. q. ix. c. testes. et. l. si q̄. l. de testi.
hoc enim vid̄ pbare iste tex. dū ponit ista vt diversa
nam p̄mo facit mentionē cum pro certo scit aliquem
esse ream criminis et postea subijcit vel si cōfessus fuerit
zē. quasi tunc pro certo non sciat. et hoc p̄bat ista l̄rā
licet glo. i. aliter sentiat in hoc tamē nō videtur p̄de-
raste tex. Secūdo nota platum nō debere subditum
nominatim arguere de aliquo delicto nisi possit illud
delictum plene p̄bari nō enim creditur etiā sup̄iori si
dicat aliquem esse ream criminis. vi. q. ij. in. c. placuit .
et in. c. si tantū. p̄to tñ q̄ in secreto p̄t eum admo-
re. q̄ talis admonitio nō p̄t nisi p̄desse. ar. ij. q. i. si
peccaverit Tercio nota et tene menti. q̄ de delicto
cuius quis est cōsciūs vt deus p̄t in publico redar-
guere peccatorem in genere tñ et non determinate. hoc
etiā colligit exemplo xp̄i. sciebat enim deus eū iudam
traditūz tñ non omino siluit b̄ in genere eum redargu-
ebat et delictū supplicū m̄nebat dum dicebat q̄ meli-
us erat si natus non fuisset homo ille zē. et tene menti
hoc dictū ex quo habes casum in quo p̄t sacerdos
delictū sibi cōfessum in genere redarguere. Item nō
et tene menti q̄ pro quolibet dāno illato p̄t recurrī
ad iudicem ecclesiasticū vt excōciet eum qui dānū itu-
lit licet p̄bari non possit vt determinate quis dānum
intulerit nam rōne peccati mortalis debet recurrī ad

ecclesiā vt in. c. nouit de iudi. et in hoc tex. iste p̄t quo-
tidie praticari specifice i furto quādo nescitur auctor
furti. Item nota tres scientias quas p̄t quis in eodē
facto habere. nam p̄t habere vnam vt homo quia vi-
det. scd̄am vt deus q̄ ille fuit sibi confessus in p̄nia .
terciam vt iudex q̄ ordine iudicario factum est sibi p̄-
barum. et possunt iste tres scientie haberi alternatine
seu distributue et etiam simul. nam p̄t quis scire tan-
tum vt deus vel vt homo vel vt iudex. Item p̄t scire
simul vt homo quia vidit. et vt deus quia etiam sibi
fuit confessus. Item vt iudex quia p̄st̄modū in iudi-
cio sibi fuit probatū et hoc satis probat iste tex. b̄ nun-
quid possunt iste scientie sibi aduersari adinuitem i eo-
dem subiecto vt possit eadem p̄sona certū quid scire .
vt deus et p̄trarium scire vt homo vel iudex. vide qd̄
dixi i. c. pastoralis. i. s. quia vero. de offi. dele. Item
nō casum in quo sacerdos sine peccato m̄strat p̄ntē
excōcicato cū .i. nō p̄t probare illum esse excōcicatum
q̄ hoc scit vt homo vel deus et sic optime facit bec li-
tera in articulo q̄ sacerdos non debet desistere a cele-
bratione diuinorū licet sciat aliquem ex p̄sentibus esse
excōcicatum. ex quo hoc probari non p̄t. hoc tñ ego
admitterem in celebratione necessaria et ita loquit iste
tex. secus i volūtaria ar. xxiiij. q. i. c. si. Ultimo nō
casum in quo sacerdos nō debet denegare corp̄ xp̄i.
etiā excōcicato si probare nō p̄t illum esse excōcicatum
licet sciat vt homo vel vt deus. hoc etiā colligit exem-
plo xp̄i qui hoc sacramētum non denegauit inde sed
sibi et alijs apl̄is p̄tulit. vt. l. q. i. c. xp̄s. Sed q̄ro
quid si sacerdos producat in testem cōtra reum crimi-
nis nūquid teneatur resp̄dere de eo qd̄ scit vt deus
Dic secure tenendū q̄ non ad hoc. c. dilectus . de ex-
cessi. pla. et in. c. omis vtriusq̄ de pe. et remis. vnde se-
cure respondere p̄t se nihil scire q̄ non producat i te-
stem vt deus sed vt homo et tanq̄s homo nihil scit se-
cus aut est si nesciret vt deus sed vt homo licet alius si
bi dixisset secreto et iuramento p̄st̄ito q̄ nō reuēlet nā
non obstante illo iuramento si producat in testem de-
bet dicere veritatem ratio est. quia illud iuramentum
non extenditur ad istum casum tñ si producat in testē
et si intendebat iurans ad hūc casum se extendere iur-
amentū fuit temerariū et ideo non seruādum ita nō .
sentit Inno. in. c. qualiter et quādo. j. de accusa. vbi vi-
de et tene menti. Item dic q̄ nō semp̄ dicitur sacerdos
scire vt deus licet is q̄ sibi reuelauit dixerit q̄ sibi dice-
batē p̄niaz tunc enim solū d̄ peccatū detectū i p̄nia
vt deo q̄n̄ peccator q̄rit salutē aie sue secus aut si cū li-
bidis seu rōne amicitie dixerit q̄s peccatū sacerdotis q̄
tūc non dicitur in p̄nia q̄ ille n̄ tenet locū dei in b̄ et
currit vt ad deum. nōn . sentit Innocencius in dicto
asp̄itulo omnes et tene menti quia multi decipiuntur

Quero pro declaratōe lre nūquid quilibet sacerdos possit excoicare, videt primo qd sic ar. huius tex. nam b sit mentio de simplici sacerdote. Hōsti. intellexit tex. in sacerdote curato et sic videt velle qd sacerdos habens curam possit excoicare parochianū suū pro quo etiā facit tex. in. c. se. Alij dixerunt contrariū. Idē. et abb. cōcordādo dicunt qd aut hoc habet p̄suetudo et pōt sacerdos excoicare etiā cum cause cognitione iuxta cōsuetudinē. Et ex hoc p̄mo mēbro nō qd p̄suetudo pōt dare p̄tatem excoicandi qd an sit verū i dīstinete videt lati per Inno. in. c. olim. de resti. spo. et qd le. z nō. in. c. cū p̄ngat de foro cōpe. et an teneat excoicatio rōne possessionis tantū. vide qd nō. Jo. han. an. in. c. auaricie. de elect. li. vi. cessante v̄o p̄suetudine pōt sacerdos curatus scdm eū excoicare parochianū in genere et sine cause cognitione vel certā personam excoicare nō pōt quia nō est iudex. et sic istum tex. intelligūt qñ sacerdos curatus fert excoicationem in genere et cū hoc intellectu transiūt hīc Jo. an. et do. an. et nō hoc singulariter p̄pter auctem istoz doct. sed ego semp tenui in dīstinete qd cessante p̄suetudine sacerdos curatus nec in genere nec in sp̄e excoicare pōt. Plene hūc articulū explicauī in. c. si quis p̄tra de foro cōpe. in repetitōe. et p̄batur sic. Excoicatio est iurisdictionis p̄tentiose qz nō debet ferri nisi cū cause cognitione et fertur in iurū. h. q. i. nemo ep̄s. sed sacerdos curatus nō habet iurisdictionē fori p̄tentiois s̄ p̄iūaliū tū. pro hoc. xi. q. i. in. c. d. p̄sona. Itē excoicatio ē mēri imperij vt nō Inno. in. c. trāmissas. de elec. simpli ceter aut curatus nō habet ea que sunt mēri imperij. Item iura tantū a iudicib? dicūt excoicationem esse ferendam vt in. c. i. de sen. excōi. li. vi. vbi ter repetit verbum iudex. Ad idē. c. querēt. de v̄o. sig. et in archi diaconis. de offi. archi. non ob. iste tex. debet enim intelligi de sacerdote alias ordinario naz et ep̄i olim appellabātur sacerdotes. p̄cy. di. c. oim. naz sacerdos est nomen dignitatis et honoris. p̄xi. dist. clerico. et hoc semp fit hīc. et hoc etiā patet ex mēbro. nam hīc tractatur de offi. iudi. ordinarij. ergo vt ista decretalis cōueniat rubro debet intelligi de sacerdote alias iudice ordinario. debet enim nigrā cōuenire rubro vt nō. glo. i. c. tibi qui. de rescrip. li. vi. et in. c. bone. de cōsur. vili. vel inuili. et in. c. si super grā. de offi. deleg. li. vi. hoc etiā p̄bat ista litera ibi nisi iudiciali ordine rē. et ibi petit iusticiā certum enim est qd a simplici curato nō petitur iusticiā cōtra dānum inferentē nec p̄cedit corā eo ordine iudiciario. Ex hīs cōcludit qd hec litera nō p̄bat op̄i. istoz doc. et pro hoc vide bo. glo. de. seqn. vbi dicit et in. c. nemo ep̄s. h. q. i. et ad. c. seqns. dicit vt ibi dicitur. et hanc op̄i. qd non possit sentit collecta. b

Secōdo querit nūquid hec generalis excoicatio sit

ferenda p̄cedente p̄petenti monitōe. Dicit qd sic. vñ nec in genere nec in specie debet ferri excoicatio nisi p̄cedente trina monitōe vt in. c. romana. in v̄si. sed nec. de sen. excōi. li. vi. In glo. i. et pondera ibi glo. quam inducit dñs An. ad saluandū testem qui dicit aliqd pro certo scire et interrogatus de causa scientie respondet quia ille fuit sibi confessus. sed certe hoc dicit nō p̄batur in tex. sed potius oppositū vt. s. dixi. in p̄mo nō. et dicit vt ibi In glo. h. ibi qd licitū est in genere Nota glo. qd regulariter illud qd licet in genere licet i specie et ecōtra. et idem tenet hīc cōiter doct. Et nota glo. se. et ex ea et ex tex. collige qd excoicatio generali ter lata ligat delictū quātumcūqz occultū seu delinquentem et sic iudicio meo hīc est tex. pro glo. nō. in. de. i. de hereti. vbi examinat an p̄stitutio militatis ecclie liget delictum omīno occultū et cōcludit qd sic et tene mēti istam glo. et istū tex. ad hoc. In glo. pe. in fi. in dicit ergo glo. qd nullus istoz erit excoicatus. et idē tenet Hof. dicens qd ex quo nō constat de intentōe excoicantis nullus vigore sententie erit excoicatus cōsulit tñ qd vterqz se faciat absolui ad cautelā. Hōsti. dicit qd vterqz est ligatus qz deus non curat de verbis sicut et alias ecclia non curat de v̄bis si constat de intentione. vt in. c. in hīs. de v̄bo. sig. mihi placet opi. glo. cōiuncta opi. Hof. facit. c. grane. xi. q. iij. Item. l. iij. si duobus. quā glo. adducit p̄ p̄traria opi. facit. p̄ hāc opi. vt nullus sit ligatus. nam ibi in fi. dicitur qd si legatum fuerit factū titio et non apparet de quo titio testator senserit nulli debetur legatum. Item excoicatio non debet ligare vltra intentionē excoicantis. Nam potestas et voluntas debent cōcurrere ad expletionē cuiuscūqz rei vt in. c. cum sup. de offi. dele. et in. l. multum interest. l. si quis sibi vel alteri. iste excoicatus non habuit animum excoicandi nisi vnum ergo non debet esse vterqz excoicatus nec alter ex quo nescitur de quo senserit. nam p̄sertim in istis sp̄ialibz pura recta et certa debet esse sententia rē. de conse. di. iij. reulerunt. et. c. soleat. Et faciūt ista ad qdnes. Sacerdos in die forte pasce volebat cōmunicare populū et habebat an se hostias. xi. quas tñ putabat. x. p̄tulit simpliciter verba cōsecrationis. querit vtrū omēs xi. sint cōsecrate vel. x. tantū vel nulla. Et salua determinatione ecclie p̄cludit hīc Cal. qd si habebat animum p̄secrandi. x. et non plures nulla erit p̄secrata et incertitudo videt. Nam vt dixi recta et certa debet esse intentio in istis sp̄ialibus et intentio est necessaria ad perficiendam opus vt in iuribus pal. et p̄ hāc opi. facit ista glo. in fi. nō enim apparet quas ex illis. xi. voluerit consecrare.

Si ordia.
 n? subieca?
 ep̄o p̄fert i sibi subiectū iustā cōsurā ecclia.

ep̄s illā seruare debet et eā sine satisfactiōe et cōscientia
 p̄ferentis relaxare non debet. Primo ponitur exordi-
 um, ex quo sc̄do infert mandatū ibi qua, p̄pter. Ad
 p̄mo ex sup̄scriptōe q̄ appl̄ōe p̄latōz veniūt n̄ solū ep̄i
 et sup̄iores s̄ etiā interiores h̄ntes iurisdictionē q̄d et
 r̄ius p̄bat in. c. i. d. et a. et quali. quimō dixi h̄ hosti.
 q̄ etiā simplex curatus d̄i p̄latus vt patet hic in pleba-
 no. sed dictū meli⁹ q̄ ex lata significatiōe sacerdotes
 procbalium ecclesiāz possunt dici p̄lati q̄ p̄sunt par-
 rochianis in foro anime et hoc respectu plebanus p̄t
 dici p̄latus. hoc p̄bat tex. in. c. tua. j. de de. egro. et pro-
 batur ab allusione vocabulū vel etimologia vocabulū.
 nam dicit p̄latus quasi p̄ alijs dicit⁹ vel ante latus sed
 stricte illi soli dicitur p̄lati qui habent iurisdictionē ali-
 quā fori contentioso. ad hoc tex. in. c. glo. in. c. decer-
 nimus. de indi. et ibi dixi. ad idem tex. in. c. dudum.
 de sepul. vbi per se fit mentio de p̄latis p̄ se de sacero-
 tibus curatis. et hoc mō p̄t intelligi tex. nam iste ple-
 banus habebat hic iurisdictionē q̄d patz ex eo q̄ exco-
 mūicabat procbianos suos q̄d intellige de iure sp̄ali.
 puta ex p̄scriptione vel p̄uilegio nō aut de iure cōi. vt
 dixi. s. c. p̄cedenti. nam istud est situatū sub rubrica. de
 offi. indi. ordi. s̄ certum est q̄ plebanus nō est iudex or-
 dinarius procbianoz suoz in foro cōtentioso. loquit
 ergo de iure sp̄ali. Nota ergo q̄ rector ecclesie par-
 rochialis habet curam procbianoz suoz siue sint laici
 siue clerici. Ex quo nō q̄ inhabitantes in prochia licet
 sint clerici sunt tñ procbiani illius ecclesie ad hoc facit
 de conse. di. i. et hoc attendendū vbi dicit q̄ clerici de-
 bent cōuenire vna cū laicis ad audiendū diuina in ecclesia
 eoz. Ad terciū q̄ appellatiōe sententię censure cō-
 p̄henditur sententiā excoicationis et interdicti. adde
 et suspensionis vt in. c. q̄renti. de v. signi. Item nō
 hic exp̄sse q̄ p̄lati inferiores ep̄is possunt ferre ex-
 coicationē in subiectos. cōcordat. c. sicut tuus de simo.
 et. c. cum ecclesia. de ma. et obedi. et. c. h̄. de eo qui or-
 sur. rece. Item nō q̄ excoicationē latam a p̄lato
 inferiore subdito ep̄o p̄t ep̄iscop⁹ relaxare si est irati-
 onabilis. si aut rōnabilis non debet eam relaxare sed
 debet remittere ad suū excoicatorē. Quid aut si de sc̄o
 relaxauit dicit vt in glo. si. in. fi. Ultimo nota q̄ su-
 p̄iores debent facere obseruari snias latas ab inferio-
 ribus et sic vidē sc̄dm Inn. q̄ maior iudex debet mā-
 dare executioni sniaz inferioris. ad idem. l. p̄perandū
 s̄. sin autem. l. de indi. et. l. a diuo pio. ff. de re iudi. et
 hinc sumpta occasione. Inn. tractauit nūquid isti infe-
 riores p̄lati possunt eoz snias mādare executōi an vō
 debeant recurrere ad sup̄iorem et refert cōtrarias opi.
 Finaliter ponit nō. dictū q̄ q̄bet iudex siue delegat⁹
 siue ordinarius potest exercendo iurisdictionē quā h̄z
 suā sniaz mādare executōi s̄ eā quā nō habet exercere

*Etiam habetur in p̄rog. in
 si p̄curatoris s̄. in. c. i.*

nō p̄t et tunc debet ad sup̄iorem recurrere. Exemplū
 quilibet iudex ecclesiasticus p̄t excoicare etiā si sit de
 legatus inferioris a principe vt hic et in. c. ex litteris.
 s̄ offi. dele. vnde excoicando et interdico nō p̄t suaz
 sententiā mandare executōi q̄ non excedit metam sue
 iurisdictionis vt p̄batur in. d. c. ex litteris. Item pone
 exemplū in rectore scholariū nam poterit interdico
 igressum vel delendo scholarem de matricula vel qd
 simile suam sniam mādare executioni sed iurisdictionē
 quā quis non habet non potest exercere vt puta alius
 iudex qui non habet ea que sunt meri vel mixti impe-
 rij non potest manualiter ponere quem in possessionē
 vel ducere ad carcerem vel quid simile exercere vt i. l.
 iubere canere. ff. de inri. om. iudi. vnde pro istis et si-
 milibus debet recurrere ad sup̄iorem habentē p̄tatem
 et sic intelligit. l. a diuo pio. p̄alle. Hanc materiā ple-
 nissime examinā in. c. si quis cōtra clericum de foro
 cōpe. et dicit vt ibi in glo. i. in. fi. Nota bene hāc gl.
 ex qua collige duas regulas. Prima q̄ electus a col-
 legio vel vniuersitate vel deputatus per sup̄iorem ha-
 bet iurisdictionē ordinariā in illos de collegio licet iste
 p̄latus subit ep̄iscopo. Secūda regula ē q̄ isti p̄lati qui
 p̄sunt collegio vel alias habent iurisdictionē puta ex
 cōsuetudine p̄t excoicare sibi subiectos et anathema-
 tizare non possunt. Anathema p̄petit solis ep̄is. et idē
 nō. h̄. q. i. nemo ep̄s. Aduerte tñ q̄ inter anathema et
 excoicationem non est differentia quo ad vicula. nam
 vtraq̄ est excoimunicatio. et dicitur anathema quasi
 sup̄erna maledictio de quo vide qd nō. in. c. cum non
 ab homine. de iudi. sed anathema fertur cum maior
 solennitate q̄ excoimunicatio nam fert ep̄us circūstan-
 tibus sibi. xij. sacerdotibus et candelis accensis prout
 habetur in. c. dñt. xi. q. iij. et debet fieri inde absolutio
 cum maior solennitate q̄ fit ab excoimunicatiōe de qua
 dicendum vt habetur in. c. cum aliquis. ea. causa. et q.
 vnde anathema excedit excoimunicatiōez quo ad ma-
 iorem solennitatem et quo ad opi. vulgarium et ad ter-
 rorem et in difficultate absolutionem obtinendi. et ex
 his glo. videtur tacite excludere simplices sacerdotes
 curatos qui non p̄sunt collegio isti non possunt exco-
 municare. Circa materiā huius glo. dicit Hof. attē-
 dendā p̄suetudinē in iurisdictionē istoz inferioroz Inn.
 et hosti. videtur satis hic p̄cor. cū opi. glo. dicit enim
 q̄ ad h̄ vt quis habeat ordinariā iurisdictionē in cleri-
 cos seu religiosos optz q̄ eligat ab vniuersitate seu col-
 legio. et obtineat p̄firmatōez a sup̄iore h̄ntē p̄tatez. ad
 h̄. c. nihil. s̄ elec. et qd habet i. auē. s̄ defen. cū. s̄. h̄. ol-
 xit etiā in. no. optere q̄ vniuersitas q̄ istū elegit sit cleri-
 coz vel religiosoz q̄ al nō possit dare iurisdictionē in
 p̄sonas ecclesiasticas. Item oportet q̄ iste electus sit
 clericus quia alias iurdictio spiritalis in eum non

caderet vt in. c. cum cam. de p̄scrip. r. c. ecclesia d̄ p̄ssi.
 Et ex his alias dixi r. etiaz nunc p̄firmo q̄ si vniuersi-
 tas scholarium est secularis rector elect⁹ ab vniuersitate
 ec̄ si sit cleric⁹ nō p̄t h̄c iurisdictionem i scholars clericos
 q̄ vt dixi vniuersitas secularis dat iurisdictionem
 tpalem non aut̄ sp̄ualem q̄ cum laici nō sint sp̄uales
 nō p̄nt eligendo transſerre iurisdictionem sp̄ualem r. mul-
 to fort⁹ hoc p̄cederet si rector esset laicus. q̄liter aut̄
 cognoscatur an vniuersitas sit secularis vt ecclesiastica
 dic q̄ si maior p̄s est secularis c̄etur vniuersitas secu-
 laris vt dixi plene in. c. ex litteris. de confi. r. bar. po-
 nit in. l. si. de coll. fl. r. vide an clerici subſciantur re-
 ctori maxime si sint cines ea q̄ plene tetigi in. c. si dili-
 ḡti. de fo. p̄p̄. De vno etiā dubito. p̄supposito q̄ vni-
 uersitas scholarium sit ecclesiastica nunq̄ elect⁹ in re-
 ctorem posset habere iurisdictionem in clericos ex quo
 nō recipit p̄firmatōem a ſupioze ecclesiastico. nā boſt.
 generaliter loquēdo r. Inn. in p̄n. ſue glo. dicūt oport-
 tere vt electus cōfirmetur a ſupioze p̄ postea in medio
 glo. nō videtur aliqd̄ repetere de p̄firmatione. vñ p̄t
 dubitari nūquid clerici excentes p̄fessionem licitam
 faciant collegium extra ecclesiam ita vt electus p̄ eos
 in rectorem habeat i ipos iurisdictionem. nā d̄ laicis
 certum est q̄ si excent aliq̄ p̄fessionem licitam q̄ sunt
 scholares barbitonſores ſutores r. ſimiles p̄nt em̄ iſti
 ſe congregare et eligere ſibi rectorem qui habebit ordi-
 nariam iurisdictionem in ciuilibus in his que ſunt occa-
 ſione ſocietatis r. p̄fessionis. r. quāq̄ poſſunt iſti p̄ueni-
 ri ſub iſto rectore ſi tñ p̄ueniunt ſub maiori iudice
 loci p̄ta p̄tate non p̄nt declinare illius iurisdictionem
 vt e caſus nō. in. l. si. de iurif. dm. in. Et nō h̄ Inn.
 r. bar. in. d. l. si. nā in clericis vt dixi dubito p̄. c. ſignifi-
 caſti. de fo. p̄p̄. r. c. de p̄ſona. xi. q. i. nam ep̄s est eoz
 ordinari⁹ nec debent facere ſibi iſta collegia ex quo nō
 ſunt in ecclesia vel ſaltem non habent confirmatōnem
 ab ep̄o nullo enim iure hoc cauetur et ideo per illam. l.
 si. que loquitur in laicis nō recederet a diſpoſitōe ca-
 nonum diſponentium ſuper iurisdictione clericorum i
 hoc tamē vide quod dixi in. d. c. si diligenti. vnum ta-
 men ſcias q̄ ceſſante conſuetudine iſti qui ſunt de col-
 legio ecclesiastico licet ſubſint eozum p̄lato inferiori
 vtputa p̄posito ecclesie collegiate tamen in crimina-
 libus coram ſolo ep̄ſcopo ſunt cōueniendi. xvi. q. ij.
 viſis in fi. Item in ciuilibus ſi p̄uenirent coram ep̄o
 non p̄nt declinare ſuam iurisdictionem r. dicere q̄ volūt
 cōueniri ſub eoz p̄lato inferiori q̄ ep̄s p̄currit in iurif-
 dictione eoz iſtis p̄latis inferioribus r. locus ē p̄uentōni
 ar. in. d. l. si. r. ſentit h̄ Inn. niſi aliud habeat cōſuetu-
 do r. per hoc quod dicā in glo. ſe. In monachis tamē
 aliud videtur dicendū. ſ. q̄ p̄mo loco p̄ueniendi ſunt
 coram eozum abbate r. non coram ep̄ſcopo quia im-
 mediate habent abbates loco dei ſupra eozum caput

vt in. c. si religioſis. de elec. li. vi. r. in. c. ij. de teſta. co-
 li. vñ monachus magis tenetur obedire abbati q̄ ep̄o
 vt nota. glo. xi. q. ij. q̄ reſiſtit. r. habet abbas iurisdictionem
 onem in monachos etiam in criminalibus vt p̄t in. c.
 ea que. r. in. c. in ſingularis. de ſta. regu. vbiq̄ deliquit
 rit r. vij. q. ij. abbates. ſi tamen eſt crimen q̄ veniret
 imponenda de poſitionis tunc non abbas ſed ep̄ſcopo
 p̄us cognoscere debet. v. c. viſis. in fi. r. xvij. q. ij. mo-
 naſteria. Idem ſi abbas eſſet negligens i corrigendo
 vt ij. eo. quāto. r. l3 in his ſunt opi. vt nō. in. d. c. q̄to.
 tamen id quod dixi p̄t verius et vid̄ velle Jo. de
 lig. in de. ne in agro. de ſta. regu. plenissime vide cir-
 ca hanc materiam p̄ me dicta in. d. c. si q̄s p̄tra de. in
 repetitōe. r. in. c. cum p̄tingat. in de. eo. ti. vbi tractant
 quā iurisdictionem habeat omnes iſti inferiores p̄clati
 atra ep̄ſcopum. Anum tñ ſcias q̄ nullus cūtra ep̄m
 d̄ iure p̄muni habet territorium in dioceſi vñ tota dio-
 ceſis eſt territorium ep̄ſcopi in ſp̄ualibus. xvi. q. vij.
 omnes baſilice. r. in. c. i. s. eo. r. in. c. cū ep̄s ij. e. li. vi.
 Ex quo inferatur q̄ ſi clericus deliquit i monaſterio ali-
 cuius abbatis non ſubſcitur rōne criminis iurisdictionem
 onem abbatis ſed ep̄ſcopi loci. ad hoc. c. cū p̄tingat p̄al-
 In aut̄ inferior ep̄o poſſit p̄ſcribere territorium cōtra
 ep̄ſcopum dixi plene in. d. c. cum p̄tingat. r. ſm h̄c li-
 mita iſta glo. In glo. ij. ibi ſemp̄ p̄ſumitur. vult et
 go glo. q̄ excomunicatio ſemp̄ p̄ſumenda eſt iuſta do-
 nec p̄betur p̄trarium. tu dic hoc p̄cedere ſi non ſuit ap-
 pellatū ſi n̄ ſuit appellatū l3 appellatō non ſuspendat
 vinculum vt in. c. paſtoralis. de appel. tamen ſuſpēdit
 p̄ſumptōem iuſticie. vnde oportet q̄ ſupior p̄bet eam
 iuſtam ſicut p̄tingit in alijs ſentētijs vt nō. Inn. in. c.
 bone. el. ij. d̄ poſtu. p̄la. r. tene illud menti. facit q̄d ip̄e
 nō. in. c. cū in iure. s. de offi. dele. In gl. ſi. ibi cum
 ſit ſuperior r. ordinarius nō ſingulariter iſtam gl. r. nō
 tradas obliuioni ex ea enim inferatur ad id q̄d ſup̄ dixi
 q̄ l3 p̄lati inferiores habeant iurisdictionem in illos de
 collegio eozum. nō tñ eam obtinent excluſo ep̄o ſed ac-
 cumulative ad ep̄m ita q̄ iſti non faciunt gradū ſed ep̄s
 concurrens tanq̄ generalis ordinarius r. iſti inferiores
 tanq̄ ſpeciales r. ex h̄ inferat ad ſolutōem glo. q̄ d3 va-
 lere abſolutio facta ab ep̄o. Et l3 q̄dam tennent con-
 trarium vt l3ug. r. Bull. na. r. Archi. in. c. ij. de cōſti-
 li. vi. r. in. c. vnico. de maio. r. obe. li. vi. alij tñ doct. cō-
 muniter ſequūtur glo. r. adducūt q̄d habetur in auc. d̄
 deſen. ciu. i. p̄n. vbi d̄ q̄ deſenſor cū iurisdictione equipat
 ep̄s p̄t cognoscere de cauſis ſubditoz omiſſis magi-
 ſtratus inferioribus. ad idem. p̄ opi. gl. facit. c. vene-
 rabilibus. §. vbi autem. de ſen. excom. li. vi. r. dicit ab-
 bas q̄ vbi p̄currit iurisdictione immediata r. mediata va-
 let abſolutio facta a ſuperiore. r. idem in effectu ſentit h̄
 Cū. dices q̄ vbi cāe ſunt p̄manes ſuperiori r. inferiori
 ſi ſupior citat p̄ferendus ē ar. in. l. iudiciū. ff. de iudic.

Quidam Abbates in monachos

secus ante fm eum ubi cause non sunt communes ponit exemplum i monacho q magis tenetur obedire abba ti q ep̄o. Item in subdito epi q magis tenet obedire ep̄o q archiepo. b̄ ultimū ē absoluta r̄ daz vt i. c. pastoralis. f. co. in monacho tñ sent opinionones vt nota. f. eo. quanto. et nota hanc opi. Qm. nam apte sentit quod. s. dixi in causa monachi q est prius tractanda coram abbate q̄ coram ep̄o r̄ vide quod nō. ad materiam. glo. in. c. pastoralis. f. co. preallegato r̄.

Si ordinatio vacantis ecclesie etiam patronate ex iusta cā differtur est ibi p̄ ep̄m iconomus ponendus. Lōis diuisio. sc̄da ibi fraternitati. Nota primo argumentū optimum ex tex. q nō coip̄o q patronus presentat indignum est puatus potestate presentandi. nam si hoc esset vez cum hic p̄supponat q presentatus esset indignus nō poneret iconomus lz ep̄s p̄uidet de rectorē. de h̄ dic vt latius. f. dicā Nota sc̄do q ubi differtur puatio ecclesie nec superior p̄t iudicare. p̄uidere de rectorē debet ibi poni iconomus Et ex h̄ r̄ ex tex. babes casum q qui nō p̄t ponē rectorē in ecclesia ponat iconomum. Et facit optime iste tex. ad p̄bandū. q capitulum sede vacante p̄t ponere iconomū in b̄nificijs vacantibus quoz collatio pertinet ad ep̄m. vñ lz caplm nō succedat in p̄tate p̄ferēdi talia b̄nificia vt in. c. unico. ne. se. vacan. li. vi. p̄t tñ ibi ponere iconomum. ar. h̄c r̄ b̄ vidē velle Jo. an. in. d. c. unico. ne. se. vacā. li. vi. qd̄ dictum tenementi. Ultimo nō qd̄ faciendū de redditib̄ p̄uenientib̄ ecclesie vacanti nam debent p̄uerti in vtilitatem ecclesie vel p̄seruari p̄ futuris rectoribus. ergo nō dz ep̄s vel alius p̄tatis v̄ patronus illos fructus occupare imo accipiētes incurunt hodie penaz. de q̄ in. c. si. f. eo. li. vi. Et i ecclesijs cathedralibus r̄ collegiatis vacantibus nō h̄z locum pena. c. q̄ sepe. de elect. co. li. In gl. i. in fine. vult ergo glo. q id qd̄ disponitur h̄c habet locum i ecclesia que est iuris patronatus clericorum. r̄ idem Lau. h̄c dicens q tex. narrat factum vnde fm hosti. idē in vñf q̄. Et tu dic melius post Jm. q cum ministerio tex. p̄uidet solum in ecclesijs patronatus laicorum q̄ patronus laic⁹ lz debeat defendere bona ecclesie. xvi. q. vii. filijs. nō tamen habet custodiam ecclesie vacantis nisi sit p̄uilegiat⁹ vel hoc habeat ex consuetudine ap̄ probata p̄ sedem apostolicam vnde cessante approbatione pape non valeret consuetudo sc̄dm hosti. vt laicus habeat custodiam ecclesie vacantis. ar. in. c. i. d̄ cōsuetu. r̄ in. c. cum terra. de elect. Et nota. bene h̄ verbū q̄ in multis ecclesijs de facto seruetur contrarium. sed si patronus est clericus tūc ip̄e habet custodiam ecclesie vacantis ar. in. c. bone. de appel. r̄ in. c. cum r̄ plantare. §. in ecclesijs. de p̄uileg. Et ideo tunc non ē ponēdus iconomus per ep̄iscopū. r̄ ideo hec l̄ra voluit p̄

uidere cum p̄sona nō ecclesiastica h̄z patronatum r̄ tenementi ex hoc istum tex. sc̄dm hunc intellectum r̄ intelligo patronum ecclesiasticum cum cui p̄petit ius patronatus rōne ecclesie. nam si p̄petret rōne patrimonij talis ē censendus in h̄ iure tanq̄ laicus vt le. r̄ nō. in. c. cū dilect⁹. de in. patro. Tractat etiā hic doct. q̄s habeat custodiam ecclesie cathedralis. ego de omnib̄ plene dixi in. d. c. bone. r̄ dic vt ibi In glo. q̄. in fi. nō bene istam glo. ad quam quotidie fit remissio cuz q̄ritur nunq̄d patronus p̄tando indignus sit puatus ip̄o facto. p̄ ea vice p̄tate p̄tandi r̄ concludit glo. q̄ si est patronus ecclesiasticus puatur ip̄o facto secus si ē secularis. sed ad. §. si q̄s oratori demum. qui facit i contrarium. R̄ndet q̄ non p̄cedit de iure canonico quia standū est canonis r̄ non legi. l. a. r̄ c̄clusionem glo. im pugnat Jo. an. p̄cederet em̄ si canon ex p̄se diceret q̄ non sit puatus s̄ b̄ nullibi canetur ergo standū est legi nō obstante si dicat q̄ patronus secularis p̄t variare p̄tando sc̄dm vt in. c. cum aūt. de iure patro. q̄ illud possit p̄cedere q̄n p̄tasset idoneum vel indignū ignoranter ita q̄ non esset puatus opi. glo. tenet Alex. i. c. i. de p̄ben. li. vi. Sed hosti. h̄ p̄tate tenet q̄ sit puat⁹ si sciēter p̄tavit indignū. r̄ tenet Jm. in. c. p̄p̄uit de fi. p̄. licet hic loquat̄ alternatiue. dicit etiā q̄ p̄cedendum esset laicis p̄pter ignorantia Jo. an. p̄cludit q̄ si laicus sciēter p̄tavit indignum r̄ p̄sistit i illa p̄tate p̄ q̄ntoz menses sibi p̄fixos ad p̄tandam extone poterit ep̄iscopos p̄uidere de alio q̄z paria sunt nullū p̄tate vel minus idoneū vt in. c. ij. de trans. p̄la. r̄ i. c. tue. de cle. non res. vñ sicut ep̄s p̄t p̄uocere elapso quadrimestri r̄ nemine p̄tato vt in. d. c. unico. de iure patro. li. vi. ita si fuit p̄tatus indignus. sed si tempus p̄fixum patrono non ē lapsum poterit patron⁹ secularis aliū p̄tate si p̄us p̄taverit indignum. nam si licitum est patrono seculari variare q̄n p̄tavit idoneū fortius debet esse licitum si p̄tavit indignum. nam is ra admittunt facilius variationem contra actum nullū vt in. c. nosti. de elec. Sed si patronus ecclesiastic⁹ ignoranter p̄tavit indignum nō potest variare r̄sq̄ ad cassationem. r̄ post cassationem habet tempus inteḡ ad presentandum ar. in. c. si electio. d̄ electi. li. vi. r̄ ad §. si quis oratori domum. Respondet Jo. an. q̄ non probat q̄ ep̄iscopos possit alium instituire presentato indigno quia solum dicit q̄ presentato indigno debet ep̄iscopos procurare vt instituat̄ idoneus quod potest intelligi sollicitando. f. patronum. cum hac opi. Jo. an. transit hic do. an. Et tu vide Fre. p̄silio. cxxij. p̄pe fuffem. vbi videtur tenere opi. istius glo. nihil tamen boni adducit. f. do. de rota decisi. ccc. apte tenet contrarium q̄ patronus sit puatus per. d. §. si q̄s oratori domū. Jo. de lig. idem hic adducit. nā si dignus vel habētes collationem de iure cōi p̄uizantur ip̄o facto

eligendo vel instituendo indignam vt in. c. cum in cū-
 ctis. de elect. forius idem dicendum in patronis qui
 habent pntationem ex sola gratia. Ad idem optime
 facit tex. in an. de ec. titu. in. §. si quis edificatōnem
 vbi dicit qd si patronus p̄fecit hospitali rectorē indignū
 ep̄s illo remoto d̄y ponere idoneū et hanc opi. puto ve-
 rissimaz. lz do. car. sequat opi. glo. Et ad. §. si q̄s oia
 toxi domum. Dic qd m̄sio Jo. an. nō est bona qz tex.
 ibi dicit. quoslibet putauerit rē. et sic ep̄s h̄y ponere
 idoneū p̄ntato indigno p̄ patronū. Et ad istū tex. dic
 qd non loquit qn̄ scienter fuit p̄ntatus indignus. hanc
 opi. videt sentire Bar. in. l. cū qdaz. ff. de. l. ij. et ibi bo.
 tex. iuncta gl. vbi p̄bat qd si quis habet electōem ex dē
 sp̄sitione testōis si eligit indignum p̄ntatur ip̄o facto
 p̄ntate eligendi qd nota. Adduco aliam bonam rōnez
 vbiqz aliquid ex p̄uilegio seu gratia p̄petit p̄ntas eli-
 gendi vel postulandi si scienter eligit vel postulat indig-
 num ip̄o facto perdit p̄ntatem sibi tributam qz d̄y abutit
 p̄uilegio tex. est nota. in. c. gratum. d̄ postu. p̄rela. fa-
 cit. c. p̄uilegium. xi. q. ij. Sed patronus h̄y potestatem
 eligendi seu p̄ntandi de gr̄a. vt in. c. l̄ij. de iure patro-
 nando ergo scienter indignum abutit gratia. et sic de-
 bet esse p̄ntatus p̄ illa vice et hec notabis Et qd dixi qd
 potestas deuoluitur ad ep̄m. intellige si ep̄s habet po-
 testatem instituendi sed si potestas instituendi p̄tinet
 ad alium puta abbatem vel capitulū tunc ius patroni
 deuoluitur ad habentem instōnem et sic habebit libe-
 ram collationem. hoc voluit glo. singu. quā semper te-
 nebis menti in de. vnica. de sup. neg. p̄rela. et sic nota
 qd illud ius patroni deuoluitur ad eum qui h̄y ipsam
 institutionem licet de iure sp̄ali. In glo. penl. nota
 p̄mo ex ista glo. intellectum ad. c. qm̄. et. c. cum p̄pter
 de iure patro. in qbus dicitur qd si q̄stio sup iure patro-
 natus non decidit. §. tempus p̄fixum patronis ad p̄-
 sentandū qd ep̄s debet ibi ponere rectorem saluo iure
 vincētis. Illa iura procedunt quando q̄stio est inter
 ip̄os patronos de iure patronatus ita qd non apparet
 qd eorum sit patronus. nam p̄pter contentōnem non
 dimittet ecclesiam vacare. Si autem est q̄stio inter pa-
 tronum et ep̄iscopum super iure patronatus non ha-
 bent locum illa iura. nam si diceremus contrariam ep̄i-
 scopus sepefingeret casum et negaret patronum esse
 patronum solum vt lapsō tempore p̄fixo ad p̄sen-
 tandum ip̄se p̄videret. Idem est quando ē contentio
 super presentatione iam facta nam tunc nisi p̄ntas deci-
 datur illa q̄stio debet ep̄s p̄uidere de rectore. Inde nō
 habent locum tunc illa iura lz q̄stio illa non decidat. §.
 quatuor menses vel sex. nam cum ex p̄sentatione ac-
 quiratur ius p̄ntato vt notatus fuit in. c. dilectus. s. ii.
 p̄. non debet p̄iudicare p̄sentato si q̄stio non deci-
 detur. §. tempus p̄fixum ad p̄ntandum alias dē faci-
 li posset supplantare patronum. nam atqz non tenetur

p̄ntare in fine termini et ep̄s habet examinare p̄sonas
 et facere edictum iuxta formas in. c. si. de elec. nō possit
 de facili ista q̄stio expediri. §. illud tempus et hoc idēz
 volūt cōiter doct. hic. Scdo nota ex glo. qd ad illū
 spectat custodia ecclesie vacantis qui habz ius institu-
 endi seu conferendi licet sit non ep̄iscopus. quod dicit
 Jo. an. bene notandū et nescio alibi istam glo. potius
 em̄. p̄batur rōne q̄s iure. nam si habet iste ius p̄viden-
 di ecclesie de rectore videtur qd debeat habere curā re-
 rum ipsius ecclesie donec p̄uideatur de rectore. pro
 hac gl. allego bo. tex. in. c. si. §. eo. li. vi. Et facit quod
 nō. gl. in. d. de. i. de sup. neg. p̄rela. qd itelligit nisi pa-
 tronus sit p̄sona ecclesiastica qz tunc ip̄e non habens
 ius instituendi habebit custodiam vt p̄batur hic a cō-
 trario litere et puto qd is qui habet custodiam de iure
 p̄t ibi ponere iconomum ar. in regula qui per aliū. fa-
 cit de re. iuris. li. vi. Ultimo quero nunquid. §. tem-
 pus p̄fixum patrono ad p̄ntandum possit ep̄iscopus
 ibi ponere iconomum. quando custodia ecclesie ad eū
 spectat hosti. qd sic vnde puto qd cum superior perp̄-
 dit qd ecclesie d̄ p̄ximo non est p̄uidendum qd semper
 poterit ibi ponere iconomū ne bona ecclesie dilapidē-
 tur. Et aduerte naz istum iconomum puto institui pos-
 se non solum quando est contentio inter patronum et
 ep̄iscopum sed etiam nulla q̄stione vigēte vtputa si pa-
 tronus dicit ego nolo nunc p̄ntare quia non habeo p̄-
 sonam idoneaz p̄e manibus volo differre p̄ tempus
 mibi definitum a lege nam tunc satis est p̄uidere sup
 hoc de iconomo. et hoc p̄batur per tex. ibi vel alia de
 causa rē. Idem dico si beneficium non est iuris patro-
 natus habens collatōnem vult differre cum habeat
 sex menses ad conferendum. vt in. c. §. de concess. p̄bē.
 Nam ne ecclesia stet tanto tempore sine gubernatōne
 poterit iste ibi ponere iconomū et hoc probatur habi-
 to respectu ad mentē l̄re non em̄ itelligit magis p̄uidē-
 eccle. patronate q̄s libere §. de patronata fit mentio qz
 sepe differit. p̄uiso p̄pter p̄ntationem patronoz Abb.

Xpre Si p̄stat ordinario qd absolutus

a papa suppressit verā cām q̄re
 fuerat excōicatus d̄z illū remittere ad papaz
 Si vero sibi non p̄stat ē tamē sibi vrgens suspitio con-
 tra eum debet cogere eum se purgare. Lōis diuisio. se-
 cunda ibi taliter R̄ndemus. in qua distinguit. et scdm
 membz ibi si vero. Nota p̄mo ar. ex tex. qd absolu-
 tio facta ex falsa causa non tenet oportet ergo vt abso-
 lutio teneat qd expressa sit vera cām excōicationis. Idēz
 videtur dicendum in absolutione a quolibet peccato qd
 nisi peccator expresserit delictum cū suis q̄litatibus q̄
 habeant grauare delictum non p̄sequitur veram abso-
 lutionem. facit qd le. et nota. de peni. ol. v. c. i. in prin.
 Ad scdo qd ep̄s p̄t compellere sibi suspectum de
 certo delicto ad se purgandū qd an sit vez. indistincte

dicam cum glo. si. Nota tercio modum procedendi
pra eos q dicunt se obtinisse dispensationem sup irre-
gularitate vel alia inhabilitate et dubitatur an expresse
runt in impetratione veram cam. Opo. contra tex.
nam ex quo isti expresserant aliam cam non erat dubitū
dum de nullitate absolutionis. ar. opti. in. c. cū pro cā
de sen. excō. So. dicit doct. q in literis absolutionis
nō erat expressa aliqua causa sed nunc psumebat q alia
causam expresserint. et hec presumptio oriebatur qz p
nefando crimine fuerunt excōicati et in literis dicebat
simpliciter q fuerunt absoluti nec mādabatur aliq satisf-
factio unde non erat verisimile q isti expressissent ve-
ram cam. hodie vero ex silo curie exprimitur cā i lite-
ris absolutionis. Sed querit quomodo stare po-
teat q isti suppresserint veram causam i literis cum nō
exprimitur. Solutio per pessionem istorum. nā forte
alij dixerunt vel erant testes pntes quando expresse
runt falsum. Ultimo h queritur quid si isti non po-
terunt se purgare. Dicunt doct. et bene q habebuntur
p conuictis. vt in. c. insinuatim. et i. c. d. hoc. de sumo.
et. c. accedens. de accusa. et qualiter sit pstanda purga-
tio dic vt habetur i. c. quotiens. et d. pur. cano. In
glo. i. ibi quod non credo verum et hec opi. glo. cōm u-
titer tenetur. Et nota ex hac glo. q absolutio nō tenet
non solū cum exprimitur falsa causa sed etiam cas nō
expressit omnes causas ppter quas fuit excōmunica-
tus alias absolutio nō pdest. et hoc potest adduci ad
qōnem qui expressit sacerdoti vnum peccatum et reli-
qua subicit nunquid teneatur illud iterum confiteri
an sufficiat confiteri ea que tacuit. Ista glo. potest ad-
duci p opi. q sufficit tacta exprimere. hoc posset pce-
dere si p obliuionem omisit alia peccata. sed si seriose
qz voluit cōfiteri p partes forte aliud esset dicendū qz
apparet q non fuit bene pntus de illo peccato. d. hac
qōne vide glo. de peni. di. i. nō t. bi. dico. que ponit ca-
sus i quibus tenetur quis iterum confiteri peccata sua et
notabis eam. Secūdo nota ex glo. q a pluribus ex-
cōicationibus pōt quis liberari vnica absolutione dū
modo absolvens habeat ptatem iure pprio vel ex cō-
missione alioz. Tercio nō ex glo. si. vnā dñam iter
absolutionem et excōicationem. nam excōicatio lata ex
falsa cā tenet secus in absolutione. Sed ego nō puto
veram hanc dñam. nā si excōicator credebat cam ver-
q erat falsa erit excōicatus et tunc fuisset excōicatus
si sciuisset illā falsam puto q ille non erit excōicatus
si tantū sit obtinere absolutionem. Excōicatio em sumit
vires ab intentione excōicatoris ad hoc facit qd nō. p
glo. in. c. h. de testi. co. et in. c. p. et. g. de offi. dele. et i. c.
i. d. iudi. sed vbi excōicator intendebat oīno excōicare
tūc excōicatio tenet i; sit iniusta et ita loquūtur iura al-
lega. in glo. et idem est i absolutione qz si absolvens in-
tendebat oīno absolvere etiaz si cā expressa oīno esset

falsa vel iniusta tenebit absolutio vt i. c. venerabilibus
i. s. vbi autem. de sen. excō. li. vi. vbi tex. nōbilis. Nec
ob. pdictis. c. qz circa. de quo glo. opponit qz cōter il-
le tex. intelligitur q dispensatio ibi nō tenet ppter ex-
pessionem false cause. et papa illā tolerauit gratole et p
h de si. p. c. i. et. h. li. vi. vbi patet q dispensatio nō nul-
la si fuit obtēta p surreptionem. In glo. h. in si. ad
uerte qz hec glo. videt destruire tex. nam i lra nulla sit
mentio de infamia sed solum de suspitione. Itē seque-
retur ex glo. q ex suspitione vrgenti line infamia nō pos-
set iudici purgatio cuius contrarium pbatur i. c. inter
de par. cano. vbi tex. notabilis ponit suspitionem et in-
famiam p causas sufficientibus ad purgationem indi-
cendam. unde Inno. et Hosti. dicunt hic q episcopi
suspicio sufficit. dixit tamen Innocen. quod suspicio
debet esse vrgens et magna. Et pro dicto Inno. opti-
me facit. c. tua. et. de coha. cleri. et nulli. So. an. p. cordā
do dicit q aut ē suspicio solius ep̄i dādestina et nō suf-
ficiat ar. vi. q. ij. si tm. et. c. placuit. et nota hoc dictum.
Aut est episcopi et alioz et probabilis et tunc poterit
iudici purgatio. ad hoc vide bo. tex. cum glo. et qd su-
per ea nota. in. c. omnibus. et. q. iij. ego hunc articulu
latius examinaui. in. c. qualiter et quando. d. ij. de ac-
cusa. et dic vt ibi. Nicolaus abbas.

Significauit.

Propter periculum animę supplet ordi-
narius desidiam vel maliciā delegati. vt cla-
rius summa sic. Si ex desidiam vel maliciā delegati pa-
pe qz pserat i peccato ordinar? loci p̄t suppleat nō
obstante q cā fuerit delegato pmissa et ē casus notabi-
lis et singularis. Cōmunis diuisio. scda ibi cum itaqz.
Nō q stantes in peccato incestus etiā sub colore
matrimonij possunt et debēt excōicari per episcopum
loci. intellige si moniti nolunt a peccato desistere quia
excōmunicatio non est ferenda immediate ppter deli-
ctum sed ppter contumaciam surgentem ex dicto vt
in. c. sacro. d. sen. excō. nota glo. xi. q. iij. Episcopi. bo-
die vero contrabentes scienter i gradu prohibito sunt
ipso facto excōmunicati vt in de. vnica. de p̄an. et affi.
Secundo nota casum singularem i quo ordinar?
supplet negligentiaz seu maliciam delegati pape et im-
pedit se de causa alteri cōmissa per papam. i. quando
ex negligentia seu maliciā delegati nutritur peccatum
vñ i; iste tex. loquatur cum aliqui remanent i peccato
incestus. idem tamen est fm doc. in quolibet alio pec-
cato. narratur em h factum vñ ratio vera decidēdi fuit
ne partes remanent i peccato et ideo vbiqz subest
talis causa semper ordinarius potest insurgere et occur-
rere vt peccatum euitetur. Et ex hac rōne dico q etiaz
si ep̄s nōnq̄ prius excōicasset nec aliter contra ptes
p̄cessisset sed cā a primordio fuit pmissa delegato si
delegatus est negligens i pcedendo et partes interm

remanēt i peccato poterit ⁊ debeat ordinari? pcedere
 contra partes saltem excoicando nisi pcedant in causa
 coram delegato. Secus autē est vbi nō immineret pec-
 catum vt puta qz causa esset pecuniaria. nam tunc dele-
 gato pape negligente ordinari? se non intromittit s̄ re-
 currendū est ad ipm papā scōz hosti. ⁊ bene. naz. ep̄
 causa fuit cōmissa delegato exempta ē manib' ordina-
 ri. vñ nō p̄t ordinari? se intromittere vt in. c. studiū
 de offi. lega. nā rōne peccati ponit b̄ casus sp̄alis. De
 casu ergo vbi non iminet peccatum. ar. hic per locum
 a speciaali. ⁊ hoc nota. Sed q̄ro quid si papa absol-
 uisset expressa falsa causa. Dic q̄ absolutio teneret et
 ea non obstāte posset ordinarius pcedere p̄tra partes
 ar. s. c. p̄ti. S̄z dubiū est qd si papa de omnibus
 certificatus absoluit ⁊ mandat ordinario vt deinceps
 illos nō molester nungd tegetur ordinarius in b̄ obe-
 dire pape. So. dicit hosti. multum notāter q̄ aut ē ca-
 sus in quo papa pōt dispensare ⁊ tenetur illi obedire.
 aut non pōt dispensare ⁊ non debet obedire qz potē
 tenetur obedire deo q̄s pape. xi. q. iij. qui resistit. et. c.
 dñs. ⁊. c. iulianus. Et nota singulariter hoc dictum q̄
 ex mandato pape non tenetur ordinarius aliquos ad-
 mittere i peccato mortali. ⁊ idem sentit Jo. an. in. c. si
 qñ. de rescrip. cum papa mādat p̄videri notorie indig-
 no de aliquo b̄nficio ⁊ est tanta indignitas q̄ sine pec-
 cato pareri non potest. idem sentit Jm. in. c. inquisiti-
 onis. de sen. exco. vbi notāter dixit q̄ pape parendum
 non est vbi ex suo mandato p̄sumitur malum futurū v̄
 aliquod scandalum. p̄batur hoc rōne. Abandādo id
 qd i se est peccatū i quo dispensare non potest excedit
 fines sue potestatis quia papa non recipit potestatem
 peccandi. xl. d. c. i. ⁊ ideo sibi impune nō paretur cum
 non sit ibi censendus papa sed p̄ata persona ar. in. l.
 si. de iurisd. om. indi. ⁊ in. c. ij. de p̄sti. li. vi. Et idēz dic
 in. l. ip̄ius pape vel cuiuscunqz p̄ncipis. nam si est in-
 iusta et p̄inet in se peccatum non remissibile per ipm
 p̄ncipem talis lex non est a subditis recipiēda. iij. d.
 Erit autem lex. ⁊ in. l. si. l. si contra ius vel vti. pub. ⁊
 sentit ibi bar. ⁊ in. l. oēs p̄li. ff. de iusti. et iure. In
 glo. i. p̄ intellectu glo. oppo. snia excoimunicatōnis nō
 est ferenda ab homine p̄pter crimē sed p̄pter contu-
 maciam aut i non parendo. aut i non veniendo vt i. c.
 sacro. de sen. exco. et est glo. nōbilis. xi. q. ij. ep̄i. s̄z isti
 fuerūt excoicati p̄ hac nefaria ⁊ incestuosa cōiunctione
 q̄re male. So. glo. i. vt arbitror meta contrarij soluen-
 do ponit duos alios intellectus. p̄rimus q̄ senten-
 tia diuortij p̄ns fuit lata contra istos ⁊ quia illi parere
 noluerūt fuerūt excoicati. Scōs intellectus colligit ex
 glo. sequentibus de quibus ista glo. facit mentōez q̄
 ante sententiam diffinitiuam isti fuerunt excoicati qd
 declara scōm intellectum quem ponit b̄ Jm. videlicet
 q̄ index ex officio pcedens p̄ notorio p̄ubernio istos

nolentes abinuicem recedere excoicauit ⁊ sic isti exco-
 municati impetrauerūt l̄ras a papa in q̄bus dicebat
 q̄ isti asserebant se iniuste excoicatos ⁊ mādabat exco-
 municatozi vt istos absolueret si ita esset alioquin mā-
 dabat delegati vt b̄ excoicent s̄m tenore. c. ab excoica-
 to. de sp̄. s̄z aliter intelligūt. s̄ p̄clude vt placet l̄do-
 sti. ⁊ Jo. an. quod etiā approbo q̄ non est vis qualiter
 cuiqz fuerit p̄cessum etiā si ad petitiōnem accusato-
 ris. s̄z Jm. i hoc aliter intellexerit nam semper ordi-
 narius potest supplere desidiam et malitiam delegati
 ferendo sniam p̄tra p̄seuerantes in crimine vt. s. latius
 declarauit In glo. ij. ibi i honore constituti puta qz
 sunt milites vel doctores ad quos debet mitti vt u-
 rent. vt in. l. ad egregias personas. ff. de iureiurā. Di-
 cit tñ hic Hoff. nō. dictū q̄ ad has p̄sonas egregias
 de gratia sola ⁊ non ex necessitate mittitur quia d̄ iure
 possent compelli venire ad iudicem. l. ij. s̄. si p̄ses. ff.
 quis or. in bono pos. ser. Et hoc nota pro intellectu il-
 lius. l. ad egregias. vt intelligatur de honestate nō d̄ ne-
 cessitate. In glo. si. ibi inceperunt habere delegati
 pondera glo. aperte em̄ sentit gl. q̄ delegatus nō per-
 dit iurisdictionem licet sit negligens vel dolosus i. p̄ce-
 dendo etiā si ex culpa sua foueatur peccatum vt hic.
 ordinarius ergo i casu huius. c. reassumit iurisdictionem
 non vt diffiniat totam causam sed vt conuincat partes
 non p̄sequentes causas ⁊ remanentes i peccato l̄do-
 stien. intellexit q̄ delegatus hoc casu perdit iurisdic-
 tionem ⁊ ordinarius reassumit causam. sed p̄mus irrelle-
 ctus magis placet Jm. ⁊ Jo. an. ⁊ cōiter doct. ⁊ vi-
 detur p̄fecto magis litere consonus intelligendo p̄ser-
 tim q̄ b̄ fuerit appellatū. non enim debet iudex a quo
 reassumere iurisdictionem nisi sint lapsa fatalia appella-
 tiōis vt i. c. p̄sonas. et. c. cū sit. de appel. Et nota ex si-
 glo. et ex tex. casum in quo admittitur excoimunicatus
 ad litigādū d̄ iniusta excoicatione absqz eo q̄ absoluat
 i p̄ncipio cause qñ. i. p̄ns fuit absolut? ⁊ postea negli-
 gens i p̄cedēdo ⁊ ita loquitur iste tex. alias aut debet in
 p̄ncipio absolui nec al' d̄z audiri vt in. c. per tuas. de
 sen. exco. ⁊ in. c. cum contingat. In. abbas.

Ordinarius supplet negligē-
 tiam abbatis nō reuocatis mo-
Vanto nachum vagabūdam Lōis diuisio scōa ibi
 mandamus Nō p̄mo q̄ regulares nō debēt discer-
 rere per curias p̄ncipum et hodie accedentes ad cu-
 riam p̄ncipis sine licentia supioris sunt excoimunica-
 ti. de quo dic vt habetur in de. ne in agro. s̄. quia vero
 de sta. regu. Dicit tamen hosti. q̄ per hoc non tollitur
 quin religiosus d̄ licentia abbatis possit deputari ob
 sequio alicuius p̄ncipis vel ep̄i. licet d̄ facili p̄opter
 pericula que inde sequi possunt abbas consentire nō
 debet ⁊ hoc tenent doct. in. c. ex rescripto. s̄. d̄ iure iurā.
 p̄ro hoc adduco bonum tex. ij. q. vij. cum pastoris

vbi dicit qd religiosi possunt esse cubicularij episcopi
imo episcopi ibi inducit vt potius religiosos qm alios ha
beant. facit qd no. Inm. in. c. cum. i. r. a. de re iudi. vbi
tenet qd pro amico monasterij pt abbas concedere vt
monachus sit illius pcurator. Ad scdo qd pecunia
pgregata ex prioribus seu alijs domibus religiosus
no cedit ipis prioribus seu platis. s. debet pvari i vti
litate monasterij. r. idem dic vncunqz religiosus pecu
niam qsiuerit sine ex successione cognatorz sine aliorz.
vt. l. deo nobis. L. de episc. r. de. r. xvij. q. i. c. unico. si
ue ex contractu. nam scias qd licet simplex monach^o
non possit contrahere ad vtilitatem suam tn ad vtilita
tem ecclesie seu monasterij tenet ptract^o. vnde notater
dixit Inm. in. c. cum olim. et. ij. de pul. qd sine mona
ch^o stipulet sibi sine mōsterio sine impertonaliter sem
per acquirit monasterio. ad instar serui. ad h. ff. de stip.
seruo. l. si cōs seruis. r. ibi per bar. r. collige ibi ex no
tatis p bar. in. d. c. cum olim. p Inm. qd in acquiren
do monasterio monachus equipatur seruo ita qd in
ra loquentia d acquiritōne seruoꝝ possunt trahi ad ac
quisitionem religiosoz. r. notabis ex p̄dictis qd religi
osus pōt stipulari monasterio suo sine aliquo manda
to. Dicit tn b Inm. qd ex delicto monachi nō obligat
monasteriū. Itē nō ibi si plati eoz rē. qd ordinarius
loci non corrigat pmo loco religiosos s. debet monere
platos eoz vt corrigant qd si neglexerint pt ipse supple
re r. hoc nōbile colligitur exponendo verbum p̄dati.
i. abbates seu priores. Sed si capitur p episcopo tunc no
rabile nō colligeret s. dicerem^o qd archieps nō exercet
iurisdictionem in religiosos subiectos episcopo nisi p̄ius
episcopo moneat vt ipse corrigat s. p̄ius intellectus cō
muniter tenetur. Sed hic queritur. duo religiosi ha
bebāt singulos prioratus quos pmutauerūt ad iurisdic
tione abbatis. r. alter assumpsit onus soluendi de
bita prioris prioratus r. sic habebat soluere ex reddi
tibus secūdi prioratus nunquid iste incidit in aliqua
penam. Quidaz dicunt qd sic. l. in penam. c. ij. d. solu.
qd p alienis. debitis obligat ecclesiam suam Jo. an.
r. h. offi. tenent oppositū. Nam pecunia hic cōgregata
ex prioratibus p̄uertitur in vtilitatibus monasterij ex
p̄sentia abbatis. ergo eodem modo pecunia vnus pri
oratus potest deputari in vtilitatem alterius de licen
tia abbatis. et cum hoc transeūt cōter doct. hic. l. hoc
dictum tenerem vbi illi prioratus essent de mensa ab
batis vel bona monasterij r. prioratū non essent dīni
fa sed cōmunia. Si autem quilibet locus recognoscit
sua bona licet prioratus subijciantur abbatiē non ta
men p̄tō qd pecunia vnus loci debeat p̄verti i vtilita
tem alteri^o etiam d. licentia abbatis quānimo priorati
bus vacatibus nihil d. abbas capere ex illoꝝ redditu
bus hec p̄bant in. c. p̄nti. ij. co. li. vi. r. in de. vnica. in
p̄mo r. ij. responso. d. sup. neg. p̄real. facit. c. ad aureo

ij. de excel. pla. r. qd notat doct. in. c. h. de rell. domi.
Et ad istum tex. pt dicit qd non facit p̄ op̄i. doct. naz. dī
cit qd debet p̄verti pecunia ad vtilitatem domus. p̄t
em̄ itelligi. l. illius ex cuius redditib^o pecunia fuit con
gregata vel qm̄ ille obedieit seu priorat^o erat d. mensa
abbatis. In glo. in vbo s. plan. nota bene ista glo.
q̄ quotidie allegat cū querit de p̄tate abbatis i mona
chos. l. h. g. fuit in opinione qd si agit in figura iudicij
ep̄s cognoscat. sec^o si agit correctionaliter i m. regiaz
caustralem hāc op̄i. sentit glo. in. c. i. xvij. q. ij. d. du
bitancit i. c. de p̄ona. xi. q. i. Ellia op̄i. quaz sequit b
glo. ē vt indistincte p̄mo p̄tra monachos debeat adu
i abbas licz agatur i figura iudicij. r. hāc op̄i. tenentur
Lan. Cui. p̄bi. h. of. Inm. refert hic quosdā dicere
qd aut abbas recepit b̄ndictōem r. tūc coertio p̄mo lo
co spectat ad ipm̄ qz ante benedictōem non hz p̄m
tudinem officij neqz potest monachos benedicere seu
baculum pastoralēz portare. ad hoc qd legitur r. nō.
in. c. cum p̄tingat. r. c. eta. et quali. et in. c. i. d. sup. neg.
p̄rea. et. lxx. di. in. c. i. et sic ante benedictōem debet
adiri episcopus. hanc op̄i. reprobat hic hosti. p. c. n̄
missam. d. elect. vbi patet qd ep̄s ante p̄secrationem ex
quo recepit p̄firmationem consequitur ea que sunt iu
risdictōis licet non ea que sunt ordinis. ergo idem di
cendum in abate p̄firmato nōdum benedicto. p hoc
facit qz magis op̄atur consecratio in ep̄o qz benedictio
i abbate. vt nō. glo. i. de. ij. de sta. regu. l. d. incell. qd de
ctus nō potest appellari ep̄s ante p̄secrationem vt in. c.
nisi. de v̄su pal. nota gl. i. de. ij. de cele. mis. s. abbas
appellatur ante b̄ndictōem. vt nota. hosti. in. c. inter
de re iudi. et p hoc videtur tex. in. d. c. i. de sup. neg.
p̄rea. hanc op̄i. s. qd ante benedictōem exercet iurisdic
tionalia tenet Inm. et Jo. an. post cū in. c. venerabi
len. de elect. Alia op̄i. qd i leuib^o coertio monachi p̄m
mo spectat ad abbatem Inm. gravibus vero ad ep̄m.
Inm. vero. h. r. qd aut monach^o accusat criminaliter et
d. institui accusatio corā ep̄o qz inferiores non cognos
cant d. caus^o criminalib^o vt nō. i. c. transmissa. de elect.
et. xvij. q. ij. c. visis. et sic pt itelligi. c. monasteria. xvij
q. ij. vbi d. qd monasteria sunt sub correctōe ep̄i. sed si
agitur ad correctōem fm̄ regulā abbas p̄fertur ep̄o et
in illis tenet magis obedire abbati qz ep̄o vt etia nō.
glo. xi. q. iij. q. resistit. et. xvij. q. v. noluit. vñ p̄t ab
bas monachū corrigere punire r. d. monasterio expel
lere fm̄ regularia instituta qz ex quo papa approbanit
regulā voluit vt deberet obtemperare ea q̄ i ea p̄tinent et i
ea datur potestas abbati puniēdi et expellēdi mona
chum s. h. opus ē In ciuilibus vero dicit Inm. qd in mo
nacho. p̄p̄ij monasterij. n̄ pt cadere questio quia mo
nachus nō pt alicui obligari ciuilit^o. s. p̄supposito qd
sibi studio vel alibi d. licentia abbatis r. ibi p̄rabat debi
tatur corā quo sit p̄ueniendus Dicit Inm. qd si est ibi

sine licētia abbatis impuet sibi qui secum contraxit B
dicum intelligere qñ vellet cum cōuenire in detrimē-
tū monasterij sed si habet rem secū cōtrahentē vel effe-
ctus est dīctio: ex p̄tractu credo q̄ posset ibi pueniri co-
ram ordinario loci si multū distat a monasterio vnde
dixit Archi. in. d. c. c. pastoris. q̄ tūc qñ sine licētia
p̄pellitur alteri m̄dere s̄ ipe agere non p̄t qd̄ dīctū itel-
ligo mō p̄dicto et facit. xvi. q. i. q̄dam. sed si ē cum licē-
tia abbatis potest contrahendo mutuū obligare mo-
nasterium t̄pate tamē iuxta necessitatē ar. in. l. ad rem
mobilem. et in. l. ad legatū. ff. de p̄cuf. et. c. p̄ter. s. de
offi. dele. q̄. ex quo abbas dedit sibi licētia tandi ad
studij videtur sibi omnia p̄cessisse sine q̄bus in studio
esse non p̄t p̄mode. facit. c. q̄busdam. de fideiuss. et
nō hoc dīctū. Idem t̄z Archi. in. d. c. cum pastoris t̄
Jo. an. in. c. h. ne de. vel mo. li. vi. Scias tñ q̄ lz sit in
studio cū licētia abbatis nō tñ p̄t fideiubere. p̄ scho-
lari vel alio quēadmodū nec seruus fideiubere p̄t extra
casum peculij. vt in. l. seruus. ff. de fideiuss. nec p̄t li-
broz nec alia bona obligare extra casum sue necessita-
tis. sicut nec filius a. vel seruus. lz habeat administrati-
onem peculij. l. i. §. i. ff. q̄ res p̄g. pos. qd̄ nota. t̄ idēz
tenet Archi. in. d. c. c. pastoris. t̄ nō. in. d. c. h. Hoc
aut̄ casu quo licētia p̄traxit dubitatur apud quē debeat
pueniri dicit Inno. q̄ cum abbas seu monasteriū obli-
getur non potest abbas esse iudex quia esset iudex in
facto p̄prio s̄ pueniretur ipse abbas coram ordinario
vel scōm hosti. pueniretur ipse monachus coram ordi-
nario loci ex quo est absens t̄ hoc mibi satis placet si-
cut dicimus i filiosam. ex̄tēte i studio vt possit agere et
pueniri i loco studij. vt in. l. si longius. ff. de iudicij. t̄
sentit archi. in. d. c. c. pastoris. t̄z si causa non p̄tine-
ret ad monasterium p̄ta quia esset monachus vel de-
ricus alterius monasterij vel ecclesie subiectus abbatē
dicit Inno. q̄ potest conueniri coram abbate cum ha-
beat iurisdictionem potest etiaz conueniri coram ep̄isco-
po nec poterit dicere velo p̄us conueniri coram abba-
te qz ep̄iscopus p̄currit in iurisdictione ex quo nō agit
ad correctōem t̄ idem dicit i alijs p̄latis inferioribus
habētib? iurisdictionem respectu subditoz suoz p̄ro-
bac op̄i. facit. l. si. c. de iur. om. iudi. vult ergo i sum-
ma. Inno. ex oibus p̄dictis q̄ si agit cōtra monachū
ad correctōem fm̄ regulā. p̄mo loco correctio spectat
ad abbatē. sed si accusat monachum criminaliter d̄z ac-
cusari coraz ep̄iscopo. Si vero causa est pecuniaria vt
aliaz ciuilib? spectat p̄ncipaliter ad monasteriū non
cognoscit abbas. sed si spectat ad aliud monasterium
subiectum abbati tunc vterqz est iudex abbas. s. et ep̄i-
scopus et datur optio actori coram quo istozum velit
monachum conuenire. ego vero in aliquib? limitauit t̄
discrepauit ab op̄i. Inno. t̄ idem Jo. de lig. vnde vide
quod p̄xi in. c. cum ab ecclesiarum. s. e. c. a. suis remis-

sionibus Contra tex. oppono videtur enim q̄ archi-
ep̄s non possit se impedire de religiosis qui sunt i dio-
cesi sui suffraganei nec de clericis secularibus. vt in. c.
pastoralis. f. eo. So. dic q̄ iste tex. potest in hoc intel-
ligi dupliciter. p̄mo q̄ isti religiosi erant in diocesi
archiep̄scopi et tunc cessat contrarium quia archiep̄s
est ep̄iscopus in sua diocesi et tunc exponet. si p̄cia-
ti eorum scz regulares vt abbates priores et similes.
Itaz si isti sunt negligentes post monitionē archiep̄s
tāqz ordinarius in sua diocesi succedit in sua iurisdic-
tione. Si vero tex. intelligitur de religiosis existentibus i
prouincia archiep̄i extra diocesim propriaz et tunc ver-
bum p̄dati debet intelligi et exponi pro abbatibus t̄
ep̄iscopis simul quia si abbas ē negligēs succedit ep̄i-
scopus non archiep̄s vnde debet archiep̄s p̄ius mo-
nere abbatē et si est negligens debet admonere ep̄isco-
pum loci. et si ep̄iscopus est negligens ipse archiep̄s
poterit coercere scōm hosti. et bene nisi crimina essent
notoria Itaz in notorijs archiep̄s iurisdictionem p̄t
exercere in subditos suffraganeoz suoz. vt in. c.
romana. §. notoria. de cens. li. vi. Ego tamē in regula-
ribus seruarem vt p̄ius fieret monitio ip̄sio p̄latis
regularibus vt corrigant per istam tex. qui hoc vide-
tur velle aperte. naz hic p̄supponebatur q̄ isti discar-
rebant per curias p̄ncipum qd̄ non poterat esse non
notorium. ar. in. c. quāto. d̄ transla. p̄la.

De reprimenda

Ab vno ep̄o
excoicatus ab
alijs est vitandus et archiep̄s per querelaz
aditus non absoluet nisi p̄mo remittat. Et duo facit.
p̄mo p̄mittit generale exordium ex quo postea infer-
tur sp̄alē mandatum ibi ideoqz Nota p̄mo q̄ p̄ ap-
positionem pene quis cōprimatur a malicia sua. pena
ergo indirecte dirigit hominē ad virtutem et vide tex.
nota. xxiij. q. vi. §. ex his. nam timore pene quis desit
a malo et assumit postmodum bonum in consuetu-
dine et humani moris est p̄sua diligere Itō scdo
q̄ excoicatus in vna diocesi est excoicatus in qualibet
parte orbis. Excoimunicatio enim afficit personam et
eam sequitur quocūqz se vertit sicut lepra leprosum. i
q. i. cito turpen. et. iij. q. v. quisquis. et in. c. i. d̄ tren-
et pa. et idem est in omni sententia corporis afflictina
seu corporis purificatina. ad hoc quod nota. Inno.
in. c. causam. qui si. sint le. Tercio nota q̄ archiep̄i
scopus non debet indistincte absoluere subditum exco-
municatum a suffraganeo suo. debet enim archiep̄isco-
pus p̄mo cum remittere absoluendum ad excoicatorē
suum vt hic nisi periculum esset in mora vel excoicatio
esset euidenter iniuste vel nulla vt in. c. sollicitudinem
in fi. §. de appella. In hoc tamē instat hosti. hic s̄ dicit
Jo. an. materiam istius remissionis se credere hodie
expeditam. p. c. venerabilibus. de sen. exco. li. vi. Ego

hunc articulum exāni plene in. c. ab excoicatio. de re
scrip. et die ut ibi. Item nō q̄ excoicatio absoluitur
prelita p̄us in ratoria cautione et sic videt q̄ nō tenetur
p̄stare fideiussores. q̄ dicit C. in. verū dūmodo talis
sit p̄sona q̄ de ip̄ius iuramento sit p̄sidentum alias d̄z
exgi idonea cautio. ar. in. c. literas. de p̄sump. q̄d ver-
bum nō. f. limita p̄mum dictum et tex. put. habes bo-
nam glo. i. c. qua fronte. de appel. et ibi terigi p̄ tex. et
doct. in. c. ex p̄te. d. i. de v. sig. Item nō q̄ iudex p̄t
recipere cautioes ad vilitate p̄us. et sic bñ facit iste tex. q̄
iudex potest stipulari p̄ p̄mato de quo vide q̄d dixi
post Inn. in. c. vendum. de p̄uer. ping. Ultimo nō
q̄ si absolutus nō vult satisficere fm q̄ iuravit i ablo-
lutione nō reuincit ip̄so facto in excoicationem sed de-
bet de nouo excoicari. fallit in casibus qui habent in. c.
eos qui. de sen. ex. li. vi. In glo. ij. nō gl. et plures
alias penas ponit hosti. in sum. d̄. penis. s. quot sunt
species. et vide aliquid p̄ Inn. in. c. qualiter et quando.
de accu. vbi equipat penas iuris civilis ad penas in-
ris canonice. In glo. in v. nō suspēdit in fi. Nota
plura ex glo. et p̄mo quare excoicatio nō suspēdit per
appellatōem. h̄ enī p̄tingit ex eo q̄ secum trahit execu-
tionem sc̄dm glo. hoc dictū non ē verum nā snia lata
in cā furti trahit secum executionē q̄ incontinenti infa-
mat condemnatum. l. nō p̄t. ff. de his qui nō. infa. et
in p̄ appellatōes suspēdit effectus snie vt. l. furti. ff. c.
Item omnis sententia absolutoria trahit secum execu-
tionem et in suspēdit per appellatōem. nam appella-
tio facit vt non videatur p̄nunciatum adeo q̄ leges d̄
ant q̄ per appellatōem extinguitur sententia. l. i. in
fi. ff. ad turpil. et. l. ij. ff. de peni. Sed canones cōster
dicunt q̄ suspēditur. vt in. c. venientes. de iur. iur. et
in. c. pastoralis. in. s. preterea. et in. c. si. de offi. de e.
Ideo de hac materia dic vt plen⁹ dixi post gl. et doc.
in. c. pastoralis. de appel. Secō nota ex glo. q̄ sen-
tentia excoicationis non transit in rem iudi. q̄ ad
effectum irtractabilem potest retractari etiā p̄ mille
annos et idem est in qualibet sententia censurē. vt in su-
spēione et interdico. pro hoc. c. si. de peni. quoniam si
excoicat⁹ ex d̄ntimo tempore efficeretur deterior de-
beret iudex ex officio illam sententiam relaxare vt nō.
Job. an. post beatum Tho. in. c. i. de senten. ex. li. vi.
dixi in. c. ab excoicatio. de rescrip. et ratio est q̄ iste sen-
tencie censurē diriguntur in aiām p̄pter peccatum et se-
pationem a gratia dei f̄ nō potest quis inuitis separi
perpetuo a gratia dei q̄ deus nūq̄ claudit gremium
redenti vnde in quacūq̄ hora ingenerit peccator
rē. vt habetur. l. di. ponderet. Ideo eo ip̄so q̄ peccato
rem penituit reconciliatur deo. de peni. di. l. dixi ideo
p̄ p̄us d̄z reconciliari p̄ ecclesiā q̄ nō debz claudere gre-
miū redenti vt in. c. sup. eo. de here. li. vi. et in epistola
inter claras. l. d̄ sum. trini. Sed quo ad alios effect⁹

dic q̄ ista snia transit in rem iudicatā quēadmodū et
alio h̄ic. debet enī appellari. f̄. dies alias recedūm
nō audet excoicatio appellando vt voluit singulariter
ista glo. quā cōter sequitur doct. et ē semp̄ et menū te-
nenda. Et dicit ergo excoicatio post decedūm nō per-
viā appellatōis f̄ p̄ viam q̄rde. ex quo inferitur q̄. f̄. dies
non potest querulare apud cū iudicē q̄ nō potest
adiri nisi per appellatōem. et ideo si ep̄s tūc in iuram ad-
p̄tationem alterius subditi non potest excoicatio p̄
decidūm querulare apud archiep̄m q̄ archiep̄s co-
pus non est iudex inter subditos ep̄i regulariter nisi p̄
appellatōem vt in. c. pastoralis. f̄. eo. et i. c. venerabili-
bus. in. p̄. n. de sen. exco. li. vi. Item sequitur q̄ super
eo sup. q̄ fuit excoicatus non audet post decedūm.
transit enī quo ad illum effectum in rem iudicatā. vñ
si quis fuit excoicatus p̄ p̄macia non audet post
decidūm volens se defendere sup. p̄macia seu super
exp̄sis q̄ debentur rōne p̄macia. videt enī acquies-
se snie nō appellādo ad h̄ enī allego singularare dicit
Jo. an. in. d. c. venerat ilibus. in glo. querumonia p̄ba-
tur rōne. Nam vt dixi sp̄ale est in excoicatione vt non
trāseat in rem iudicatā q̄ snie natura est retractabilis
rōne p̄dicta ergo quo ad alios effectus vbi cessat illa
ratio sortitur naturas aliarū sniarū. argumentum. l. p̄e
p̄mias. in. fi. l. de appel. Item etiam sequitur q̄ quē
admodū i alijs sententijs nō lz tercio appellari vt in. c.
sua. de appel. ita nec i snia excoicationis. et ideo dicitur
i alijs sententijs q̄ nō trāseunt i rē iudicatā. ad hoc glo.
nota. in. c. fraternitatis. de frigi. in v. fornicatio. in fi.
Quid ergo opat appellatio in snia censurē ex quo non
suspēdit vinculū snie dic q̄ opatur effectū deuolutiū
q̄ deuoluit cām ad superiorem ad quē alias cāra appella-
tionē non poterat ire vt. s. dixi et nōt glo. sequens.
Unde scias q̄ duo sunt effectus nobiles et p̄ncipales
appellatōis p̄mus in eo q̄ suspēdit iudicatū vt
extinguit vt. s. dixi. sc̄dm casus in eo q̄ deuoluit cām
ad superiorem vt in. c. non solū. et in. c. si a iudice de appella-
li. vi. Do. an. ponit alios duos effect⁹ s̄z iudicio nō eo
p̄bendunt sub p̄dictis. nā terti⁹ est effectus fm cū q̄
suspēdit iurisdictionem iudicis a quo. f̄ ille effect⁹ com-
p̄bendit in sc̄do q̄ si deuoluit cām ad superiorem ergo
suspēdit iurisdictionem iudicis inferioris vt in. c. l. z. de
offi. lega. et in. c. pastoralis. in. s. preterea. d̄ offi. de e.
Quartus effectus sc̄dm eum quia impedit transitum
in rem iudicatā sed iste effectus comprehendit sub
p̄mo quia si appellatio extinguit vel suspēdit iudica-
tum ergo impedit ne transeat in rem iudicatā vt i. c.
q̄d ad p̄sultatōes. pal. duo ergo p̄ncipales sunt effect⁹
appellatōis de q̄bus. s. Unde redeūdo ad p̄ncipale
questum. dico q̄ appellatio in snia censurē nō opatur
p̄mum effectum q̄ non suspēdit vinculū snie f̄ opat
sc̄dz quia deuoluit cām ad superiorem vt hic. et in. c. per

mas. de sen. excō. potest ergo appellatio habere unum effectū sine reliquo et p hoc dixit b̄ do. an. nōbile dictū si esset vez q̄ si per statutū tolleretur appellatio p̄supposita validitate statutū non valet hoc statutum i teris recognoscentib⁹ supiorē vt dixi i. c. venientes. de iureiur. et nō bar. in. l. omnes populi. ff. de iusti. et iure. q̄ appellatio vidr̄ remota solū respectu p̄mi effectus et non scōi. Sed ego b̄ dictū nullo modo puto vez q̄ a quo renouetur genus remouetur et q̄libet ei⁹ species vñ si inhibetur alicui ne possit donare. ois species donatio nis est interdicta vt in. l. si iusta. ff. de dona. remota ergo appellatione p̄ statutū intelligitur remota ois effectus appellationis. hoc etiā p̄bo p̄ dictū. §. p̄terea. vbi patet q̄ remota appellatione p̄ rescriptum non potest appellari ad effectum deuoluenti causam ad supiores nisi supior ex certa scientia recipiat appellatōem vt ibi et i. c. pastoralis. de appel. nec ob. tex. n̄. q̄ non ē simpliciter ab excōicatione remota appellatio b̄ etiā nullo libi cauetur imo p̄trarium habet in. d. c. p̄ mas. Et solum disponitur vt vinculum non suspendatur p̄ appellationem et sic solum tollit ius vni effectum appellatōnis vnde p̄ sequens vidr̄ p̄mittere alios effectus vt in. c. nōne. de p̄sump. et. xxv. di. q̄lis. Sed dubiū esset qd si statutum diceret q̄ snia p̄tatis nō suspendat per appellatōem nunqd̄ poterit appellari quo ad effectū deuolutiuū. et vidr̄ p̄mo q̄ sic. ar. hic contrarium concludit b̄ do. an. hic i alio articulo quia cum sententia regulariter non retractatur nisi appellatōnis via dīcedo q̄ non possit suspendi p̄ appellationem vidr̄ iterd̄ x̄l se retractatōem q̄ potest sequi ex appellatōne. sed si sententia censure aliud ē q̄ natura sui est retractabilis. et aduerte quia i hoc videtur do. anto. sibi contrari⁹. naz in precedenti casu vbi erat minus dubiū tenuit q̄ poterit appellari quo ad scōm effectum et in isto articulo tenet contrarium. Et ego tenerem in isto articulo oppositum q̄ vt dixi remouendo unum effectum appellatōnis videtur p̄mittere alios potuit enim statutū disponere vt non suspendatur p̄ appellatōnem que frustratorie quāq̄ sit ad impediendā executionē snie cui fraudi obuiatur p̄ tale statutum p̄ appellari poterit quo ad b̄ vt supior cognoscat an iuste vel iniuste fuit excōicatus ar. hic. et cum simus i odiosis d̄z fieri strictissima interpretatio. l. iij. §. hec aut verba. ff. de neg. gest. et in. c. i. nostra. de iureiur. et in. c. statutū. de decr. Ultimo notabis ex glo. et ex predictis q̄ a sententijs que non transeunt in rem iudicatam debet nihilominus appellari. §. x. dies alias non audiet q̄ p̄ viam appellatōnis. sed p̄ viam querele vt. s. dixi de excōicatione que singulariter nota. In glo. in verbo p̄questus. in si. ibi. c. cordi. adde li. vi. Et videtur glo. concludere q̄ hodie itinens arreptio non habeat vim appellatōnis s̄z tu dic melius vt nō. in. c. dilecti. de appel. et ibi dixi.

In glo. si. nota p̄mo ex principio referendo glo. ad tex. q̄ pro snia etiā excōicationis non p̄sumitur rōne p̄cessus. In alijs sententijs a snia excōicationis qd tenendum. dicendum ē vt plene nota. in. c. qm̄ p̄tra falsaz de p̄ba. et p̄ Inno. in. c. cum in iure. d̄ offi. dele. sed in snia excōicationis est dubiū nunquid p̄sumatur pro iusticia et tenet hic do. an. in duplici loco q̄ p̄sumitur p̄ ista sententia ex quo non suspenditur vinculum p̄ appellatōem et dicit p̄ b̄ limitandū qd nō. Inno. in. d. c. cum in iure vbi dicit q̄ p̄ sententia p̄sumitur postq̄ transit in rem iudicatam sed ante nō. Nam vt vides excōicatio n̄ transit in rem iudicatā et tamen p̄ ea p̄sumitur. sed aduerte quia do. an. non fuit recordatus d̄ nōbili dicto Inno. in. c. bone. el. i. de elect. vbi dicit q̄ quādamodum p̄ alijs sententijs non p̄sumitur si fuit appellatum ita nec p̄ sententia excōicationis s̄ on⁹ p̄ bandi excōicationem fuisse iustaz incumbit aduersario Secus si non fuit appellatum. et ad hoc allegat istum tex. et hoc dictū Inno. sequitur idem do. an. in. d. c. qm̄ p̄tra. quinimo plus credo q̄ circa appellatōem si excōicatus p̄queritur. §. decediū de iniusta excōmuni catōne non p̄sumitur p̄ iusticia nisi p̄betur quia ex quo impugnat sniaz. §. decediū non vidr̄ acquiescisse sententia et sic debet excōicator eam p̄bare iustā Ad hoc facit. c. i. de re iudi. li. vi. et ratio. c. quod ad cōsultatio nem p̄alle. et quod nota. Inno. i. c. sollicitudinē. d̄ appel. Et nūqd̄ post decediū p̄sumat q̄ index citauerit seu monuerit excōicatus. ista glo. facit q̄ nō. §. vide tu tex. nōbile in. c. sacro. de sen. excō. in p̄n. vbi p̄bat excōicatori debere p̄bare q̄ monuerit. Et idem sensu Fre. p̄silio. d̄ xv. vbi notat dicit q̄ si p̄tra p̄mum et secūdū decretum opponit q̄ non p̄cesserit citatio d̄z aduersarius b̄ p̄bare etiā post lapsum. x. dies tum q̄ p̄one gat fuisse p̄ntem tum q̄ p̄mum et scōm decretum iter ponit p̄tra abntem. et sic singulariter sentit q̄ nō p̄sumitur p̄tem fuisse p̄ntem in snia. vel citatōne p̄cessit se saltem in illis sententijs q̄ ferunt p̄tra abntem de q̄z natura est excōicatio et hoc idem approbat do. an. in. d. c. qm̄ p̄tra. Et generaliter an snia p̄sumat lata cōtra p̄ntem vide p̄ spe. in ti. de sen. ex. §. vt autem. v. et nō. et p̄ Inno. in. d. c. cum i iure Ultimo nota sine glo. q̄ p̄bationes recepte ad unum effectum faciunt hōdem ad alium effectum inter easdem personas. de quo dic vt plene dixi in. c. veniens. d. ij. de testi.

De causis subditorum
Vo simul archiep̄oz et ep̄iscopoz suorum patriarcha non cognoscit nisi p̄ appellatōnem legitimam aut vigore consuetudinis seu p̄uilegiū. In prima parte ponitur decisa cōsultatio In secunda responsio ibi cōsultationi. Ad p̄mo q̄ quemadmodum se habent subditi ep̄iscopoz ad archiep̄iscopum. ita se habent subditi archiep̄ozum

ad patriarcham sicut ergo archiepiscopus non se impedit d
subditis episcopis nisi per appellaciones. ut in c. pastoralis
i. co. ita nec patriarcha impedit se d subditis archiepiscopi
scopis nisi p appellaciones vel alio iure spali. Et ex b
z ex tex. no. q. sic ab episcopis appellat ad archiepiscopum. me-
tropolitanum i. co. pastoralis. ita ab archiepiscopo appella-
tur ad patriarcham q. e. iudex archiepiscoporum. Quod sicut mul-
te dioeceses sunt sub curia archiepiscopi ita q. archiepiscopus
est metropolitanus et superior omnium illorum episcoporum dio-
cesium ita multe provincie sunt sub curia cuiuscumq. pa-
triarche ita q. patriarcha est iudex ordinarius omnium
archiepiscoporum q. sunt suo patriarchatu. et scias quatuor esse
in ordine principales patriarchas quos enumerat
tex. in c. antiqua. d. p. uile. Alij vero pter illos non sunt
istis pncipalioribus. Ad scdo q. patriarche non ha-
bent plus iurisdictionis q. habeat archiepiscopi vel episco-
pi nisi q. tenas i. canonibus. causa episcopalis. dignitas in
eoz. est maior ut in c. antiqua. pal. Tercio non tria
ex q. bus coepit iurisdictione ordinaria ex lege. ex p. s. aetia
dine. et ex privilegio pncipis. p. s. uetudo ergo dat ordi-
naria iurisdictionem ut b. z in c. cum ptingat. iuncta gl.
de fo. p. p. et in c. p. uile. ix. q. iiij. Item non ibi ec-
clesia vel rector q. q. n. q. privilegium pceditur ipi ecclie
sic q. n. q. p. latio ipius ecclesie. Inspecienda sunt ergo ver-
ba privilegij z ex ipso privilegio de quibus honorari a p. n-
cipe ut p. z ibi honorari z ideo alibi dicitur q. p. n. cep. s.
pcedendo vni scdm videtur eum nobilitare. ut in c.
i. quis dica. d. n. x. vel marchio. coll. x. et ibi p. bal. In
glo. ij. in si. vel solue alias fm hosti. q. tempus non est
modus inducendi obligationem vel tollendi. ut in l. ob-
ligationu. s. placet. ff. de aci. z obli. s. b. n. ex tpe causa-
tur p. s. uetudo. Item p. s. uetudo ex q. bus ius q. n. tur ut i.
de p. s. uetudo. p. totu. Item q. n. q. l. plus t. p. s. inducit pre-
scriptionem ut in c. p. uent. de emp. et vendi. z in l. cum
de i. rem. ff. de vsu. Item dicit q. p. s. uetudo non causat
ex solo tpe nec p. s. uetudo. s. ex negligentia d. n. i. z posses-
sione possiditio. accedente iuris dispone. Consuetudo
vero causatur ex tacito consensu z sic. p. p. uile solum tem-
pus non inducit consuetudinem vel p. s. uetudinem vbi
vbi consuetudo vel p. s. uetudo non h. suos comites non
potest induci et sic loquitur contraria signata in gl. et
d. hac materia plene dicendum ut nota. in c. si. d. p. uile.

In glo. in v. spali privilegio in si. nota. glo. h. z enim
pio i. dubitato ut papa possit detrahare iuri vnus ec-
clesie et dare alteri hoc enim contingit quotidie cu pa-
pa eximit vnam ecclesiam a iurisdictione superioris sui
sed vide tu glo. xxij. di. c. i. que dicit q. papa sine cau-
sa non debet de vna ecclesia tollere et alteri dare. Ad
idem glo. x. di. c. i. et quod le. et nota. xij. q. ij. in c. no-
liceat pape. et profecto sine causa facere non debet qz
non est vni consulendum cum iactura alterius. na pa-
pa debet facere sicut bonus paterfamilias qui dispen-

sat scdo merita z exigentiam personarum. Na si prius
non subest causa videtur q. apud eum est acceptio per-
sonarum. quod esse non debet ut in c. nonit. de iudi.
sed si papa faceret tolerare in ecclesia militanti sic intel-
lige quod nota. spe. in tu. de legi. in. s. nunc ostenden-
du. v. l. v. et melius. v. p. p. et in. s. nunc breuiter. au-
si. sub rubrica. de dispensatione. z per Jo. an. in addi-
super. d. v. l. v. de ep. vero nunquid possit tollere vni
ecclesie et dare alteri. dic. ut nota. ist. c. s. statuta. s. d. re-
domi. In glo. p. in si. vult ergo gl. q. hic vacet ar-
a contrario locu. et hoc clarius tenet Jo. an. non enim
est in potestate subditorum ut velint responderi coram
epo vel archiep. nam iudicium redditur in finitum. l.
iter stipulantem. s. si. scdm. ff. de v. b. obli. z in. c. in
telleximus. de iudi. nec possunt subditi consentire alii
iudicij sine licentia p. p. z ep. ut in c. significasti. d. fo.
compe. etiam si sit episcopus. unde notat de hosti.
supra. c. proxi. q. sicut clericus subiectus episcopo non
potest consentire in alienum iudicium sine consensu sui
episcopi. d. c. significasti. ita nec episcopus sine consen-
su sui archiepiscopi. et eadem rone idem videtur dicitur
dum i archiepiscopo ut non possit se subicere alieno
iudici sine consensu sui patriarche. et hec sunt notanda
Jo. an. hic dicit q. si volum. tenere ar. hic a p. rario seu
su debemus supplere b. ad literam q. archiepiscopus h. requi-
situs vult iusticiam facere quasi dicat q. si archiepiscopus re-
quiritus non vult reddere ius subditis suis tunc pote-
runt subditi conueniri coram patriarcha. et ideo eade
rone esset dicendum cum episcopus est negligens in ex-
hibendo iusticiam de suis subditis ut tunc possit adiri
archiepiscopus. Et aduerte quia hoc dictum est funda-
tam super illa opi. q. negligente episcopo vel archiepiscopo
scopo semper succedit superior in iurisdictione z multi
tenuerunt illam opinionem. s. an sit vera dic. m. s. de
pastoralis vbi tangitur per glo.

Vod sedes.

Archiepiscopus in
peditus sit consecra-
tionem sui suffraganei alteri committere z co-
secrandus tenetur ab illo commissario munus consecra-
tionis recipere. Communis diuisio. secunda ibi consulta-
tioni. Nota pmo q. episcopus seu archiepiscopus potest co-
mittere ea que sunt consecrationis seu ordinis episcopalis
z sic committit ea que sunt meri imperij cum in ea exer-
ceatur iurisdictione ex officio nobilit et ad publicam vtili-
tatem. ad idem. c. aqua. de consecra. eccle. vel alta. z. c.
suffraganei. d. elec. Nota scdo q. episcopi subiecti archi-
episcopo dicuntur ipsius suffraganei. Suffraganei enim sibi z
in consecratione et in alijs. na requirit p. s. uilem ep. i
ordinacione. p. uile. ix. q. iij. c. i. z. ij. z euz p. s. uerat ep. m
d. z h. e. secū alios episcopos. l. xv. di. q. si per totum vel
saltem duos ex eis ut in c. si archiepiscopus. d. temp-
or. Tercio nota q. ea que sunt ordinis assumenda

nisi a catholico et ab eo cui gratia sedis aplice non est subtrahata. Item non ibi ab eo quod vii. est principalis in consecratione episcopi. si ipse archiepiscopus vel eius pmissum alij non sunt principales sed assistant. Ultimo non ar. quod subditus tenetur litigare coram delegato sui superioris. Sed hic queritur utrum archiepiscopus possit compellere episcopum ad acceptandum pmissionem istam. Doct. quod sic. intelligo quod si pmissum vni ex suffraganeis suis. nam per superioris compellere subditum ad acceptandum delegatorem. f. c. ppi. et. l. vica. l. q. p. sua iuris. Sed si pmissum non subdito valet pmissio sed ille non compellitur acceptare ut i. c. sequenti. et in. l. et si pator. ff. de offi. eius cui man. e. iurisd. In glo. ibi tenetur recipere consecrationem ab eo. sed circa hoc et circa tex. est dubium quod si archiepiscopus non est impeditus nunquid ex sola voluntate possit committere alteri istam consecrationem. Tex. hic a contrario litere facit quod non. sed contrarium tenuit hostiensis. nam iure suo potest archiepiscopus pmittere ut. f. c. ppi. unde de honestate procedit tex. in eo quod facit mentionem de impedimento. In contrarium tamen facit secundum eum quod sic episcopus non potest consecrari sine archiepiscopo ut. lxxv. ol. c. non debet ita nec archiepiscopus debet posse facere per alium consecrare sine consensu episcopi. p. n. tamen dicam contra videns sequi doct. et notabis istud singulariter ex quo habes quod tam ea que sunt iurisdictionis quam ea que sunt ordinis potest archiepiscopus seu episcopus committere pro libito voluntatis. tex. tamen iste videtur aliquantulum resistere. si p. m. dictum est verius ex quo indifferenter non committit nam de iure est ut quilibet ordinarius possit in aliquibus se releuare per commissionem alteri si eadem ut i. c. sequenti. et in. d. l. vica. l. q. p. sua iuris. Et in si. glo. nota bene finem glo. quod quotidie allegatur quod de iure canonico possunt delegari omnia que sunt meri imperij. et idem tenet glo. in. c. in archiepiscopatu. f. d. rap. et in. c. illud. xxij. q. i. h. et in. c. bis. ca. can. r. q. vij. vi de etiā glo. notabile. f. xv. ol. c. peruenit. in si. gl. magie quod dicit quod nihil huius episcopus quod sit meri imperij quod non sit de legabile preter usum pallij. quod pallium archiepiscopale non huius alteri concedere est cum personale. ut in. c. ex tuarum. d. auct. et vsu pal. et in. c. h. eo. ti. vbi melius p. batur. Sed dubium est que dicantur meri imperij vel mixti vel iurisdictionis. Et pro intellectu vocabulorum ne ignorent. prius termini dicam aliquid p. clausie sequendo. Bar. in. l. imperium. ff. de iur. om. iudi. debes enim scire quod iurisdictionis generaliter sumpta comprehendit in se ea que sunt meri et mixti imperij et simplicis iurisdictionis. pro hoc. l. i. ff. de iur. om. iudi. et quod ibi nota. tex. iuncta glo. in. v. omnimodam. in de. vica. de fo. Pompe. vbi dicit tex. quod episcopus expulsus exercet in loco vicino iurisdictionem ordinariam. et per illud verbum omnimodam. dicit ibi glo. quod tex. notat comprehendere ea que sunt meri et mixti imperij et simplicis iurisdictionis et

iurisdictionis sic generaliter sumpta diffinitur sic. Iurisdictionis est iuris potestas de publico introducta cum necessitate iurisdictionis et equitate statuendi ita diffinit glo. in. d. l. i. Barro. addit ibi competens alicui ut publice persone. et hanc additionem fecit ut caitaret p. rariū quod posset fieri de p. re et de tutore. nam isti habent de iure potestatem in filium et in pupillam et habent potestatem in defendendi. i. faciendi in eos quod iuris est et equitate seruandi. Sed certe sine illa additione bar. potest sustineri diffinitio glo. quod pater vel tutor non dicitur proprie ius in filium vel pupillum sed habeat potestatem extrajudicalem et dicitur iurisdictionis quasi iuris dicitio. et dicitio idem est quod potestas. unde iurisdictionis quasi potest ius dicitur. Sed iurisdictionis sic generaliter sumpta distinguitur in imperium et iurisdictionem et tunc iurisdictionis capitur ut species distincta ab imperio Imperium vero generaliter sumptum est iurisdictionis que exercetur officio iudicis nobili Nam duplex est officium iudicis nobile et mercenarium nobile quod non deseruit alicui actioni. sed iudex ex se procedit. mercenarium vero dicitur quod deseruit actioni intentate per partem ut dicam latius in. c. h. de offi. iudi. Imperium vero dividitur in merum et mixtum. merum imperium diffinitur sic. Est enim iurisdictionis que exercet officio iudicis nobili publicam utilitatem respiciens. Imperium mixtum est iurisdictionis que exercetur officio iudicis nobili privatam utilitatem respiciens Iurisdictionis vero ut species sumpta est iurisdictionis que exercetur officio iudicis mercenario privatam utilitatem respiciens Dicitur autem imperium merum que mere colatum in principem nec alicui necessitati subiectum. nam procedit iudex ex officio suo ad publicam utilitatem sine impedimento alicuius. pro hoc. c. i. s. eo. dum dicitur habeant episcopi liberam potestatem inquirendi et Et dicitur merum quia non habet aliquam mixturam cognitionum pecuniariam Et tercio dicitur merum quia in nullo participat cum iurisdictione unde non habet aliquam mixturam iurisdictionis unde partim accedit ad merum imperium et partim ad iurisdictionem sicut dicitur participium quia partem capit a nomine et partem a verbo. nam in eo quod mixtum imperium exercetur officio iudicis nobili participat cum mero imperio sed in eo quod tendit ad utilitatem privatam participat cum iurisdictione. facit ergo tres regulas. Prima quod ea que expediuntur officio iudicis nobili et ad publicam utilitatem dicantur meri imperij. Secunda regula ea que exercentur officio iudicis nobili ad utilitatem privatam dicantur mixti imperij. Tercia regula ea que exercentur officio iudicis mercenario ad utilitatem privatam sunt simplicis iurisdictionis Et distinguit bar. merum imperium sex modis. primus est imperium merum maximum. secundus merum imperium maius. tertium merum imperium magis quartum est merum imperium paruum. quintum merum

imperium minus. Sextū minimū. Imperiū merum
maximū ppetit solū pncipi vt facere legē vniuersalē di-
stinguere totū orbē. Adde impium mai? ē aduertē
i famulos boies inferēdo vltimū suppliciu vel mēdi
abscisione vel mortē ciuile cōz qd pdit libertatē z filia
Adde impium magnū ē cū qd pdit ciuitatē sine liber-
tate puta deportat. Adde impium puum ē relegare
vel corp? acriter afficere z ista nō ppetit cuilibet iudi-
ci vt statim dicit Adde impium min? ē modica coer-
tio q ppetit cuilibet mēgratui. i. cuilibet bñi ordinariā
iurisdictionē. nā iurisdicō qsi nlla esset sine modica co-
ertione vt i. c. ex lris. d. offi. dele. c. c. pastorat. co. ti. et
l. mēgratib? ff. d. iurif. om. iudi. z. l. si. ff. d. offi. eius. vñ
coipo q qd recepūt ptatem ordinariā vel delegatā bz
hāc modicā coertionē ex q depēdet vt possit cognosce-
re summarie de leuib? criminib? z leniter castigare ver-
berib? vt in. l. leuia. ff. de accusa. et. d. l. magistratibus
Et mez impium minimū pstitit i leniter multādo ad
hoc. l. si. c. de mō. mult. z. l. ij. c. de spor. z ista duo
vltima pnt delegari d iure ciuili quia ppetit cuilibet
mēgratui et ea q ppetunt iure magistratus sunt delega-
bilis d iure ciuili vt i. l. i. ff. de offi. eius. Supiora vero
coiter tenent q nō sunt delegabilia d iure ciuili ppter
grauitatē pndicij nisi ppter necessariā abntiam d loco
d quo dicendū vt i. l. i. pal. z i. an. d. colla. s. ad hec et
plene vide i spe. d. iurif. om. in. s. i. v. notādū. z se. De
iure vero canonico possumus repire oia hec impia nā
habent? impium maximū qz papa facit psonem vni-
uersalē vt in. c. i. et si. de pñi. Habentus impium mai?
sicut similitudinariē. nā degradare aliqū z tradere cu-
ri seculari equipat vltimo supplicio. vt nō. Anno. in. c.
qiter z qñ. d. ij. de accu. Item ecclesia demerit i ppe-
tuum carcerē z equipatur illa pena dānato in metallū
Habentus impium magnū nam ecclesia pnt deportare
bz nō sit i vsu. vt i. c. i. de calum. Item repit in ecclesia im-
perium puum nā pnt relegare et afficere quē verberib?
l. di. accedens. et in. c. i. de calū. et in. d. c. i. archiepata
de rapto. De mero imperio minoz habes in. c. ex li-
teris. pal. vbi dicit q coertio trāsit De minimo. i. d. mul-
ta dicit i. c. de causis. z in. c. i. de offi. dele. vbi conclu-
si post Anno. q delegatus pnt multare z vide hosti. in
c. i. de homi. li. vi. vbi de ordinario idem dicit an autē
istā pnt delegari de iure canonico cōis opī. est q sic bz
aliqui dicant q hec cōis opinio Anno. improbat quia
d. c. in archiepam quod magis stringit i materia logf
i rege sicilie q cū nō recognoscat impatorem habz ius
pncipis. p dūnc. ps aut pnt omnia delegare vt nota. in
d. c. illud sed hec rñsio non placet qz si nō recognoscat
impatorem recognoscat papam. vt in cle. pastoralie.
de re in di. ergo non bz iura pncipis scz impatoris nisi
aliter pscripterit. Sz allego qsi p cās cle. l. de hēti. vbi
patet q cā herdis est delegabilis z nemo dubitat q ē

meri imperij. Ad idem. c. 13. de offi. vica. li. vi. vbi dicit
q qd potest committere vicario suo inquisitionem crimi-
num quod est meri imperij. et ideo transeo cū hac cō-
muni opi. Et facit tex. in. c. si. ne cle. vel mo. li. vi. vbi
dicit q si persona ecclesiastica bz iurisdictionem tpalem
potest in genere et i specie committere cām criminales z
lic ibi est casus in quatu dicit i specie. Sz vobū est qd
i delegato pncipis nunquid possit subdelegare ea q
sunt meri imperij al indelegabilia d iure ciuili. Spe.
in ti. i. s. si. v. item q est delegatus bz nō sequit do.
an. dicit q ex grauitate facti videt papa delegisse indu-
striam psonē. ad b. c. si. de offi. dele. L. qranū ego te-
neo z pmo allego tex. qsi expsum in. c. venerabil. de
offi. dele. et ibi dixi post. Anno. ad idē. d. c. si. alr iudi-
cādo nā ibi non pnt subdelegare inquisitionem criminū
qz fuit dicit vt psonaliter exequat ergo sec? si simpli-
ter fuisset pmissa. ad idē. d. d. de iure ciuili in. l.
vñca. i. si. c. qui p sua iurif. vbi tex. dicit q sine vden
causay pnt delegatus pncipis subdelegare. z p illū tex.
b tenet ibi glo. et bar. etiaz de iure ciuili z b bñ nobis
et hec pcedunt in his q sunt meri imperij vel qsi. nuz
regulariter delegari nō pnt de iure ciuili qz non cōpe-
tunt iure magistrat. ideo delegari nō pnt. l. i. ff. d. offi.
c. et. l. ea q. ff. ad municia. Fallit in his q ppetunt iure
magistrat. vt sunt ea q expediūt iudicis officio nobi-
li ad puatam vtilitatem sine cognitione cause vel cui-
modica cognitione. exemplū in. l. cognitio. s. vt bono-
rum. ff. de offi. eius. cui. nam sicut dixi in his que sunt
meri imperij vt leuia competant iure magistratus ita
in his que sunt mixti imperij. sed alia maiora nō cōpe-
tunt. et queadmodū dixi in mero imperio. ita z mixtū
imperium distinguitur. nam quoddam est maximū
quod competit solū pncipi vt dare veniam etati. c.
de his que ve. et. impe. per totum vel legitimare seu
fame restituere et filia ista enim sunt mixti iperij maxi-
mi et prosequere. vt nota. in. d. i. imperium. An autē
ea que sunt simplicis iurisdictionis possint indifferen-
ter delegari de iure ciuili dicit q non sed solum ea que
competunt iure magistratus vt in dicta. l. i. et. ij. c. de
peda. in. z vsqz ad summaz. ecc. aureozū potest fieri de-
legatio quia vsqz ad illam summam potest cognosce-
re inferior magistrat. et non vltra. vt in autē. de defen-
ciū. in. s. z iudicare. et ibi glo. et id dicitur cōpetere iu-
re magistratus quod competit alicui coipso q habet
magistratum. i. officium iudicandi. licet. vltimum vt
nota. gl. et bar. in. d. l. i. vnde scias q magistratus
est nomen generale comprehendens omnem habentem
officium iudicandi vt in. l. eum qui. ff. de iuridi-
om. iudi. Sed distinguitur postea in species. nuz qui-
dam sunt super illustres. quidam illustres. quidā spe-
tabiles. alij carissimi. alij magistrat. z isti sunt inferi-
ores. vnde de his que pnt isti inferiores magistratus

cognoscere potest fieri delegatio. De alijs vero siue sint
meri imperij siue mixti iure iurisdictionis non potest regu-
lariter fieri delegatio. Fallit ut dixi in necessaria causa ab-
sentie ut si oportet necessario iudicem ordinari alibi, p[ro]ci-
sa rei si nondum venit ad provinciam ut in d. l. i. Idem
coiter p[ro]cludit doct. in d. l. si ordinari detineret in fir-
mitate vel e[st] occupat[us] circa multas causas tales ita quod
non potest omnibus intendere nam tunc l[ex] lege non sit cautu-
m ex identitate rationis hoc coiter recipitur quodammodo
obseruat in causa absentie. nam ubi eadem ratio idem ius de-
bet esse etiam in casibus exceptis ut non. glo. in l. i. l. de
p[ro]c. inde. et est tex. i. c. cum dilecta. de p[ro]c. vii. v[er]o in uti.

Ultimo quod sunt isti iudices b[ea]tes me[re] et mixtu[m]
imperij et p[ro]p[ri]e tam in secularibus quam in ecclesiasti-
cis. In secularibus dicit post Bar. in d. l. i. q[uod] iudex q[ui]
p[ro]p[ri]e p[ro]vincie ut olim erat p[ro]f[er] habebat ea q[ue] sunt meri
imperij. ut in l. i. l. i. c. q[uod] vniuersas. ff. de offi. p[ro]f[er]. v[er]o
p[ro] totam p[ro]vinciam habebat gladij potestatem. is aut[em]
q[ui] p[ro]erat civitati de iure co[m]muni non habebat ea q[ue] sunt meri
et mixti imperij. nec ea q[ue] sunt magne iurisdictionis sed re-
curbat in illis maioribus ad p[ro]f[er]em p[ro]vincie. ut in di-
cta au[tem] de defen. civi. in. §. audient. et in. §. iurare. Et
hodie coiter in Italia q[ui]libet civitas habet regim[en] quod
etiam habebat tota p[ro]vincia. et ideo p[ro]p[ri]as h[ab]et hodie o[mn]ia
ad hoc q[uod] non. glo. in l. i. l. de p[ro]scrip. lon. t[er]m.
Sed dubiu[m] est q[uod] in eo q[uod] p[ro]f[er]et aliam castro vel op-
pido. et dicit q[uod] si cast[ru]m e[st] subiectum civitati tota iurisdic-
tio e[st] p[ro]p[ri]e civitate et debent respondere in civitate.
dicunt etiam civitas illius civitatis cui subsunt et ei cogunt
subire omnia onera. l. incola. z. l. qui ex vico. ff. ad mu-
nicia. Et solet hodie mitti vicarius q[ui] potest dici inferior
magistratus unde solum poterit cognoscere de leuib[us]
criminibus et de summa vsq[ue] ad. ecc. florenos vel aure-
os ut in d. au[tem] de defen. civi. In maioribus aut[em] debet
remittere ad iudicem civitatis et in criminibus gravi-
bus debet capere malefactores et remittere ut in d. §.
audient. It[em] scias q[uod] illud q[uod] dixi q[uod] ex causa p[ro]f[er] delega-
ti ea q[ue] sunt imperij dummodo non p[ro]cedat ad ultimam sup-
pliciu[m] et membri abscissione[m] p[ro] au[tem] d. colla. in. §. ad hec
et licet quidam contra. p[ro]ximam tamen coiter tenetur ut
non. glo. in d. l. i. et spe. in d. §. item q[uod] est delegatus. et
glo. in c. in archiep[iscop]atu. p[ro]p[ri]e. princeps aut[em] potest o[mn]ia
delegare ut nota glo. in d. c. illud. et bar. in d. l. i. et l.
imperium. p[ro]p[ri]e. p[ro]f[er]ens aut[em] collegio seu vniuersi-
tati que non facit civitatem seu cast[ru]m ut sunt isti re-
tores artis lane et similes non habent ea que sunt im-
perij sed solum cognoscant de his que oriuntur inter
excentes illam professionem occasione illius societa-
tis seu professionis ut in l. i. l. de iurif. om. in. Fallit
in doctore qui erga scholares de iure co[m]muni h[ab]et ea q[ue]
sunt imperij licet non seruet de p[ro]f[er]etudine. ut est tex. i.
au[tem] habita. l. ne si. p[ro]p[ri]e. et in p[ro]b[er]. ff. de p[ro]b[er]. no. bar. in

d. l. i. In ecclesiasticis dicit q[uod] epi e[st] superiores et legatus
pape habent ea que sunt imperij. ut in c. i. s. co. De i-
ferioribus aut[em] p[ro]f[er]atis dicit q[uod] regulariter de iure co[m]muni
non habent ea q[ue] sunt imperij nisi forte ea que sunt de
minori imperio et minimo ut leniter coercere. Item
possunt exco[m]municare et exco[m]municatio e[st] meri imperij ut non.
Inno. in c. transmissam. de elect. et hosti. in c. j. p[ro]p[ri]e.
p[ro]p[ri]e ex sequentibus. nam in exco[m]municatione exercetur
iurisdictione ex officio iudicis nobili ad publicas utilita-
tem. quibus tamen exercet in favorem p[ro]p[ri]e et tunc credo
q[uod] sit mixti imperij p[ro] supradicta. et sic limitare Inno.
It[em] fallit in p[ro]f[er]atis regularibus nam ip[s]i cognoscunt de cri-
minibus p[ro]p[ri]a subiectos dummodo non p[ro]cedatur ad de-
positionem ut dixi in c. ca[us] ab ecclesiarum. s. co. et ple-
nius dico in c. cum co[m]tingat. de fo. p[ro]p[ri]e. et hec non.

Astoralis. Archiepiscopus causas
latam subditis suffraganei co[m]mittere potest illu-
m ad suscipiendam delegat[i]o[n]em p[ro]pellere non potest.
B. d. vsq[ue] ad. §. p[ro]p[ri]e. In prima ponitur consolat[i]o.
In sc[on]da m[er]ito. ibi ad quod Nota p[ro]mo duas regu-
las ex tex. prima q[uod] epi exites in p[ro]vincia archiep[iscop]i
subiecti ip[s]i archiep[iscop]o lege metropolitana et sic archiep[iscop]i
scopus e[st] iudex ordinarius omnium ep[iscop]o[rum] sue p[ro]vincie
de iure co[m]muni quilibet p[ro]vincia debet habere vnam archi-
ep[iscop]i et decem ep[iscop]os ut. vi. q. iij. in c. scitote. non t[ame]n potest
p[ro]cedere archiep[iscop]us p[ro]p[ri]a ep[iscop]i ad deposit[i]o[n]em q[uod] depo-
siti[o] ep[iscop]o[rum] soli pape e[st] reservata ut in c. ij. de tr[an]s[ac]t[i]o[n]e. p[ro]p[ri]e.
Sed de criminibus parvis potest cognoscere et ip[s]os
ep[iscop]os punire ut in c. sacro. de sen. exco[m]m. et. x. q. iij. quia
cognovimus. non. Inno. in c. ut litigantes. j. co. si. l. i.
vi. De causa vero civili indifferenter cognoscit etiam si
subditus ep[iscop]i. conveniat ep[iscop]i nam debet eum conveni-
re coram archiep[iscop]o. sed si ep[iscop]us habet causam co[n]tra sub-
ditum non convenit eum coram archiep[iscop]o q[uod] non est iu-
dex subditi ut h[ec] nec ep[iscop]us d[icitur] esse iudex in causa p[ro]p[ri]a h[ec] de-
bet eligi arbitri auctoritate iuris. hec p[ro]batur in c. si
clericus adversus clericum. xi. q. i. et hec non. Sc[on]da re-
gula q[uod] archiep[iscop]us non p[ro]curat cu[m] ep[iscop]o i[n] diocesanis suffra-
ganeor[um] suor[um] imo regulariter nullam p[ro]p[ri]am potest exer-
cere in subditos ep[iscop]o[rum] nisi in casibus exceptis. et sic ha-
bet casum in quo quis non est superior subiecto[rum] sui sub-
iecti. et sic non habet locu[m] ista regula. si vinco vincent[em]
te. de q[ui] in c. auctoritate. de co[m]m[un]i. p[ro]p[ri]e. li. vi. archiep[iscop]us
ergo habet iurisdictione[m] ep[iscop]alem in sua diocesi dicitur
sed in p[ro]vincia habet iurisdictionem archiep[iscop]alem ut i[n]
ep[iscop]os regulariter possit exercere iurisdictionem h[ec] i[n] sub-
ditos ep[iscop]o[rum] non nisi i[n] casibus exceptis. No[n] tercio
q[uod] ordinarius potest suo iure causam ad se spectantem
delegare licet multi allegent impedimentu[m] et d[icitur] iure ca-
nonico vide duo sp[eci]alia. p[ro]p[ri]e q[uod] indifferenter archi-
ep[iscop]o p[ro]mittit ut possit causam delegare. nec distinguit ut

sit ardua vel leuis et sic videtur qd distinctio iuris cui
lis nō pcedit d iure canonico vt tñ leuia possint dele
gare q ppetant iure mgratus vt dixi. s. c. pxi. Scdm
spale ē b q cā appellatōis p̄ delegari. d iure dñli ē se
cus vt i. an. ad hēc. L. de iudi. nō. glo. in. c. sup. q̄stio
num. d. offi. dele. et sic vidē q de iure canonico omnia
sunt delegabilia vt plene dixi. s. c. pxi. dixit tamen b
hosti. q spale forte ē i archiep̄is et i alijs iudicib⁹ iue
diatē subiectis pape vt p remotōz locoz possint dele
gare Sz ego puto idē i omnib⁹ de iure canonico qz b
nō inducū aliq spalitas in archiep̄is imo papa n̄det
ad p̄sultatōem de tēpo. or. c. p̄sultatōni Quarto nō
q cā p̄t delegari non subdito lz non subditus cogi nō
possit ad acceptandū. sic limitā tex. in. l. vnica. L. q. p
sua iuris. vbi dī q cā dō subdelegari subdito. dō enim
itelligi quo ad hoc vt ille possit p̄pelli ad acceptandū
delegatōem sed si vult acceptare potest sibi cōmitti vt
nō. ibi glo. ad hoc tex. in. l. et si p̄tor. ff. de offi. ei⁹. Itē
nō a p̄trario sensu q supior potest subdito inuito dele
gare aliquā cām et eum p̄pelli ad acceptandū Ratio
est qz iudicare est publici iuris vnde est munus acces
sorie. vt in. l. munez in. s. iudicā di necessitas. ff. d. mu
ne. et ho. ad idem textum in. d. l. vnica. L. qui pro sua
iuris. Ultimo nota q archiep̄s non tenet cognosce
re in sua diocesi de causa ad eum delata p appellatōz
a suffraganeo suo sed potest eam delegare i illa diocē
si vñ sibi delata Idem ē i alijs canis q dēfē utur
ad cū iure metropolitico p vias q̄rele vt sunt casus ex
cepti d quibus hic in glo. ad predicta vide bonū tex.
in. d. c. vt litigantes In glo. prima nota bene istaz
glo. vsqz ad fi. et potes ponere exemplum in abbate
subiecto ep̄o vel in alio prelato seculari puta p̄posito
ecclesie collegiate vel si archidiaconus p̄scripsit iu
risdictionem in quibusdam casibus vel in aliq parro
chia dubitatur nungd ep̄s possit cognoscere de subdi
tis prelatorum sibi subiectoz. et ponit glo. duas opi.
Prima fuit Hug. Tā. et Cin. q sic. z hāc opi. sequi
tur Lan. p̄bi. Hoff. q etiam dicunt hoc esse de anti
qua et probata consuetudine. Idēz hosti. nisi sedz cū
de consuetudine vel privilegio aliud appareat. vult enī
hosti. q episcopus habeat immediatam iurisdictionem
in oēs de diocesi licet sit ali⁹ p̄lat⁹ specialis et sic cōcur
rit cum quolibet prelato inferiore in iurisdictionis ex
ercitio. sentit etiam q si archiep̄s d̄biter esset subiectus
archidiacono et ab archiep̄s d̄biter appellaretur potest
appellari ad ep̄m omisso archidiacono quasi non faci
ant isti gradum inter episcopum et subditos. Secun
da opi. fuit Jo. et hanc sequitur Ber. glosator qui ha
bet oppositum vtepiscopus non possit cognoscere de
causis subditorum prelati nisi per appellationem et q
gradat in est appellandum. Jo. an. dicit q salvo iure
speciali credit q de iure p̄muni inter episcopū z p̄latū

sibi subiectum locus sit p̄uentioni. nam si iurisdictionē
pape p̄t p̄ueniri per ordinariam vt in. c. vt debita
de appell. fortius iurisdictionē episcopi p̄t p̄ueniri per
prelatum sibi subiectū nec dō posse ep̄s imutare istam
p̄uentionē sicut nō p̄t alias disponere p̄tra canones. p̄
ep̄s bñ p̄t p̄uenire vñ ille q p̄mo citauit d cā cognoscat
cū etiā ep̄s habeat iurisdictionem ordinariā in tota dio
cesi. de iure tñ spali aliud posset esse vt si p̄uentionē ha
beret q p̄mo cā tractaretur coram prelato inferiore. si
aut ep̄s et inferior p̄latus cōcurrunt in citatione puta
ep̄m vt potiozem p̄ponendum rōne maioritatis ar.
in. c. si a sede. d. p̄ben. li. vi. hanc opi. tacite sentit Jim.
in. c. quanta. s. eo. vbi dixi. Ego puto hāc opi. veram
i p̄latis secularibus habētib⁹ iurisdictionem d iure cōi
ad b i simili allego bonū tex. in. l. si. L. de in. om. iud.
vbi p̄t q rectores illoz collegioz inferiorz nō habent
iurisdictionem p̄uatiue ad ordinariū generalē loci ac
cumulative. vnde exercens iurisdictionē p̄t p̄ueniri tā coram
rectore artis lane qz coram potestate. ad idem allego
tex. in. an. de defen. cū. vbi defensor cognoscat d cau
sis iudicū subiectozum. sed in regularibus aliud puto
quia immediate habent prelatum p̄prium loco dei vt
dixi in. c. cum ab ecclesiarum. s. eo. vbi vide Item
p̄t dubitari quid si ex p̄scriptioe prelati inferior
acquisiuit iurisdictionem nūquid i dubijs videat p̄
scripsisse accumulative ad ep̄m an p̄uatiue. Doct. b
non tangunt sed glo. hic quā perpetuo nō vidē sentire
q p̄uatiue vt sic episcopus nō possit cognoscere nisi
p viā appellatōis. Ilic sunt duo vidēda p̄mū nūqd
aliq̄s ctra episcopum possit p̄scribere iurisdictionem
ep̄alem in aliqua parte diocesis. Secundo p̄scripsi
to q sic nunquid in dubio videatur p̄scripsisse nō ex
clusiue ad episcopum. sed vt quilibet possit exercere et
locus sit p̄uentioni z vtraz est pulchra q̄stio. Cir
ca p̄imum glo. hic habes singu. quā nescio alibi que
sentit q sic. naz dicit q longa p̄suetudine potest inferi
or acquirē sibi subditos z sic i certa pte diocesis. Ho
sti. tenuit p̄trariū in. c. cū p̄tingat. de fo. p̄p. f. p̄mū te
neo ar. c. auditis. et. c. cū olim. de p̄scrip. t. Jo. an. p̄
archy. in. c. cum ep̄s. f. co. li. vi. Quo ad scdm du
bium Jo. an. sentit hic et ibi q videatur p̄scribere ac
cumulative. sed posset teneri contrariū. quia ex quo ille
inferior exercuit tanto tempore q sufficit ad p̄scripsi
onem et episcopus nunq̄ exercuit licet casus se obtu
lisset videt p nō vsum. abdicata illa iurisdictionē ab eo z
acquisita isti p̄scribenti ad qd optime facit tex. i. can
ditib⁹. et in. c. cū olim. p̄all. et qd nō. Jim. in. c. dilect⁹
de capel. mo. et de hoc plenius dico in. d. c. cum p̄in
gat. tene tñ menti opi. Jo. an. z hosti. q vident sentire
oppositū. nam i practica forte seruaret eorum dictū gl.
tamen est in oppositum hic. aduerte tamen q si ep̄s se
mel voluisset iurisdictionem exercere et p̄hibitus p̄t

De offi. iudi. ordi.

istam inferio rem abstinisset tunc non esset dubium quod esset
prescriptam exclusivam ad episcopum. sed dubium est quod episcopus tacuit
et non quod tradidit currente prescriptioe. In glo. ij. p. i.
tellectu huius glo. oppo. de. c. ij. q. ij. vbi dicitur quod archieps
episcopus est iudex ordinarius totius provincie. ergo habet iuris-
dictionem in quolibet de provincia et sic i subditos episcoporum
qui sunt de provincia. cuius contrarium inuit iste tex. So.
hec glo. ponit tres so. vt in ea ptz. Inno. vltra gl. dicit
quod archieps hz iurisdictionem archiepiscopalem in tota provin-
cia. hinc est quod totam provinciam visitat vt in. c. sopite. de
cessi. et hodie habetur clarius in. c. i. eo. ti. li. vi. et facit
de. ij. de pui. iurisdictionem episcopalem non hz nisi in sua dio-
cesi quod non habet iurisdictionem in exemptos. Itē etiam
respectu subditorum non hz exercitium iurisdictionis in
omnes. nā si quis esset ita bonus quod non egeret correcti-
one neqz pueniret aliquē neqz pueniret certum esset quod
episcopus non habet in ista iurisdictione exercitium. et nota hoc
viam p hoc. c. de constantinopolitana. xxij. di. et vide
bo. gl. in de. ad nos. d. hereti. et nota ex ista gl. et isto
dico Inno. quod quantumcumque quod sit bonus et iustus nihilominus
est suspectus iurisdictioni superioris hz et eum non co-
perat iurisdictionis exercitium et in eo quod glo. ponit hic
casus spales in quibus archieps habet iurisdictionis exer-
citium in subditos suffraganeorum suorum. non ea. et vide
gl. simile. ix. q. ij. i. summa. Et primo specialiter nota
in eo quod dicit quod potest appellare omnes de provincia vt in
diuinis officijs conformiter se ecclesie metropolitane.
hosti. b. limitat nisi ecclesie provincie haberet spalem p-
suetudine. ar. in. c. illud. xij. di. Vel potest dici scdm euz quod
in diuinis officijs semper debent se firmare ecclesie me-
ropolitane. et quod iste sit casus exceptus ab illa generali-
tate de qua in. d. c. illud. arg. in. l. non est nouum. cu. l. l.
se. ff. de legi. Ad huius plus placet pcedens limitatio vt
valeat consuetudo cuiuscumque ecclesie dummodo sit alias
rationalis. allego. c. de terra. de p-secra. di. ij. vbi patz
quod circa sacramenta baptismatis potest quilibet ecclesia vt
ppria consuetudine intellige dummodo in substantialibus
seruet forma ecclesie. nā in aliquibus locis est consuetudo
vt totum corpus pueri infandat in aq. alicubi quod tñ caput
alicubi sufficit effundere aqua sup corpus pueri. et Inno. i.
c. i. de baptis. et generaliter subijcit tex. i. d. c. de terra. quod
nihil officiat in ecclesia dei diuersa consuetudo Ad idem
allego quod non. glo. in probe. vi. vbi dicitur quod in his
que concernunt fidem deberemus sequi consuetudine
ecclesie romane. in alijs non tenemur sequi nisi papa
disponat vt alij illam sequantur. cessante ergo consue-
tudine speciali habeat locuz quod dicit glo. Secūdo
non glo. in eo quod dicit quod vbi cumque episcopus est negligens in eo
quod facere debet succedit archieps. nam iste casus est
moltum generalis et pprehendit in se tot casus quot ex
eis posset fieri regula et transit hic Inno. an. cu op. gl.
et hanc opi. tenet glo. ix. q. ij. in summa. et i. c. i. d. sup.

neg. pla. li. vi. Idem ibi hosti. et Jo. mo. et Jo. cal. sen-
tiant in. c. nullus. d. in. pa. Contrarias opi. sentit Jo. an.
in. d. c. nullus. et idē Fran. vellei. et Archi. in. d. c. i.
li. vi. et sequit do. car. et hanc opi. vltimā tenui i repeti-
c. si quis ptra clericam. de fo. ppe. vbi plene examino
hunc arti. et credo quod hec opi. glo. et sequatiū nullibi p-
batur. solū enī isti fundant p casum. c. cu. sumus. ix. q.
ij. vbi ponitur casus spalis. scilicet cum episcopus est negligens in
pstituendo generalem iconomum in ecclesia sua non er-
go sequitur idem est in omni alio casu negligentie maxi-
me cum habeamus hic regulam in contrarium quod solū
in casibus exceptis archieps habet ordinariam. Item
c. cum sumus. disponit idem in illo casu quo ad negli-
gentiaz vt episcopus suppleat et tamen falsus esset dicere quod
episcopus deberet supplere semper negligentiam archiepi.
Iste enī deuolutiones de vno ad aliam non sunt fieri
de nisi in iure reperiantur expresse. vt dicit Inno. in. c.
quod diuersitatem. de p-ces. pben. et idem facit tex. in. d. c.
i. vbi dicit quod episcopo excoicato vel suspensio. ppter deli-
ctum suum archieps non succedit in iurisdictione Ad. c.
quāto. s. eo. quod videtur obuiare fm vnum intellectū
quē ibi dixi. responde quod loquitur in facto notorio. nam
ibi non poterat esse non notorium. archieps autē punit
notoria delicta totius provincie vt in. c. i. s. notoria. de
cessi. li. vi. Ultra gl. hic addit hosti. alios casus et
ponam prestantiores. Impedit enī se archieps inter
subditos sui suffraganei cū cā defertur ad eum p rela-
tionem et consultationem episcopi. allegat. xvij. di. c.
multis. s. eo. ad reprimendā. potest ergo episcopus dubitans
de decisione alicuius cause remittere illā cām ad archi-
episcopum. idem si episcopus requisitus vult illaz causam ad archi-
episcopum remittere vt in. c. cum spali. de appel. Item in casu
pcedente totā puintiā vt in. c. ex frequētib. d. in. i. et idē
ibi Inno. et vide gl. ix. q. i. i. summa. Itē in executioe vltie
volūtati nā episcopo negligente succedit archieps vt in. c. d.
eccle. ti. in. s. si quod aut. Itē archieps dat lras indulgē-
tiar in tota puintiā vt in. c. nostro. de pe. et re. punit
etiā notoria crimina vt. s. dixi. et cū visitat puintiā potest
audire p-ssiones et impedere absolutōes vt in. c. si. d. cē
si. li. vi. Et ex p-dictis inferat ad decisionē quōnis pone
quod vltra casus exceptos archieps excoicauit subdituz
episcopi vel eum absoluit nunquā teneat talis excoicatio seu
absolutio Inno. pcludit hic quod non hz iurisdictionem re-
gulariter in subditos episcopi. ergo non tenet excoicatio vel
absolutio et hoc cōter tenetur hz quidam tenuerūt con-
trarium vt non. ix. q. ij. c. ij. In gl. ij. ibi p- mada-
re episcopo vt appellat. Et ptra h. oppo. si episcopus p- appellat sub-
ditū. ergo et archieps cū iurisdictione episcopi sit deuoluta ad
archiepsm per appellationem. Sol. dicit Jo. an. quod ista
iurisdictione quod deuoluitur per appellationem non est ita
efficax sicut iurisdictione episcopi ar. in. c. sup. questionū
s. si vero. de offi. dele. vel dic fm An. et mel. q. p. p.

pellatōem solū deuoluūt iurisdicōio quo ad partes nō autē quo ad alios subditos. et ideo i p̄pulsione aliorū subditorum recurrendū ē ad ep̄m. dixit tñ hic hosti. q̄ archiep̄s p̄t p̄figere terminū ep̄o vt subditum cōpel- lat quo elapso poterit compellere vtrūq̄ ar. s. e. quā- to. hęc opi. hosti. esset vera si teneremus illam opi. q̄ generaliter negligente ep̄o succedit archiep̄s sed tenen- do contrariā que mibi plus placet solum poterit cō- pellere ep̄iscopum vt exequatur officium suum. et ideo in alijs casibus in quibus ep̄iscopos esset negligens

Reserua delegato pape

Reserua delegato pape q̄ excoīcavit rāi vel acto- rem i possessionē induxit si ei successor i de- legatōe succedit absoluerē. et restituere possessionē po- terit. alias sol^o papa restituat et absoluet p̄terq̄ i mor- tis articulo. ne tñ curat annalis p̄scriptio re^o coras or- dinario vel publicis p̄sonis d̄ stādo iuri cantōem pre- stabit. In prima p̄sultatio In sc̄da r̄sio. ibi ad quod.

Nota p̄mo vnā regulā nōbilē ad quā quotidie so- leo allegare istū tex. q̄ ab excoīe lata ab hoīe ille dum- taxat q̄ excoīcavit vel successor seu superior p̄t absoluerē lz absolutio specificē nō sit reserua ip̄i excoīcatori. vi- des em̄ hic q̄ si delegat^o pape aliquē excoīcavit nō p̄t ordinari^o illū absoluerē etiā si vult satisficere s̄ debz re- curri ad successorē aut ad maiorē pota papaz. Ex quo inferit q̄ ab excoīcacione lata a papa nullus absoluerē p̄t nisi ip̄e papa vel successor. secus dicit in excoīe lata p̄- p̄sonem seu a lege vel statuto q̄ qlibet ep̄s superior ex- cōmunicati absoluerē p̄t si absolutio nō ē reserua sta- tuēti. et i hoc casu itelligo. c. nūq̄. de sen. excoī. Se- cūdo nota q̄ in articulo mortis p̄t obtineri absolutio ab excoīcacione cui^o absolutio ē reserua pape. Gene- ralis ergo reserua absolutōis nō extendit ad casum mortis. facit. c. eos qui. d̄ sen. ex. li. vi. r. c. si q̄ suadē- te. xvij. q. iij. Tercio nota q̄ delegat^o pape p̄t quē mittē i possessionē et etiā excoīcare et sic vidz q̄ h̄at ea q̄ sunt meri imperij et mixti quo ad cām sibi p̄missaz. nā excoīcacio ē i imp̄ij vt dixi. s. e. q̄ sedes. et etiā idu- catio in possessionem vt. l. inbere cauere. ff. d̄ in. om. in.

Itē nō q̄ cessante peccato ordinarius non supplet officium delegati. nā vides hic q̄ mortuo delegato non succedit ordinarius sed necesse est recurrere ad papam

Nota ibi in onere sc̄dm vnum intellectum q̄ dele- gatio cause est on^o dignitatis. dignitas vero cui sit de- legatio est honor. sensus ergo literē ē q̄ successor dele- gati non potest se intromittere de re nisi succedat i one- re delegationis et honore dignitatis cui facta fuit dele- gatio. nam quandoq̄ causa cōmittitur prelato exp̄s- so nomine dignitatis quo casu successor succedit i one- re et honore. quandoq̄ commissio fuit facta exp̄presso nomine proprio tantum et tunc successor se non intro- mittat de causa delegata succedit enim solum i digni-

tate. dicit tamen q̄ licet iurisdicōio sit onus debetur ta- men honor iudici propter iurisdicōionem vt i. c. vt de- bitus. de appel. vide glo. in. c. si contra vnum. de offi. delega. li. vi. et archi. vij. q. i. qui ep̄atum. In glo. in v. p̄terq̄ in mortis r̄. nota glo. istam que quoti- die solet allegari et maxime in si. sui in eo q̄ dicitur q̄ laico licitum est confiteri tempore necessitatis. s̄ laic^o non potest absoluerē vl̄ ligare quia non habet clauēs ecclesie et hęc opi. verissima est et p̄batur de peni. di. i. que penitet. vbi Aug^o. dicit q̄ p̄ talem p̄fessionē iste confitens est dignus venia. et idem dicit respectu ep̄o- municatōis nūq̄ conterendo et confitendo peccatum suum per quod fuit excoīcatus et petendo absolutōem quātū in eo est consequitur illam absolutōnem a deo. Sed in eo q̄ glo. concludit q̄ i transire volētē nō subest iustum periculum vt possit absolui. aliud sensit in obfesso vel in volētē intrare bellam cāpstre. dicit hosti. q̄ in transire volente sequitur istam opi. sed i obfesso debet considerari circūstantie. vtrū castz ex- pugnetur cum machinis et tunc quia in omnibus im- minet periculum poterit quilibet petere absolutōnem dūmodo foueat iustum bellum. alias em̄ cū sint i pec- cato non possunt absolui vt i. c. quod quidem. d̄ pe- re. et idem dicit ex parte impugnantium vt si foueat iustum bellū p̄t petere absolutōnem nā et eis iminet pe- riculum p̄pter balistas q̄ sunt in arce vel instrumen- ta similia. si autē castz non sic expugnetur sed exat^o stat a longe et sic non subest periculum nō p̄t fieri hęc absolutio. Conclude vidz breuiter q̄ semper debet considerari vtrū verisimiliter iminet periculum mor- tis nam longum esset per particulares casus discurre- re. Dubitat etiā hic hosti. in muliere pregnante nūqd̄ dicatur esse in periculo mortis tempore partus. vt sic possit absolui ab excoīcacione cuius absolutio ē reser- uata pape vel alteri superiori absenti. et primo dicit d̄- stinguendū si sit corpulēra et sine periculo p̄sueit pare- re et tūc nō p̄t absolui. alias sec^o postmodū dicit q̄ ex- perientia docet q̄ etiā fortissime mulieres solēt deficē in partu ideo iusta vidz cā absoluedi maxime q̄ nullū sit p̄iudicium quia si euasit mortē debet se represen- tare superiori et parere mandatis suis. alia r̄indit i excoīmunicationem vt in. c. eos qui. de sen. excoī. li. vi.

In glo. pe. ibi vel sc̄dm leges. hęc gl. vidz velle h̄- facere d̄tam inter leges et canones quo ad cursum p̄- scriptionis quod non p̄cedit. nam inter leges et cano- nes nō est d̄tia. nā iura q̄ dicit quadragenariā requiri p̄scriptōem vt in. c. de quarta. de p̄scrip. loquunt de p̄scriptōe p̄tra ecclesiam et idē ē d̄ iure civili vt in aut. q̄s- actiones. l. de sa. sanct. eccle. dicit ergo q̄ si p̄scribitur contra ecclesiam requiritur tempus. xl. anno. si cō- tra priuatum tunc sufficit p̄scriptio. x. annorum inter- p̄sentes. et. xx. iter absentes si p̄scribēs h̄z titulum

alias requiritur tps. xxx. anno. vt in. l. si quis emptio-
nis. l. de prescrip. xxx. an. et nō bñ istaz gl. q. nullus
i possessione i reali p̄scribit p̄tra ream et q. iudicis de
crem dat sibi titulu p̄scribēdi et vide ad materias qd
nō. spec. in ti. de p̄mo et scōo decre. §. iā. de cau. v. et
hō q. p̄missa cū v. se. Quero extra glo. coram quo
ordinario est prestanda hec cautio. So. dicunt p̄ de. et
liber. hic q. coram ordinario illi cause q̄si dicat q. si
cū est t̄p̄alis tunc coram iudice seculari si est cā ecclesi-
astica tunc coram iudice ecclesiastico. dicūt tñ sufficere q.
p̄stetur coram quocūq. ordinario et idem spe. in loco
palle. Et nō bñ ex hoc dicit q. ordinarius potest sti-
pulari sibi non subdito. est enī publica p̄sona et acc̄ sti-
pulationis ē volūtarius. Item dicit hic doc. et spe. in
loco p̄real. q. l. non seruetur ordo istius litere vt quia
cautio p̄statur publicis personis et non ordinario non
tñ per hoc videtur nam et publica p̄sona pōt alteri sti-
pulari vt dixi i. c. eundem. de p̄uer. p̄ing. que autem di-
cantur hic publice et honeste p̄sonę Jo. an. videtur ex-
ponere literam in tabellionib⁹ sacerdotib⁹ et honestis
vicinis qd̄ mibi nō placet i eo q. dicit de sacerdotib⁹
et vicinis. q. sacerdos non pōt stipulari alteri nisi in spe-
ctantib⁹ ad officiu suum p. h. tex. in. c. quāq. d. v. l. i.
v. et qd̄ nō. Sui. in. l. i. ff. de iusti. et in. C. l. i. c. i. nō
pōt alteri stipulari vt in. §. alteri. in. l. de inuti. stip. et
in. d. c. quāq. et iō pl⁹ placet dicitur spe. in. d. §. si qd̄. q.
intelligit tex. i tabellionib⁹ q. sunt publice p̄sonę vel in-
habente dignitate cū iurisdictione. et nō hoc vltimam q.
q̄libet p̄rius habens iurisdictionem pōt alteri etiam nō
subdito stipulari quasi sit publica persona. an aut̄ req̄-
ratur plures publice p̄sonę dic q. non. sufficit enī vn⁹
notari cū testib⁹ vt in. d. c. quāq. et ad istū tex. dic q.
habuit respectum ad pluralitatem causarum. sile in. c. vt
p̄uilegia. de p̄uileg. quod tenet spe. in loco p̄al.

Papa p̄ rescriptū quo mādāt or-
dinario vt subditos suos corrigat
non facit ex hoc ip̄m delegatum ideo ab eo
poterit appellari ad p̄ximū superiorem sicut si papa nul-
lum mandatum sibi fecisset. primo ponit formam re-
scripti. quam scōo declarat ibi q. tamen Nota pri-
mo q. a correctione regulariter non appellat Ratio est
q. ille q. corrigit non grauat Appellatio vero fundata
est super grauamine. vt in. c. vt debitus. de appel. si tñ
superior in corrigendo excederet modum tunc bñ appel-
lari potest. vt hic in. fi. et in. c. de p̄iore. §. de appel. et. c.
reprehensibilis. eo. ti. vnde hodie non videtur aliquam
d̄iam inter alias causas et causam correctionis q. ho-
die appellari non potest nisi quis grauetur. vt in. d. c.
vt debitus et idem i causa correctionis Sed credo q.
scōm iura antiqua procedebat hec sp̄alitas in correcti-
one. nam de iure antiquo nō erat necesse expr̄mere gra-
sam in appellatione s̄ indifferenter admittēbatur appe-

latio nisi fuisset manifeste frivola. vñ omnis appellatio
deuoluebat olim causas ad superiorem vt nō. §. q. vi. ad
romanā et dixi in. d. c. vt debu⁹. s̄ in cā correctiois erat
illud sp̄ale vt non admitteret appellatio nisi p̄cederet
cā rōnabilis q. p̄sumebat interpolata ad subterfugiendū
debitā correctioes Scōo nō q. remotio appellatiois
facta in rescripto apostolico recipit vires scōm naturā
cause cui adijcitur. nam si appellatio remouet in cā corre-
ctionis intelligit nisi superior excedat modū i corrigēdo
q. h. ē de natura ipsi⁹ correctiois. nā videtur h. q. papa
scribendo isti appellatione remota nihil noui induxit. s̄
videt se retulisse ad terminos iuris vt p̄t̄ h. i. p̄n. litere.
vñ remotio appellationis non opatur h. vim de qua in
c. pastoralis. §. de appel. quod ē bene notandum p̄ sta-
tutis et alijs dispōnibus odiosis vt si disponat in ma-
teria iuris intelligatur scōm ius. facit quod le. et nota.
in. c. ex parte. §. de vbo. sig. el. iij. et per bar. in. l. i. ff.
ad le. fal. Tercio nō ep̄m habere iurisdictionē ordi-
nariā sup̄ criminib⁹ tā p̄tra religiosos q̄ contra dicos
s̄ laicos et contra vtrōsq. p̄t. p̄cedē inq̄sitiōis viat i dubio
hoc procedit in clericis secularibus vt in. c. qualiter et
quando. d. accu. Idē in religiosis intelligendo q. vult
procedere super grauib⁹ criminibus de quibus hic
fit mentio. nam graua crimina exposcent depositōes
vt in. c. tue. de penit. quo casu ep̄iscopus solus proce-
dere potest contra clericum etiam religiosum q. depo-
sitiō non potest fieri per inferiores. xv. q. vij. in. c. felix.
et c. si ep̄iscopus. hoc casu potest intelligi tex. in. c. mo-
nasteria. xvij. q. ij. vbi dicitur q. monasteria sunt sub
disciplina ep̄orum. Nota ibi statuens ad reforma-
tionem et. q. ep̄s non solum potest corrigere excessus
subditoꝝ factiam statuta facere ad reformationem mo-
rum nō tñ pōt statuere contra canones vt patet ibi q.
regulare fuit et honestum. debet ergo statuere scōm re-
gulas canonum potest enim p̄ter ius canonicum sta-
tuere. Item etiam apponere penam vbi ius non appo-
nit vel augete. vt in. c. ij. de p̄si. l. vi. nota. glo. in cle-
ne romani. de elect. plenius per Jo. an. in. c. si. d. offi-
archip̄res. Item nota q. superior scribēdo iudici inferi-
ori vt p̄cedat cōtra subditos seu vt faciat id ad qd̄ ali-
as tenebatur non d̄ facere eum delegatum s̄ pot̄ d̄
excutare officium suum ordinarium. et ad hoc quotidie
allegat iste tex. et p̄cor. ad hoc. c. pe. §. e. quod intelligo
vt p̄dixi qñ mādāt id ad qd̄ alias inferior tenebat s̄
si mādāt hñti p̄tates q. nō tenebat illud facere saltem
ita p̄cise vt mādāt tūc videt facere eū delegatū. ad hoc
adduco tex. cū glo. nō. in. c. cū aliquib⁹. de rescrip. l. i.
vi. vbi d̄ q. si papa mādāt ep̄o vt p̄ferat bñficiū va-
cans seu vacatuz certe p̄sonę vel vt recipiat eū in cano-
nicū videt i b̄ facere eū delegatum ita q. recept⁹ vigore
mādātū erit aplicus et nō ordinari⁹. rō q. l. ep̄s habe-
ret p̄tatem conferendi et teneretur conferre non t̄m en

isti pro quo papa mandavit unde mandatum hoc bz
de nouo et sic non videtur facere tanq̄ ordinarius et sic
limite istu tex. cu materia sua ideo dicunt hic doct. qz
vbi apponitur in mandato aliqd quod non spectat ad
ordinaria potatem vidz mador illum facere delegatu
vputa si in rescripto apponitur clausula appellatone re
mota et est talis causa in qua appellatio no e a iure re
mota Idez si dixisset auctoritate nostra facias ad hoc
tex. in. d. c. cum aliquibus. et tex. cuz glo. in. c. l. de de
lego. li. vi. vel si dixisset delegamus vel committim tibi
hanc cam vel verba similia Conclude ergo qz vbi p
supior em scribitur ordinario inferiori ex circustantijs
debet dephendi vtz voluerit euz facere delegatum an
excitare officium suum ordinarium Ultimo potes
hic colligere qz nedum i civilibz s etia i criminalibz pot
appellari de epo ad archiep̄m et non solum cu pcedit p
accusatōem s etia p vii inquisitionis In glo. prima
ibi s de purgatione Item fm doct. ibi loquitur tex. de
delicto famoso. hic vero de delicto notorio q̄ si sentiat
doct. id qd s subhatur in si. glo. vt a correctōe non
possit appellari qn delictu e notoriu. sec? si si e notoriu
s dic vt. s. dixi qz vbi cuqz pt pcedere granamē pot ap
pellari alias secus. vii i delicto notorio pt appellari si
supior excederet modu i corrigendo vt in. d. c. rep̄hen
sibilis. et dicit b hosti. iter cetera qz legitima ca appellā
di e si supior corrigens laborat eodem crimie pari vel
minoris eqne pl? notorio allegat. iij. q. viij. indicet. et sic
dicit itelligēdu. c. de p̄ore. de appel. cu hoc dicto trāsit
hic Jo. an. et cōter doc. et si esset vez foret multu nobi
le Sed ego non puto d iure pcedere qz ex quo supior
toleratur i officio q̄ntu cuqz sit criminofus pot subdi
tum corrigere qz non corrigi ex merito p̄one s ex po
testate officij qua non perdit ipso iure licet sit crimino
sus. vii multi sunt reges vt Dauid Saul et Salomon
dabūt snias et corrigebant subditos lz ipi essent crimi
nosi vt dicit gr̄ans. iij. q. viij. s. si. Item vide qd dixi
post Inn. in. c. scilicetatus. de rescrip. et p eundē. c. cu
venerabilis. de excep. vtrobiqz eni vult qz de crimine
non pt excipi p̄tra ordinariu aut p̄tra delegatu nisi di
ceret sp̄ale cu supior pcedit ex officio ad correctōes vt
si laborat crimine notorio. possit inferior ex hoc appel
lare qd vidz tenere idē hosti. vt recitat Jo. an. in. c. l. d
casi. li. vi. sed b dictu iure no pbat. Et ad. c. iudicet. dic
vt no. Gracian? in. d. s. si. et dixi in. d. c. scilicetatus. te
ne tñ semp menti dictu hosti. qz no rep̄o dānatum p
doct. et vide ad p̄dicta bo. glo. in. c. cum non liceat. de
prescrip. et quod ibi dixi et quod no. xxxij. di. c. null? .
et c. p̄ter hoc In glo. ij. ibi qui vero seculares. nota
glo. quare clericū qui no sunt alicui? religionis dicant
clericū seculares p̄cipat eni religiofis et i hoc appellā
clericū. Item participant laicis et hoc respectu appellā
tur seculares non tñ sunt vere et proprie seculares et sic

appellatione secularium non veniunt clericū. Extra
glo. quero qd si iste episcopus parisiē. putabat se de
legatum pape et vt tanq̄ delegatus pcessit nunqd va
leat pcessus saltem potestate ordinaria et dic qz no qz
pcessit auctoritate qua non habebat qz scdm illā no
intendebat pcedere p hoc tex. in. c. cum super abba
tia. s. de offi. dele. et in. c. ex parte astensis. de conel.
p̄ben. et hanc opi. tenet bar. in. l. vnica. l. qui pro sua
iurisd. nota. in. c. cum ex offi. de prescri. et ibi habetur
qd in dubio vtrum habens ordinariam et delegatam
videatur pcedere vt ordinariam an vt delegatam vel
vtraqz via et dic vt ibi dicitur.

Refragabili

Prelati subdi
tos corrigunt et
reformant appellatōe remota vel p̄suetudine
no obstate. si tñ capitulum p̄suevit corrigere excessus
canonicorū et si. j. terminum ab ep̄o p̄suegendū no fa
cit ip̄e ep̄o hoc faciet. hoc dicit vsqz ad. s. ceterum. ha
bet tuo dicta scdm ibi excessus Nota primo ibi ir
refragabili. pro significato huius verbi idem enim est
dicere quod irtractabili et generali tē. Nota scdo
qz quilibet prelatus habens subditos pot et debet p
cedere ad correctionem excessuum et reformatōes mo
rum. et nota qz corrigere et reformare ponuntur hic vt
diuisa data ergo potestate reformandi no venit p̄s
corrigendi. Item nota qz contra correctionem et morum
reformationem nulla consuetudo potest allegari et te
ne hoc menti nam non valet p̄suetudo contra honesta
ten. ad hoc de vi. et ho. de. in. c. cuz decorum. et quod
ibi nota. Item nota qz a reformatione morum et cor
rectōe excessuum pot appellari si in talibz modis ex
cedatur alias autem secus. Nota in. s. excessus. qz
licet non valeat consuetudo correctionis impediua
valet tamen inquantu e potestatis translatina vt quia
deuoluit potatem ad aliu supiorcm et sic debeat redoc
re huc tex. ad p̄cordia qui videtur p̄ma fronte sibi con
trarius. nā in p̄mo n̄so tollit p̄suetudinem. in scdo e
admittit. et b colligitur vna dictu Jo. an. b q dixi p
istū tex. qz papa tollēdo generaliter p̄suetudinē non vi
det tollere p̄suetudinē p qua ius e acquisitū puato vt i
s. excessus. vt dixi hec litera hoc no pbat qz p̄mo tol
lit p̄suetudinē quaten? impedit correctōem. scdo ad
mittit quaten? transfert potestatem in aliam. Item p
p̄suetudinē nunqz acquiri ius puato. e eni qdam
lex publica et i b differt a p̄scriptōne vt dixi plene in. c
si. de p̄sue. sed bene fateor qz tollendo consuetudinē
no tollit p̄scriptōem qz p̄scriptio e qd diuisam a con
suetudinē vt in. d. c. si. Item no et tene mēi qz inferi
or p̄scribendo p̄tra ep̄m vidz acquirere iurisdicōnem
Inquantu e sollicitus et vigil in ea exercēda s data ip̄s
negligentia potest episcopus suā iurisdicōnez generalē
exercere quod est valde nota. Item dic vbi lex dat in

specie iurisdictionem aliam adimendo eas ab ordinario generali videtur non eam illi pretere in quantum est vigil et sollicitus in exercendo. alias autem ipse ordinarius per illam exercere potest. non in. c. ceteris. de iudi. ubi patet, quod si dominus fructus est negligens in exercendo iusticiam inter vasallos ordinarios loci potest supplere. Item non quod in dubio inferri oportet plurimum pro superiore vel par pro parte videtur pretere iurisdictionem exclusivam ad ipsum superiorem et hic casus videtur iudicio modo pro opo. Jo. an. in. c. pastoralis. e. co. l. 3. docet intelligant quod hic fuit ita prescriptum licet iudicio meo dicitur. nam textus hic solum dicit quod excessus canonicorum qui plus fuerunt corrigi per capitulum debet per ipsum capitulum et non per episcopum corrigi nisi capitulum sit negligens. ergo in dubio ex quo solum capitulum correxit excessus canonicorum per tempus quod sufficit ad prescriptum onem videtur prescribere non accumulatur ad episcopum sed exclusivum. et facit. c. auditis. et c. cum olim. de prescrip. et dixi in. d. c. pastoralis. Ultimo non practica convincendi inferiorum de negligentia debet enim sibi statui terminus per superiorem ad actum faciendum quo elapso poterit superiorem supplere. Et sic non quod si archidiaconus vel alius contra episcopum prescripserit. iurisdictionem episcopalem in quibusdam casibus et ille est negligens in exercendo poterit episcopus illam iurisdictionem exercere nec est necesse recurrere ad alium superiorem videtur enim eam perdidisse in quantum prescribere vel licet ut quod bene non potest etiam colligere quod universitas potest prescribere iurisdictionem in singulos de universitate et quod ipsum corpus seu collegium non debet suspectum in correctione singulorum et quod ipsum collegium per se potest exercere hanc iurisdictionem. Ex quo inferri quod cum capitulum succedit in iurisdictione sede vacante non tenetur si non vult conservare vicarium sed potest per se iurisdictionem exercere etiam velle sibi hosti. propter difficultatem et traditorem et abilitatem aliquorum vel capitulum committat vni vel duobus. est ergo vtile sed non necessarium. In glo. i. i. si et dicit quod tunc excusatur prelati quod fecit quicquid potuit ad inquirendam et corrigendam subditorum excessus. et hoc cum habet locum auctoritatis apostoli in si. gl. all. Et extra gl. querit quod intendit lra dicitur ne sanguis eorum de suis manibus. So. doct. exponit dupliciter. primo ut sanguis hic capiatur per aia. nam dicitur quod aia habet sedam in sanguine quod non potest habitare in secco. xxxij. q. ij. moyses. quod tamen quidam reprobat in aia intellectiva quod aia est tota in toto et tota in qualibet eius parte. Secundo modo exponitur ut sanguis capiatur hic pro peccato. nam aggravat prelati ex peccato subditorum. non tamen si non corrigat. patet de quantitate ipse sit bonus in se ut in. c. licet hely. de sumo. in prin. et quilibet depositio in se est bona. nam sensus litera in effectu est quod si prelati est negligens punietur apud deum de peccato et perditione subditorum. et dicit de manibus suis. l. de opib. prelatorum. In glo. ij. ibi non prescribitur contra episco-

pum adverte quod hoc videtur prima fronte contra textum in. c. excessus. ubi capitulum prescribit contra episcopum. sed dicitur glo. procedere quando subditus vult prescribere vel non corrigatur vel ut non obediat et sic actine intendit prescribere. secus si passivus vel quia alius vult prescribere potestatem corrigendi in ipsis subditis contra episcopum tamen enim procedit prescriptio quod hoc casu non prescribit obedientia nec impeditur correctio sed potestas transferri in alium et sic intelligitur quod glo. ij. subijcat de archidiacono. In glo. in v. p. capitulum ubi quilibet est iudex. In no. dicit et melius quod nullus canonicorum est iudex vel co iudex. sed iurdictio est penes capitulum et sic ipsum corpus collegii est iudex dicitur et idem est in omni alio collegio seu universitate ut iurdictio non sit penes singulos sed penes ipsum corpus collegii. nam aliud singuli aliud universitas. xij. q. ij. in. c. qui manumittitur. et i. l. sicut ff. quod casus. vniuers. ubi glo. dicit non quod si boies vniuersitatis vel civitatis aliquem insultum fecerint non dicitur universitas fecisse nisi fuerit congregati ut universitas et communicato consilio hoc fecerint alias videntur fecisse ut singuli. ad idem vide quod non. Inno. in. c. cum non ignoras. ij. de preben. Et in si. glo. p. clude mentem gl. p. vba pauciora et clarioza cum queritur de devolutione fienda de capitulo ad episcopum quod aut prelati eligendi seu corrigendi de iure eorum vel iure spali pertinet ad episcopum vel capitulum simul et tunc prelati in casu negligentie non devoluntur ad episcopum sed ad archiepiscopum quod cum episcopus est negligens non debet ipse supplere ipsius negligentiam. ad hoc quod le. et non. in. c. postulat. de preben. et in. c. h. eo. ti. Et hoc prelati pertinet principaliter ad capitulum et tunc si episcopus nullo modo interest capitulo prelati devoluntur ad ipsum episcopum quod ipse est superior immediatus capituli. et hoc cum loquitur iste textus et textus in. c. h. de preben. Et episcopus interest capitulo ut canonici eius ex spali consuetudine et tunc serva quod habet in. d. c. postulasti. Et prelati est principaliter penes episcopum tamen et tunc respectu iurisdictionis exercende prelati devoluntur ad superiores non ad capitulum ut in. c. quanto. s. e. quod regulariter inferior non supplet negligentiam superioris sed contra ut nota. Inno. in. c. quia diversitatem. de concessi. preben. sed respectu collationis beneficiorum tunc potestas devoluntur ad capitulum ut in. d. c. h. Et ratio diversitatis est quod maior est condicio inter episcopum et capitulum in collatione beneficiorum quam in exercenda iurisdictione quod episcopus et capitulum de iure debent simul beneficia conferre de quo tamen dicitur ut plene nota. in. c. cum ecclesia vult rana. de elect. sed iurdictio pertinet principaliter ad episcopum solum sed debet requirere consilium capituli. et hodie contra episcopum prescripserunt contra capitulum ut absque eorum consilio possint punire subditorum excessus et alia iurisdictionalia exercere nec talis prescriptio seu consuetudo improbat ut in. c. h. de consue. l. vi. dicit tamen hosti. hic quod in casu istius. c. non proprie fit devolutio de capitulo

ad ep̄m sed solum ppter negligentiam capitali tollit im-
pedimentum p̄tudinis. nam cōsuetudo impediēbat
ep̄m cum ip̄e habeat hanc iurisdictionem vt in. c. d. p̄so
na. xi. q. i. Sic nō ex si. glo. q̄ ep̄s de iure d̄z requi-
rere p̄silium capitali nō solū in iurisdictione que ad eum
p̄tinet d̄ iure naturali s̄z etiā in ea que ad eum deuoluit
p negligentiam inferioris qui p̄scripserat p̄tra ep̄m.

Ep̄o. p̄tra p̄dicta videtur enī q̄ si capitulum fuit
negligens et ep̄s intererat capitulo vt canonic⁹ q̄ ipse
ep̄s nō possit cognoscere tanq̄ suspectus ar. in. l. p̄tor
ff. de in. om. iudi. vbi d̄z q̄ si is qui fuit aduocatus in
causa assumitur in iudicē non d̄z ip̄e iudicare sed alteri
p̄mittere. Idem ergo dicendū in ep̄o q̄ fuit negligens
dū esset de capitulo. So. dicit In. q̄ illa. l. p̄cedit in
aduocato qui p̄pauerat intentionem suam circa dec̄-
sionem illius cause merito redditur suspectus in iudi-
cando. s̄ si ep̄s fuit negligens vt canonic⁹ nō reddidit
i hoc in aliquo suspectus. Et nō hoc dictum q̄ quoti-
die allegat p̄ intellectu illius. l. p̄tor. vt p̄cedat in illo
aduocato q̄ p̄pauerat intentionem suam. Ex quo infer-
tur q̄ si aduocatus fuit cōsultus in aliqua causa et non
dū dedit responsum q̄ si assumitur in iudicē p̄t iudi-
care. So. an. h̄ ipugnat dicens q̄ ex quo isti sunt reue-
lata secreta cāe p̄t vt suspectus recusari. sed p̄mum di-
ctum puto verius. et allego ad hoc glo. ordinariam i. c.
dilecti. j. de testi. que dicit q̄ non d̄z quis remoueri a
iudicando q̄ reuelauit ei secreta cause quā non habet
iudicare s̄m p̄ciam seu s̄m reuelata p̄ partem sed s̄z
legitimas p̄bationes. Abbas

Ceterum Si canonic⁹ sine manifesta et rōna-
bili causa maxime in cōtemptum ep̄i cessant a diuinis
ep̄s cessationē non seruabit et metropolitanus vice pa-
pe de hoc cognoscat hoc p̄mo. p̄delatus in imposi-
tione pene cauere d̄z a questu pecunie et ab omni alio
granamine hoc sc̄do vsq̄ ad finē. et duo sunt dicta p̄-
cipalia sc̄dm sibi p̄uideant. Nota p̄mo q̄ vbi cano-
nic⁹ competit de consuetudine facultas cessandi a di-
uinis non debent hanc cessationem facere absq̄ mani-
festa et rōnabili causa. q̄ si fecerint ep̄s non tenetur illā
cessationem obseruare. et hodie qualiter debeant fieri
iste cessationes dicit vt le. et nō. in. c. si canonic⁹. et c. q̄-
uis. j. eo. li. vi. Sc̄do casum in quo archiep̄s p̄t
punire canonicos suffraganei sui. Tercio nō q̄ pla-
tus nō d̄z de facili in correctione excessum imponere
penam pecuniariam nisi enī p̄tra eos ex hoc p̄sumptio
q̄ correctionem faciāt nō p̄pter d̄cū s̄ p̄pter questum
pecunie. Quod aut possint plati imponere penā pecu-
nariam. dicit hosti. q̄ si videt illā penā magis timeri q̄
sp̄ualem poterit illā imponere s̄ nō d̄nt eā p̄uere i vti-
litate. p̄p̄ia s̄ i vsus pios nisi euidenter indigeāt. et sic p̄t
intelligi. j. c. dilect⁹. facit qd̄ i sibi habet i. l. ij. l. d. mō

mulc. vbi d̄z q̄ iudex pecuniaria penā p̄t applicare ad
opa publica puta refectionem muroz p̄tū et similia. et
si sp̄aliter nō deputat ad opa publica s̄ simplr mulctat
seu p̄denat p̄modū applicat fisco et nō ip̄i iudici. ita nō
dicit illa lex quā nō. s̄z hosti. aliter h̄ allegat. et vide ad
materiā qd̄ nō. So. an. post hosti. in. c. i. d. homi. li. vi
vbi dicit q̄ platus p̄t mulctare et de mulcta disponere
vt. d. dixi et plenissime tetigi hanc materiā in. c. i. d. pe-
nis. et dicit vt ibi. et nō dicit hosti. In gl. in v. c. l. a-
uerint. in si. Sic p̄t aliter m̄deri s̄m Inno. q̄ canonic⁹
nō p̄cipiant sibi p̄s. s̄ capitulū p̄cepit singulis vt ces-
sent a diuinis nā vt p̄t i. s̄. excessus. eo. c. capitulū
p̄t iudicare de excessibus singuloz vel s̄m hosti. capi-
tulū h̄ nō fert aliquā s̄niaz nec canonic⁹ s̄m suspēdit
eoz organū donec fuerit satisfactū et vtraz so. bona. s̄
p̄ma subtilior In gl. pe. bec gl. q̄rit nūquid archi-
ep̄s sit delegat⁹ vel ordinari⁹ in isto casu et p̄cludit q̄ ē
ordinari⁹ h̄ns hanc iurisdictionem ab illa p̄tione. et ideo
exponit delegat⁹. i. dat⁹ quasi dicit archiep̄s fuit hic
dat⁹ in ista cā nō aut delegat⁹ q̄ si fuisset delegatus
expirasset sua iurisdictione p̄ morte illi⁹ pape q̄ hanc de-
legationem fecit vt in. c. gratū. et in. c. relatu. de offi. de-
le. Inno. loquit̄ alternativē dicens q̄ iste archiep̄s
ē delegat⁹ vt ponit hic casus sp̄aliter. In. simplr tenet
eū esse delegatū et dicit q̄ ideo fuit deputat⁹ delegat⁹
q̄ de iure nō poterat cognoscere de cā quā h̄z ep̄s cō-
tra subditū suū et in. c. si clerici aduersus clericū. xi. q. i.
licet totū p̄ciliū p̄uinciale possit adiri. vi. q. ij. in. c. i. et
nō h̄ dicit q̄ ep̄us p̄t subditū suū criminaliter et civiliter
p̄uenire corā p̄cilio p̄uinciali cui p̄est archiep̄s vt i.
c. licet. j. d. accu. s̄ nō corā ip̄o archiep̄o solo. So. an.
legitur illā opi. q̄ sit delegat⁹ q̄ h̄ exp̄sse dicit iste tex.
nec ē aliq̄ sp̄aliter h̄ q̄ iō bec iurisdictione delegata nō
expirat morte delegantis quoniam fuit data per viam
legis et non ab homine vt in. d. c. gratum. sed data a
lege non expirat p̄ mortem hominis et h̄ loquit̄ et p̄-
to h̄c esse diuersitatis rōnem. nā homo morit⁹ et eadē
mō cum eo extinguit̄ delegatio cū re integra nō fuerit
radicem in p̄sonam delegati s̄ lex nunq̄ morit⁹ s̄ sem-
per loquit̄ vt in. l. arriani. l. d. hereti. p̄ h̄ bo. tex. i. s̄
in. c. si gratiose. de rescrip. li. vi. vbi patz q̄ dispō facta
nomine dignitatis non perit p̄ mortē hominis dispo-
nentis et faciunt bec ad statuta p̄ q̄ q̄nc̄ cā delegat⁹
alicui vt p̄ mortem statuentium nō expirat delegat⁹.
Idē videt̄ q̄ ex̄tes in aliquo officio aliq̄ dispōnūt
p̄ v̄s statuti vt p̄ mortem seu remotōnem illoz officia-
liū nō expirat illa dispositio sec⁹ si non p̄ viā legis vel
statuti. simile si ep̄s sub p̄ditione fert s̄niam excessus ex-
tinguit̄ illa s̄niam p̄ mortē ep̄i. secus si p̄ viam statuti
illā s̄niam p̄tulit vt p̄batur in. c. ij. de cōsti. li. vi. in cōtra
glo. in. c. a nobis. el. ij. de sen. excom. Secūdo gl.
querit quare hic nō fuerunt assumpti arbitri iter ip̄os

canonicos et episcopum suum cum in iure disponat quod si episcopus habeat eam pro subdito debeat eligi arbitri ut est casus in quibusdam clericis. xi. q. i. Glo. videtur quod ista erat causa civilis in qua non assumitur ut in c. pe. d. i. in te restu. et in l. non distinguimus i. s. iulianus. ff. de arbi. In quo duo ex hac parte. Primo restrictio ad illud. c. si clerici. ut non procedat in causa civilis de ergo tunc episcopus extra casum istum. c. p. uenit s. d. in suum coram papa vel coram palatio punita l. v. s. dixi et hoc intelligitur nisi notorie subditus exerceat iura episcopi quia tunc potest episcopus esse iudex in iuribus papae ut non. ponit. In no. in. c. ex pre. s. d. v. sig. dixi plene in. c. cum venisset. s. d. iudi. et limita ut ibi dixi. Secundo non est ipse tenet mentem quod quemadmodum arbitri voluntarii non possunt cognoscere de causa civilis ita nec arbitri iuris et ideo si statuerit simpliciter disponit ut inter amicos appellat iudex pro ad eligendum arbitros non debet statum intelligi in causis criminalibus crinanter motis. sed in civilibus vel similiter motis nam ut dicit. Inno. et Jo. an. hic et bene de causa criminali civilis mota bene potest promitti. et idem non. i. c. pe. pall. s. ego allego tex. apud i. c. quitanall. s. iure iur. ubi probatur quod nec in arbitris s. etiam in arbitratore potest promitti de causa criminali civilis mota. Et faciunt hoc ad quod nem. quid si statuto cauet ut sententia arbitri habeat executionem paratam et arbitri fuit assumptus in causa iuribus civilis mota. nunquid perdatum per arbitrum efficiat infamis et tunc dubie puto quod non quod ut patet per dicitur nec in arbitro voluntario s. etiam in arbitro iuris denegat hoc potestas circa gratia. Item tex. v. in. l. quid ergo i. s. ex promisso ff. de his qui no. in fa. ubi tex. dicit quod damnatus per arbitrum in accusatone famosa non efficit infamis quia non potest dici etiam arbitri s. iura. unde ad propositum licet statutum de executionem dicto arbitri non tamen per hoc facit illud dictum esse sententiam non enim dat sibi iurisdictionem quia non probatur hoc esse quod ab hoc contingit abesse. ut in. c. h. de transla. pla. et i. l. neq. natales. l. s. d. probatur s. dicitur arbitri potest habere executionem absque eo quod sit vasa iura vel quod arbitri habeat iurisdictionem ut puta per approbationem patris expressam vel per tacitam. et dicitur ut in. l. pe. l. de arbi. ergo statutum dandae executionem arbitro non per hoc dat iurisdictionem arbitro vel facit dictum suum esse meram sententiam. Item et forte ubi statutum deuiat a iure communi de restringi quantum potest et satis est quod aliquid operetur et probatur in. l. si quis. l. de i. offi. testa. et in. c. in nra. de i. iur. et in. l. iij. s. hec aut vba. ff. de nege. ergo intelligendum est statutum ut habeat hunc effectum in communi. s. ut in iura parte et tradidit habeat executionem paratam sicut habet per emologatorem expressam vel tacitam vni non de intelligitur ut etiam in alio deroget iuri communi quod disponit quod ex iura arbitri nemo infamatur. s. ex promisso. cum primum possit esse sine isto ut probatur in. d. l. pe. Sed quo ad principale dictum glo. Jo. an. post hosti. sentit hic contrarium dicens quod arbitri bene potuissent hic eligi cum non agerent

crinaliter s. civiliter que cum arbitri assumi potest ut etiam non. in. c. pe. pall. et v. p. bari. in. c. quitanallis. et c. veniens. s. d. iure iur. vni secundum eum si nemanall. c. quis. s. d. offi. ordi. l. vi. et ecclesia cathedralis non haberet metropolitanam vel esset metropolis non habens primatum deberet eligi arbitri. imo plus dixit hosti. quod etiam in casu huius. c. potest eligi plus arbitri s. si non veniunt tunc demum recurrat ad metropolitanam. Et tunc oportet dicere ad istum tex. ut sentit Inno. quod sic placuit pape hic. puidere. et forte secundum eum hoc fecit quia causa capituli est ardua vni sequitur perplexitas cum in arduis episcopus deat habere consilium capituli quod tamen non potuisset habere. Item hoc fuit inductum propter scandala emittenda que possent oriri inter episcopum et capitulum quia episcopus diceret nullam litem cum sub esse capitulo asserenti primum. Et hoc ratio magis placet quam procedens ratio glo. in eo quod dicit quod ideo episcopus non punit hic canonicos quia non debet esse iudex in facto proprio. nam iste tex. puidet non solum cum sit cessatio in preceptum episcopi s. etiam in odium alteri ut patet ibi in tex. maxime in consuetudine episcopi. Item dicit quod dicitur. Jo. an. esset verum si hic agerent civiliter. s. tex. inuit quod civiliter ista canonici sunt puniendi ut probatur ibi tex. castig. et metu pene etc. Conclude ergo quod metropolitanus in hac causa est delegatus et quod emanavit hoc potest propter scandala emittenda inter episcopum et capitulum. Item quod sepe fit cessatio in odium episcopi. Extra glo. quod nunc quod celebras in hac ecclesia ubi cessatur a divinis efficiatur irregularis. Inno. quod non quod per hoc ecclesia non est interdecta Tu distingue ut le. et non. i. cle. i. s. sen. ex. et i. c. n. e. s. spofa

Omnia sunt populi diversarum linguarum episcopus puidere debet eis per viros idoneos qui secundum varietatem linguarum efficiatis celebrat et sacra ministrat. et si vrgens est necessitas prestimet sibi vicarium potest fieri illius lingue non tamen propter hoc eadem dioecesis debet habere duos episcopos. hoc. d. vsq. ad finem. et duo sunt dicta principalia. secundum ibi. prohibemus. In quo primo quod omnes habitatores in eadem civitate habentes ibi domicilium dicuntur de populo illius civitatis licet sint diversarum linguarum seu fore alibi nati sunt et hoc ultimam clarum probatur in ant. s. quest. i. p. et in. l. punital. ff. de v. sig. quod est bene non. Si ergo iterdiceret populus senensis esset interdecti necum senenses. i. q. origine in senis traxerunt s. etiam omnes habitatores hic domicilium quia ratione domicilii efficiunt de isto populo et per hoc tenent bal. in. l. i. seu. quod cessante causa licet non possunt cives expellere homines habitatores domicilium in civitate Item infero ex predictis quod si repullie essent inducte contra florentinos non debent extendi ad florentinos habitatores hic senis domicilium quia cum sint etiam de populo senensis ratione domicilii et materia repulliaz sit odiosa debet intelligi de populo florentino duntaxat quod tenet. bar. in. d. l. punitales. et la tius per eum in tractatu repulliaz. In quo secundo tex. hic expressum per opi. quia tenui in. c. pastoralis. s. eo. quod ubi

in loco e spalis r certa puetudo quo ad diuina offitia
no tenet clerici se pfirmare puetudini ecclesie metropo
litani quinimo plus pbat hic q clerici sequitur mores
et ritus populi. No tercio q in diuinis offitijs r sacra
mentis ministradis pot esse diuersa puetudo etia i eade
cinitate na sepe ptingit q i eade cinitate sut greci r latini
vt i cinitate pstanipolitana r i multj locis calabrie. Itē
italici r theurbonici vt i cinitate tridāia quo casu pcedē
dū est p epm vt hic dicit. intellige tñ dūmō nō sit talis
puetudo q pariat periculū aiāz r honestati ecclesie sit
ptraia nā tūc nō sunt tolerādi in eoz ritib? r moribus
vt pbat in. c. h. j. de bap. Itē nō q ep̄s dicit caput ciui
tatis r dyocesi r q tota dyocesi cōsetur vnū corpus. et
intellige q ep̄s est caput in spūalib? i rēpalibus vero ē
dñs ciuitatis vt i. c. solite. d. ma. et obe. r in. c. cām. q si.
sunt. le. r in. c. sunt. xvi. di. Item nō casum in quo
ep̄s tenet sibi pstituerē vicariū aliū ep̄m. Et ex hoc scōz
cōez intellectū habes duos casus singulares. Primus
in eo q q̄s creat ep̄s absq̄ ep̄atu. Secundus i quo ep̄s
est vicarius r subiectus alteri ep̄i. In aut extra istū ca
sum teneat ep̄s sibi pstituerē vicariū seu officiale nō me
mi me apte legisse r alias d hoc sui interrogat. Credo
tñ q ep̄s teneat. ad qd allego tex. nō. qui videt hoc
pbare si bñ ponderet. xvi. q. vij. in. c. in noua acōe. nā
ibi r in. c. cū sumus. ix. q. iij. r in. c. qm̄. lxxxix. di. dicit
q ep̄s tenet ecclesie sue pstituerē iconomū generalē et si
nō statuit archieps debet sibi illū pstituerē r iconomus
generalis ibi capif. p gerente vices ep̄i vniuersaliter eti
am quo ad indicādos clericos vt pbat in. d. c. i. noua.
vbi iconom? appellat vicari? r dicit ibi q ille iconom?
nō debet esse laycus qz indignū est vt laycus sit vicari?
ep̄i vt iudicat clericos. p hoc etiā facit qz iura tractāt de
vicario ep̄i tanqz de officio ordinario r ppetuo vt. s. d.
offi. vica. r melius. eo. ti. li. vi. r hoc potuit emanasse qz
ep̄s solus nō potuit oibus puidere quātūcumqz sit dile
gentissimus. ar. in. c. h. de offi. archyep̄. p̄dactica et
go puidēdi erit bec. nā si ep̄s erit negligēs in pstitūdo
sibi vicariū archieps statuet sibi terminū ad pstitūdū
quo casu elapso termino puidēbit ip̄e archieps vt i. d.
c. cū sumus. iūcto. c. i. noua. pal. In glo. i. v. vrgens
necessitas. ibi dispensatiue dictum est hoc pot intelligi
mūltipliciter. p̄dico q ista fuit iuris dispositio vt ep̄s sit
sub alio ep̄o. Itē vt vnus ep̄s creet sibi aliū ep̄m. nūqd
aut papa possit. puidere dispensatiue vt duo ep̄i sint in
eodē ep̄atu oio pares. tex. sing. videt innere q sic i. c.
nō autē. vij. q. i. nā hoc accidit in psona. Augustini vt
ibi habet ffer tñ b archy. Aug? dixisse q si scūssz pbi
bitōem ecclesie nō acceptasset. credo tñ q ex cā possit
papa bec statuerē. nā olīm in p̄mitina ecclesia omnes
ep̄i regebāt ecclesias in cōi vt nō. in. c. cū sit romana. j.
de appel. De patriarcha. gradū qui morat venetijs vi

de glo. lxxx. di. in. c. h. In aut possint creati duo sumi
pontifices vel duo ipatores vide glo. sing. in. d. c. non
antē. que in sumis pōtibus tenet q nō qz dicit p̄tra
articulū fidei et ecclesie sanctā. Itē p̄tra dictū euangeli
cū r fiet vnū ouile r vnus pastor. secus in ipatorib?
cū sunt vicarij r defensores ecclesie romane. vt in. de. ro
mani. de iurior. r dic vt ibi nō. In glo. in. v. sibi vi
cariū a quo p̄scrabit iste ep̄s. Ex hac glo. habes vnū
intellectū ad tex. de quo p̄misi vt intelligat q ep̄s loci
p̄stituat de nouo vnū ep̄m p̄fouē lingue r ritus illi
populi r faciet illū sibi vicariū. Scō? intellectus est ex
tra glo. vñ nō ep̄s ē alius superior quibz p̄st p̄stitū d
beat nā hic nō dicit de ep̄o f̄ aulibz p̄sidiā sicut r p̄po
litus. vt i. c. q̄uis. j. de. v. sig. Itē r p̄ses nā glibz regēs
p̄uitā pot appellari p̄ses qz p̄uitie p̄est vt in. l. i. ff. de
offi. p̄li. Et nō. hoc dictū doc. tamē p̄mūter hūc intel
lectū n sequitur qz nō est sufficienter. p̄uis istis popal
quo ad pontificalia et ideo debet capi hic p̄sul. p ep̄o.
Tercius intellectus vt alias p̄sulem illius lingue q̄ for
te est sine ep̄atu p̄stituat sibi vicariū nā vt hodie p̄tingit i
niti sunt ep̄i sine administratōe ep̄atu vt sunt isti qui vol
ganter appellat nullatenēses r iste intellectus satis pot
applicari ad tex. r vbi talis ep̄s rep̄ret p̄solere hūc intel
lectū ē in defectu possit teneri intellectus glo. In
glo. si. ibi nisi clericus sit incorrigibilis intellige glo. q̄
inocac brachiū seculare vt p̄niet clericū in seculo r sic
loq̄unt iura all. in glo. Si aut inuocat brachiū secula
re ad auxiliandū r inuadū iudicē ecclesiasticū nō est ne
cesse q cleric? sit incorrigibilis vñ si timet de potentia
clericū vel ne fugiat poterit index ecclesiastic? capi facere
clericū p familiā p̄tatis ad hoc. c. fame. de sen. ex. et i
c. i. s. eo.

Inter cetera Ep̄i qui p se nō pos
sunt tenet assumere

idoneos qui suppleant suo loco quo ad p̄di
catōes visitatōes r p̄fessionū auditōes r vt possint ep̄i
rep̄ire tales p̄cepit in ecclesijs cathedralibus r collegi
atis tales istūi hoc. d. In p̄ma exordū In scōa p̄sti
tutio ibi videt. In tercia pena ibi si q̄s aut. No q
quēadmodū hō p̄ponit ex duobus. s. aia r corpe vt in
c. in q̄dam. de cele. missa. ita ad sui sustentatōem idiget
duplici cibo spūali. s. et materiali sicut enim abus ma
terialis est necessarius corpori ita abus spūalis est ne
cessarius aie. put est p̄dicatio. Et sic nō ex hoc r ex tex.
q p̄dicatō nedū est vtilis ē necessaria populo. r nō q
p̄dicatio dicit offitiū sanctū r sic p̄dicatio est offitiū. ha
bens ergo munus p̄dicandi dicit habere offitiū qd nō
p̄statū r iuribus disponētibz p̄tra negligētes i eoz
offitiū. Itē nō q offitiū p̄dicandi p̄ncipaliter p̄tūz
ad ep̄m r cū visitat diocelīm d̄z p̄ndicatē populis ad b
c. de cens. li. vi. r. q. i. i. c. placuit. r. c. ep̄m. dicit etiā

quod quilibet rector ecclesie prochiialis habet officium p[re]dicandi in ecclesia sua et de iure nemo potest p[re]dicare qui non habet curam animarum. est enim p[re]dicatio officium cure ut non. glo. in. c. i. de regu. videtur. i. de. dudum de sepul. Tres vero mandicates habet ex privilegio pape ut p[re]dicare possunt nam de iure ut dixi p[re]dicare non possunt cum non habeant curam populi ut in de. dudum. de sepul. pal. et de hereti. cu[m] ex inuncto. ¶ Ad quod episcopi possunt ex causa per alios visitare diocesim quo casu nihil debent exigere a visitatis licet contrarium faciunt et dicendum est hodie ut habetur in. c. si episcopi. eo. li. vi. ¶ Ad ibi potentes in ope et sermone quod opus p[re]fertur sermoni et sic videtur quod in p[re]dicatioe magis est attendenda vita quam scia quia longe plus proficit p[re]dicator exemplo boni operis quam verbo doctrine. h[ic] seneca. Longa uer per p[re]ceptum breue et efficaciter per exempla. et Gregorius dicit. Quis uita despiciat restat ut p[re]dicatio eius non coram. iij. q. vij. porro in fine. non tamen sufficit uita nisi scia propter multos errores qui quibus oriuntur ex defectu scientie ut in. c. nisi cum p[re]dicem. de reuic. ubi patet quod propter defectum scientie remouet episcopus ab episcopatu suo. ad idem. c. si. de eta. et q[ui]i. ¶ Ultimo non quod in ecclesijs cathedralibus et collegiatis non debent institui uiri indocti et per maiori preueni ut hodie inoleuit abusus sed potius uiri docti et instructi. In glo. si. non ex hac glo. una d[omi]nam inter legatum cesaris et legatum pape. nam legatus cesaris mittit expensis suis. sed legatus pape parat a clericis subditis ut in iuribus all. in glo. et dicit hostiensis. quod romanam ecclesiam excusat necessitas quia non posset oibus p[ro]uidere. Item privilegium ab antiquo obtentum quod quidam privilegium uellet episcopi p[ro]mutare quod tamen facere non debent. ar. in. c. i. de tem. ordi. in. c. in caus. de re. iudi. ¶ Ad hoc dicitur quod episcopi mittunt legatum ad alia loca ut p[ro]uidere ipse illi de expensis quod ego puto uerum nisi expensa sit grauis et mittatur per comitum negotio nam tunc potest petere ut subditi p[ro]tribuant. ad hoc quod non. Inno. in. c. i. de sta. regu. et facit tex. in. c. se. in. fi. et dicit. Jo. an. hic quod optaret quod ecclesia romana p[ro]ciperet et vigesima partem reddituum clericorum ad sustentationem pape et cardinalium. et de hac parte p[ro]uideret legatis et abstineret a c[on]sibus seruitijs et fructibus p[ro]mi anni quos recipit a p[re]latis. p[ro]mouendis ac decanis et similibus. et refert quod hoc fuit alias factus sermo in p[re]lio uicinis p[re]latis existentes in p[re]lio deliberauerunt non facere quia tanta uiget in facibilis cupiditas quod illud et illud reciperent.

Onquerente. Episcopus in ecclesijs

diocesis sue debet esse p[re]sentis iuribus episcopalis et que sunt iura episcopalia hic declarat. In p[ri]ma parte petitio et p[re]statio in secunda sententia ibi nos. ¶ Ad p[ri]mo abbatem posse agere per capellanos et ecclesijs subiectis suo monasterio. cor. cle. i. de rescrip. et c. auditis. de p[re]scrip. et c. transmissa. eo. ij. ¶ Secundo nota quod ecclesia et capelle subiecte monasterio

tenentur nihilominus episcopo ad episcopalia iura et intellige nisi monasterium sit exemptum cum capellis sibi subiectis ut nisi abbas ex privilegio vel p[re]scriptioe acquisierit iura episcopalia in illis ecclesijs quod fieri potest ut in. c. auditis et in. c. cum olim. de p[re]scrip. ¶ Tercio non quod episcopus ultra iura episcopalia in iure expressa non potest aliud petere ab ecclesijs sibi subiectis. unde non potest petere a clericis aliam seruitiam quam iure non sunt expressa. x. q. iij. quod p[ro]nouim. nec ipse aliam quam collectam ecclesijs nisi iustam et rationalem et manifestam nam tunc potest petere cantatiuum subdium ut hic in. fi. lre et in. c. cum ap[osto]l[us]. de c[on]suet. ¶ Item non quod licet ista monasteria non teneant ad ea que sunt de lege diocesana ut sinodaticum et ad alia de quibus non. c. dilectus. capelle tamen subiecte monasterio tenentur ad onera ad que tenent ecclesie alie seculares intellige istum tex. de capellis et ecclesijs secularibus subiectis monasterio de iure sp[irit]uali. si autem essent capelle regulares ut que in habitant ibi monachi tunc tales capelle gaudet privilegio monasterij quia monasteria dicitur p[ro]ut ut non. Jo. an. post archy. in. c. i. de p[re]b. li. vi. et Jo. delig. in. de. i. de excels. p[re]l. facit quod non. Inno. i. c. i. de statu. regu. et hec non p[ro]t[er] non que sunt iura episcopalia ad que tenent ecclesie diocesane. ¶ Quarto enim tenentur ad canonicam obedientiam et per hanc recognoscunt episcopo in iudicio. per hoc. c. q[ui]i. di. et ad hac tenentur non solum clerici sed etiam layci quibus cumque potentes in his que concernunt animam ut in. c. omnes p[ri]ncipes. de mai. et obe. ¶ Secundo tenentur ad subiectioem et hoc recognoscunt eam in d[omi]nam facit. c. graue. de excels. p[re]l. non tamen per hoc intelligas quod debeat seruire ut d[omi]nis secularis quia scriptum est non tamquam seruantes in d[omi]no ut in. c. solite. de ma. et obe. debet enim tractare clericos ut filios ut in. d. c. cum ap[osto]l[us]. et uidebo. tex. cum glo. in. c. esto subiectus. xcv. di. ubi non quod debet episcopus scribere clericis sibi subiectis et contra. ¶ Tercio tenentur ad reuerentiam et per hanc recognoscunt episcopo in patre debet enim reuerentiam parentibus et magis ut le. et non. in. l. si. ff. de obse. a li. pa. p[re]stam. ¶ Quarto tenentur ad institutioem et desitutioem. et ex hoc non. quod institutio et desitutio in oibus ecclesijs diocesis p[ro]tinet ad episcopo sed in re c[on]suetudinis. cum ex inuncto de hereti. in. fi. et. xvi. q. vij. o[mn]es basilice et c. si quis. deinceps. Et intellige de istis p[ro]p[ri]e sumpta nam si in ecclesia est collegium electio p[re]latis p[ro]tinet ad collegium ut in. c. i. de electi. ¶ Institutio uero seu reformatio p[ro]tinet ad episcopo. xvij. q. ij. in. c. i. et in. c. nihil. de elect. Si uero non est ibi collegium et ecclesia est patronata p[ro]tinet ad patronum et institutio ad episcopo. xvi. q. vij. de c[on]suet. et i. c. pie metis. et c. filijs. uide glo. in. c. q[ui]i. de elect. li. vi. Si uero non est patronata tunc episcopus habet institutioem liberam. i. collatores ut in iuribus pal. B i intellige nisi aliam p[re]latis acquisierit iure sp[irit]uali. ¶ Item uerbum institutio potest hic p[ro]prehendere institutionem auctorizabilem quo ad curam populi. nam si abbas habet collationem ecclesie curate de reuic. ad episcopo per istos aucto

riabili quo ad curam populi ex quo populus est sub-
iectus ep̄o. vt in. c. i. de capel. mo. li. vi. r qd̄ le. r nō. in
c. ai. fatis. de offi. archy. p. verbū definitio dicitur po-
testas p̄uandi clericū bñctio suo. nā nisi aliud habeat
cōsuetudo ad ep̄m p̄tinet definitio oium clericorū licet
alius habeat ius p̄terendi in illis ecclesijs vt in. c. i. de
capel. mo. li. vi. r. vi. q. ij. vñs. in. h. r. quod ibi nota.

Quinto habz ep̄s i ecclesijs correctōem qz p̄t cor-
rigere ea q̄ dicit r subditoz excessus vt in. c. i. de fraga-
bit. r. in. c. i. s. eo. Sexto habet reformatōem. i. ius
reformatōis mores p̄t om̄ facere statuta ad reformatio-
nem morū vt in. d. c. i. de fragabili. Septimo habet
iurisdictionem oium causaz ad ecclesiasticū forū p̄tenti-
um. Et hoc inferitur ad id qd̄ dicit in. c. i. ab ecclesijs.
s. eo. qz ep̄s de iure cōi p̄t p̄cedere p̄tra oēs clericos
de diocesi licet habeat aliū p̄latū inferiorē. Octavo hz
penitētiā r declarā hoc verbū vt f̄ dicit i glo. in. v. p̄t
tentias. Nono habet vt oia sacramēta recipiantur
ab ip̄o ep̄o qd̄ p̄t dupliciter intelligi. Primo d̄ sacra-
mentis que sunt ordinis ep̄alis vt est ordinis collatio
nā cetera tenet recipere ordines ab ep̄o. p̄p̄o et nō alieno
ip̄. q. ij. p. totū r f̄ de pro. nullus. Itē ip̄e habet p̄sora-
re ecclesias r similia facere q̄ sūt ordinis ep̄alis vt i. c.
vñs de p̄scrip. r. p. hoc intellectū facit tex. ibi oīz q̄
ab ep̄o rē. Secūdo p̄t intelligi de oibus sacramētis
nā quolibz d̄ diocesi debz p̄ sacramētis recurrere ad ep̄m
vel ad p̄p̄ū p̄obianū. ep̄s em̄ p̄mittit cū q̄libz p̄s b̄ o
prochali. vñ oēs ecclesie diocesis censet sibi vna ecclesia
vt le. et. nō. in. c. ij. de pe. r. re. r. i. c. ij. de offi. archy. p̄s.
r p̄t i b̄ p̄cedit i clericis q̄ p̄sūt eccl̄js prochalib̄ nā
illū i mediate sub iure ep̄o r ad eum debent recurrere p̄
oibus sacramētis. vnde dicit. l. d. o. s. r. bene qz careat
sibi abbates r canonici ecclesiaz cathedralium r alijs re-
tores ecclesiaz qui i mediate sub iure ep̄o vt ad eum re-
currat i p̄fessōibus. nā ab alijs nō p̄t absolui cū a iu-
dice nō suo absolutio facta nō tenet. vt i. c. ois. d̄. pe.
et re. dicit tñ qz nō vult dāmare eos q̄ hoc hacten̄ nō
obseruauerunt si mortui sunt f̄ reliq̄ eos dīno iudicio.

Decimo hz synodū. i. oēs clericū eccl̄iaz tenet iure ad se
modū ep̄i. i. ad p̄gregatōem clericorū quā annuatim d̄
facere. nam ep̄s facit synodū. archyep̄s p̄ciliū p̄uinciale
ep̄oz vt in. c. sicut. d̄. acco. r. d̄ his duobus qui debent
interesse vide p̄ jmo. in. c. graue. de p̄ben. Unde
cūmo. habet synodū vel cathedraliam. i. duos solū
dos argenteos vel aureos scdm̄ loci p̄suetudinē a q̄li-
bet ecclesia r an possit p̄scriptōe illud tolli vel remissio-
ne ep̄i. dicit in. c. cū venerabilis de reli. do. Duode-
cimo. habet q̄rtam decimarū ac mortuariorū. Et ex hoc
nō r tere mortū qz d̄ iure cōi nō p̄tinet ad ep̄m sed ad
ecclesias prochiales f̄ q̄rtā decimarū debet ip̄i ep̄o ab
ecclesijs p̄cipūibus decimas. et nō qz vbi aliud nō ha-

bet p̄suetudo ex mortuariorū. i. ex his q̄ relinq̄it eccle-
sijs occasione finit̄ debet q̄rtā licet aliud dicat glo.

Decimo habet visitatōes annuatim. nā d̄ iure cōi
p̄t singulis annis visitare ecclesias sibi subiectas. hz
etia p̄curatōem rōne visitatōis que debz ep̄i p̄sora-
tis facultatibus ecclesie. Ultimo potest petere sub-
sidiū ex causa manifesta r rationabili puta qz ep̄us
est granatis onere debitorū vel est tenet r nō sufficit
ad ei i. hōne sustentā. Itē vel vult ire ad p̄ciliū vt ad pa-
pam seu regē. p̄ cōibus negotijs vel qd̄ simile. Et nō
qz ad b̄ caritativū h̄sidiū tenet etiā capellā h̄ctē mō-
nasterio. Et aut ip̄a mōnasteria tenet est dubium r sic vt
dicit in. c. i. de sta. regn. r in. c. cum apostolus. de cens.

In glo. i. in. h. no. tria ex hac glo. p̄t qz petitio
iura ep̄alis est iure salis. jmo. dicit qz generalis
nam illa petitio est vniuersalis cū petitur vniuersū ius
Exemplū in petitōe hereditatis et in iudicio s. h̄ctē.
nā venit in illis vniuersū ius defuncti. Petitio vero ge-
neralis est cū p̄bendit in se multa capitula sicut i ac-
tione p̄ socio vel iudice seu negotiorū gestorū r talis vide-
tur esse petitio iurū ep̄alis qz petes ius ep̄ale nō petit
vniuersū ius ecclesie f̄ q̄dam capitula seu iura de q̄-
bus. Et de his petitionibus vniuersalibus generalibus
et singularibus r d̄ iam inter eas plene dico in. c. de li-
bel. o. l. a. Secūdo nota qz in petitōe vniuersali seu
generalis n̄ ē necesse in libello expr̄mere ea q̄ p̄bendunt
sub tali petitōe. Et an. hic dicit qz licz nō sit necesse ex-
p̄mere tñ si re? petit tenet actor expr̄mere p̄ istū tex. qd̄ tñ
ego nō puto ver. qz ex quo iura ep̄alia sunt in iure ep̄i
sunt cetera r clara r qz nō tenet expr̄mere ea q̄ sit i iure
et ad istū tex. dicit vt tenet. jmo. qz iste ep̄s p̄cedat
multa iura ab istis capellis r quotiē eos repetat vñ
petit abbas vt expr̄meret ea ad q̄ tenet capelle nam
potuisset expr̄mere multa iura p̄suetudine debita r i istis
est necessaria ep̄sillo r dicit vt lani? dicit i. d. c. ij. Ul-
timo nō qz in petitōe iurū ep̄alis generalis facta nō re-
mittit nisi debita d̄ iure cōi q̄ expr̄mit. In p̄tā qz ex-
iuncta glo. in. c. p̄stitutus. de re. do. f̄ reducit ibi ad cō-
tra. vt si ē aliqd̄ ius subrogatū i locū iuris debita d̄ iu-
re cōi tñ illud p̄bendit petitōe generali vt ibi. Et qz
subrogatū debet sapere naturā eius in om̄ne locū sub-
rogatur vt in ecclesia. vt. li. pen. si autē nō subrogatur in
locū alteri? tñ illud nō p̄bendit vt ibi. In glo. i. v.
penitētiā. oppo. p̄tra tex. p̄ intellectū glo. hic em̄ dicit
qz p̄ penitētiā recurrendū ē ad ep̄m. p̄tra hoc fact. c. ois
vniuersis sex? f̄ d̄ pe. r. re. vbi dicit qz suo p̄sbitero pro-
chiali tenentur quis p̄ tenet vt alteri cōi licet ius. Sol.
glo. ista vt arbitror metu p̄tā q̄ videt velle intelli gere
tex. de penitētiā publica vel de penitētiā p̄uata p̄ ma-
nibus orib̄ quoz ip̄ositio r absolutio p̄tinet ad ep̄m et
intellige in casib̄ resuatiā ep̄o. nā ep̄s solet resuare sibi

reservatur de iure cōi d' qd' vide bo. glo. in. c. h. de pe. et re. li. vi. Et eo q' glo. dicit de publica penitētia. ad uerē nā de iure penitētia nō debz publice iponi nisi p' crie adeo manifeste et graui q' habz scādalizare totā vrban. xxvi. q. vi. in. c. h. et tene mēi illū tex. et iponitur hoc penitētia in publico p' ep̄m. pat' habet in. c. in. capi. te. l. di. Et nō etiā illū tex. b' dicitū glo. pcedat si tex. lo q'retur generalit' d' laycis et clericis uicet tñ tex. hic loq' de p'sentis ipaz ecclesiaz. Ego intelligo tex. p'pe sine alia supletōe. pat' loq' scz q' p' oib' peccatis dñt ipi p' biteri prochiales recurrere ad ep̄m nā cū ipi imediate subint ep̄o nō p'nt ab alio q' ab eo absolui v' ab archy p'sbitero ecclesie cathedralis qui i hoc est vicarius ep̄i. ad hoc tex. nō. in. c. offitū. d' offi. archy p's. et vide plene cui sit generalit' p'ntēdū p' hosti. in. sūma. de pe. et re. in. s. cū p'ntēdū in. s. h. cōiū. Fateor tñ q' layci p'nt recurrē ad ipm ep̄m p' oibus peccatis vt. s. dixi v' nō tenentur nisi p' publicis vel casib' ep̄o resuatis. In alijs autē p'nt recurrere ad p'pū sacerdotē et idē dico in alijs clericis habitariis. j. prochia vt in. c. cū ab ecclesiaz et qd' ibi dixi. s. eo. Nūqd' autē valeat p'suetudo vt q's possit ad libitū eligere sacerdotē cui p'ntēat dicit hosti. q' nō q'z hec p'suetudo nō est rōnabilis q'z nemines ep̄at et cura nō ē cōmittēda nisi discerto et ep̄ato vt in. c. h. d' era. et q'li. et in. c. cū sit ars artū. eo. n. nō em oēs p' biteri ad hoc sunt apti. facit. c. cū in illis d' p' bē. li. vi. Itē p' hāc p'suetudinē d'nt p'ntē neras ecclesiastice discipli ne et ideo nō debet valere vt in. c. cū inter vos d' cōsue. et nō hoc dicitū p'ra illos qui eligūt sibi sacerdotes ad libitū. Fateor tñ hosti. q' si p'suetudo haberet vt alijs ex istere in dignitate puta abbati archy p'cono vel alteri p'ato heret p'fessio tūc valeret p'suetudo q'z iste noie dignitatis sue pōt p'scribere hāc curā et p' p'scriptōem efficitur p'pus sacerdos qd' nō. p' hoc. ego all. tex. i. c. dudū. el. q. de elect. et c. auditis. et c. cū olim. d' p'scrip. In glo. i. v. duos solidos ibi sit p'scriptū. vult ergo glo. q' in q'ritate cathedrali curat p'scriptio. Na aut' possit p'scribi q' nihil debeat fuerit op̄i. et dicit vt dixi i. c. venerabilib' j. de cēsi. et vid' glo. x. q. iij. c. i. q' dicit se credere q' illi duo solidi dñt esse aurei. et p' hoc facit q'z lex appellatōe solidoz intelligit de aureis. et antiquis lxxij. solidi faciebāt vnā librā auri. vt in. l. quoties. l. de sus cep. et archy. li. x. et ideo deberēt p'm illam extimatōem nisi p'suetudo sit in oppositū hodie vero isti aurei q' sunt i vñ p'struit libra ex lxxvi. In glo. in. v. q'ntā. i. si. vult ergo glo. q' ex p'suetudine ep̄s p'cipiat bicistam q'ntā et idē j'no. p' alibi p'ra. dic ergo melius q' decia de iure cōi debet illi ecclesie in cuius prochia p'dia sita sunt vt. in. c. h. j. de pro. b' q'ntā p'tē deciaz dz ecclesia p' rochialis dare ep̄o iuris episcopalis rōne et ita loquitur iste tex. vnde de iure cōi ep̄s p'cipit hāc q'ntā et vid' tex.

in. c. d' q'ntā. j. de p'scrip. pōt em ista q'ntā p'scribi vt ibi et de materia glo. dic vt plene nō. in. c. cū p'rigat. j. de de. ci. et idem dic de q'nta mortuoz nam licz scē cōsue tudini tñ illa cessāte debet q'nta vt est tex. hic et sic dēla ra glo. se. In glo. in. v. p'fatō. ibi iuxta facultates et nō ex hoc iuncto tex. q'nter debeāt se ecclesie habere in solutōe. p'caratōnū ipe visitatōis. nā debēt soluere p'fatō facultatib' ecclesiaz si em ecclesia ē multū tenu is q' vix sufficit ad tenēdū rectorē nō debent p'pelli ad aliqd' solutō ad b. x. q. iij. c. decernim'. et. c. ep̄i et sat' p'bat in isto tex. ibi moderate poterūt exhibere nā illud dicimur posse q' p'mode possim'. vt i. l. nepos. p'culo. ff. de vbo. sig. et. xxij. q. ij. faciat hō. Extra glo. op po. p'ra tex. in eo q' iste abbas egit vt ep̄s p'pelleretur exp'mere q' sibi debeāt a capellis mōasterij nā nemo in iur' cōpellit agere. l. vt nemo in iur. in rubro et nigro. So. j'no. et alijs doct. multū istāt et varias lec. ponūt ad tex. f' tres sunt p'ncipaliores itellect'. P'rimus qd' ep̄s hic dicebat istas capellas teneri ad multa iura ad q' mīme obligāt et quotidie exigebat plus debito ideo egit hic abbas noie capellaz p'ditōe legis diffamari. l. de in ge. et manu. vbi habetur q' si q's diffamat ali quē dicēdo illū suū debitorē vel possidere bona sua vel quid simile pōt adire iudicē et ipe trare vt terminus illi p'rigat ad docēdū de istōe sua alias elapso termino ipo nat' sibi silētiū et nō hūc itellectū videt q' p'petere p'ditio illi' legis p' vexatōe extrajudiciali vt hic et iste itellect' est p'ncipalior. Secūd' itellectus q' hic fuit ipozatus offitū iudicis qd' ē latissimū. l. i. ff. de iur. om. iudi. et cō petit semp vbi subē iustitia senegtas. Terc' itellectus q' abbas hic egit negatoria negādo q' iura postulata p' ep̄m sibi deberēt. et de hac negatoria nō. in. c. ep̄ata de iudi. et si abbas p'cipiebat tēpalia i illis capellis age bat noie monasterij. si vero spectabāt ad capellas tūc agebat noie capellaz qd' s. dixi. Ultimo hic q'ntur nūqd' ista iura ep̄alia possint p'petere inferiori p'ato ex dulo ep̄o dic q' sic vñ pōt inferior p'at' p'scribere i cert' ecclesijs hec iura ep̄alia vel p'tem eoz scdm q' possedit vt j. de p'scrip. c. auditis. et c. cū olim. requit tñ in p'scrip tiōe scia illi' puta ep̄i q' hec iura possidebat. nā in istis icorp'alibus nō p'dit q' si possessio sine scia possidētis. l. d' ser. et aq. l. i. et. ij. vñ p'm. j'no. b' si volo p'scribere ius ep̄i requiritur ipius sciētias si vero ius inferioris sufficit scia illi'. et nō requit scia ep̄i et idē i similib' et de hoc la ti' b' p' j'no. et in. c. bonc. ij. de postu. p'la.

Iuxta. Eps visitas mōsteriū nō in
roducit seculares s' duos
vel tres canonicos suos cū aliqbus religo
sis. p' remittit motiū phibitōis. Secō phibet ibi fir
miter. Nō p'mo ibi indecēs q' abstinēdū ab eo qd'
non decet ea em que sunt cōtra honestatem vel ledunt

famam extimatōem opiniōez vel sunt p̄tra bonos mo-
rea nō dicūt posse vt in .l. filius. r. l. cōditōes. ff. de cō-
di. insti. r. xxij. q. ij. in .c. faciat hō. Nō scō q̄ ep̄s
visitat monasteria sicut et ecclesias seculares. xxvij. q.
ij. monasteria. et in .c. de cēsi. li. vi. cum si. Nō tercio
quot quales et quātas p̄sonas pōt ep̄s introducere in
monasteriū temp̄e visitatōis. r. aduerte q̄ i p̄n. c. tex.
videtur innere q̄ non debēt plures p̄sone introduci eti-
am ad claustrū vt patet ibi in claustro. Sed i. s. firmi-
ter. videt innere q̄ in .c. dūtaxat introducere nō possit
doct. tñ nō ap̄iunt. s̄ p̄to q̄ etiam ad claustrū introdu-
cere nō possit nisi p̄sonas hīc cōtentas p̄pter rōnez lī-
tere positam in p̄n. nā debet extendi ad lites rōnis. l.
cū pater. s̄. dulcissimis. ff. de le. ij. Ep̄o. p̄tra tex.
et videtur q̄ nō possit ep̄s secū ducere nisi duos ex cano-
nicis vt in .c. de cetero. et in .c. ad audientiam. d. ele. nō
resi. Solut̄ doct. q̄ illa iura p̄cedūt q̄n ep̄s vult secū
seper ducere canonicos nā tūc nō pōt vltra duos gra-
uare ecclesiā s̄ iste loquitur in actu visitationis nō enim
diu p̄uatur ip̄a ecclesia canonicorum suffragio. dicit
tñ hosti. q̄ p̄siderata mente lre pōt plures et pauciores
ep̄s secū ducere scdm̄ q̄litate p̄sonaz. Scōdo q̄ritur
nūquid ep̄s debeat secū habere p̄sonas dūtaxat hī cō-
tentas dū visitat ecclesias sibi subiectas. So. in mōste-
rija monialiū serua de. attendētes. de sta. reg. et hodie
vide q̄ habet in extrana. Boni. vij. que incipit debet.
vbi dicit q̄ ep̄s visitās capitulum ecclesie cathedralis
debet esse conuentus tribus clericis quorū vnus sit re-
ligiosus debet etiam habere secum vnum notariū de-
ricam tñ ille tex. tollit p̄suetudinez in oppositum vnde
non valet consuetudo vt ep̄s solus debeat intrare capi-
tulum tempore visitationis. In glo. i. in fl. tene p̄-
cedentem intellectum qui satis iudicio meo p̄batur in
tex. nam exceptio firmat regulam in alijs. xxxij. q. vij.
dominus et in .c. ij. de coniu. lepro. sed tex. hic excla-
dit omnes seculares et solum admittit duos vel tres d̄
canonicis ecclesie ergo concludit omnes alios clericos
q̄ non sunt canonici et de canonicis fecit tex. mentionē
quia episcopus debet inquirere cum concilio capituli
sui vt in .c. si quis vero. lxxxvi. di. et in .c. qualiter et q̄n
el. ij. de accu. et. xv. q. vij. c. nullus. sed nota bene hanc
tex. p̄o litatione illoz iurium vt totum capitalum non
teneatur nec possit episcopus secum ducere tempore
visitationis monasterioz. Et huius p̄uisionis duplex
potest ee rō. primo consulantur monasterio ne in tanta
turba fiat visitatio. secundo fauore ecclesie cathedralis
ne destituatur ecclesia suffragio canonicorum maxime
visitatione totius diocesis et sic limita glo. istam.

Electus Lex diocesana et lex iuris-
dictōis sunt diuersē vñ res in-
dicata in vna non obstat agenti in alia. In

prima ponitur partis conquestio. In secunda pape p-
uisto ibi cum ergo. Nota p̄mo q̄ mōstera possunt
habere iurisdictionem tempalem atq̄ etiam ep̄gere cō-
demnatōez pecuniariam p̄ excessibus. subditorum. Et
ex hoc et ex tex. nō. ar. opti. q̄ index ecclesiasticus po-
test imponere seu infligere cōdemnatōem pecuniariam
et per cōsequens pōt mulctare subditos et mulctā seu
cōdemnationez cōuerte ad vtilitatē ecclesie de q̄ vide
quod plene dixi in .c. licet de penis. r. bene facit. xvi. q.
i. i. c. statumimus. et p̄ hosti. in .c. i. de homi. li. vi. r. qd̄
dixi. s. eo. irrefragabili. in fi. Secūdo nota r. tene men-
ti. ar. opti. ex isto tex. q̄ verba sententie sunt stricte intel-
ligenda et ita non debent habere illū intellectum quē
ex lata vocabuli significatōe habere possunt et debent
restringi ad illum intellectum quem stricte habere pos-
sunt hoc p̄batur in tex. hoc modo. Nam lex diocesana
et ex lata vocabuli significatōe cōprehēdit etiā ea que
sunt iurisdictionis vt p̄batur i. c. auditis de prescrip. Et
nō etiam hīc glo. et tñ sententia hīc lata sup̄ lege dioce-
sana non p̄bendit ea que sunt de lege iurisdictionis sed
capit̄ lex diocesana stricte put est spēs distincta a lege
iurisdictionis. Nō ibi ab antiquo et tene menti q̄ in ex-
actōe iurium potest actor se fundare sup̄ antiqua con-
suetudine dūtaxat. hīc etiā abbas nō allegauit p̄ilegi-
um nec aliquā aliam iustā causam i vendicatōe illoz iu-
rium s̄ solummodo dicebat q̄ ab antiquo ista p̄tuebant
ad eū facit ad nō in .c. puenit. de cēsi. vbi doc. ponit
aliam p̄actiā nā dicit ibi. Jo. an. q̄ petēs censum sibi
debitum ab antiquo de cuius initio nō ē memoria pōt
dicere i libello peto talē censum ex iusta causa ab initio
impositū ad qd̄ p̄bādum induco tps̄ de cui' initio nō
est memoria. q̄si innuat q̄ temp' debet adijci ad p̄bati-
onem cause. hīc etiā habes aliam theoricā vt p̄ale pos-
sit actor se fundare sup̄ tēpe vt ab antiquo talis census
sibi debet. p̄ hoc facit. c. ad apostolicā. s̄. d. simo. In
glo. ij. diuide hāc glo. p̄ncipaliter in duas p̄tes. In p̄-
ma p̄te glo. ponit diuersitatē iter legem diocesana et le-
gem iurisdictionis. In scda p̄te. p̄sequit an monasteria
cū eoz capellis subsint ep̄o quo ad vtrāq̄ legem. Et
in p̄ma p̄te glo. p̄sequēdo alia singularia que spectant
ad vtramq̄ legem videtur ponere vnā regulam q̄ ea q̄
p̄sistant in recipiendo sūt de lege diocesana vt dare ca-
thedraticū vel aliud exhibere seruitiū ea vero q̄ p̄sistūt
in dando spectāt ad legem iurisdictionis vt collatio sac̄-
mentoz r. similia. et similem glo. habes. x. q. i. in sūma
Inno latius p̄sequitur hanc materiam in .c. i. de sta. re-
gu. et ibi p̄mo. p̄sequitur hanc materiam ponendo ea q̄
spectant ad vtramq̄ legem. postmodū dicit q̄ nō pōt
in hac materia dari regula inuariabilis et certa quia in
iuribus antiquis nō reperitur q̄ aliq̄ sint d. l. diocesana
et aliqua de lege iurisdictionis sed solum i hac decretali

nona que tñ plene nō explicat s̄ solam facit mentem
de his que p̄inentur in tex. unde vnica ē lex ep̄i. s̄. dio
cesana sub qua p̄pendit lex iurisdictionis. vñ de soluz
in exp̄ssis a iure possumus facere istam diuersitatem in
ter istas leges s̄ quia iure cantū ē q̄ monasteria nō sub
sunt ep̄o quo ad legem dioecesanam vt i. c. i. x. q. i. pos
sumus dicere sc̄dm eam q̄ ea a q̄bus monasteria rep̄i
unt a iure exp̄ta sunt de lege dioecesana reliq̄ vero spe
crabant ad legem iurisdictionis. et hec doctrina melior
est et p̄mior q̄ theoz ca glo. nam illa regula glo. nul
lo iure p̄bat̄ nullibi em̄ dicit q̄ ea q̄ p̄sūt in recipi
endo sunt de lege dioecesana et ea q̄ p̄sūt in dando sunt
de lege iurisdictionis et hec regula apte videtur rep̄ari
p̄mo in eo q̄ p̄curatio cōsistit in recipiendo et tñ mōste
ria nō sunt exempta a p̄curatōe debita ratione visitatio
onis vt in. c. sopite. et. c. venerabili. de censu. Itē quar
ta mortuorū p̄sūt in recipiendo et nihilominus mo
nasteria ad illam tenent. vt in. c. requisiti. de testa. Itē
sinodus nō p̄sūt in recipiendo quūmo ep̄s ibi p̄t et
exercet iurisdictionem et panit p̄tinentes venire et tñ
sc̄dm glo. sinodus est de lege dioecesana tene ergo p̄e
cedentem theozicaz. Inno. q̄ vltra ea que sunt in iure
exp̄ssa ea solū dicimus de lege dioecesana a q̄bus mo
nasteria rep̄iunt exempta fuerūt em̄ ista vocabula ma
gistralia potius q̄ iuris Et ideo vt habeam? dare hāc
materiā discurrem p̄ singulares casus qui vident esse
de lege dioecesana et videbimus p̄ hos cas? a q̄bus sūt
monasteria exempta ab ep̄o. et p̄mo sc̄dm. Inno. i. d.
c. i. cathedraticū ē de. l. dioecesana. all. x. q. iij. c. ij. illud
tñ. c. hoc non p̄bat̄ s̄ melius facit. c. quā sit. i. fi. xvij.
q. ij. quē tex. tenebis menti. q̄ est p̄ncipalis i hac ma
teria in fauorem monasteriorū. Dicit em̄ inter cetera q̄
nullis vexationibus vel obsequijs secularibus. i. ad q̄
tenentur ecclesie seculares vel canonicis iuribus subij
ciuntur mōasteria. Et nō hoc vltimū nā sub b̄ satis pōt
cōphendi solutio cathedraticū. facit etiam. x. q. iij. iter
cetera. Secundo debita p̄s oblationū est de lege dio
cesana. x. q. i. de his. et. c. antiquos. s̄m. Inno. s̄ ducit
te olim ecclesia tenebat dare ep̄o q̄n. p̄ medietate. q̄n
q̄ tertiā p̄tem oblationū s̄ mōsteria erant exempta ab
ista solutioe et etiā hodie sunt exp̄ta vt in. c. i. d. sta. re.
et in. c. nimis de excel. pla. et in. c. cum p̄ utilitate. xvi.
q. i. hodie autē etiā ecclesie seculares nō tenent aliqd da
re ep̄scopo de redditibus aut oblationibus nisi in cas
ibus iure expressis de q̄bus. s̄. eo. cōquerente. et p̄
bat. x. q. iij. c. i. et. ij. Subita tñ hodie nūqd dōnati
onib? inter viuos teneant ecclesie soluere q̄rtam ep̄o si
cut tenent de donatōe cā mortis hāc materiā vltra alios
exp̄ant. in. d. c. requisiti. et dicit vt ibi s̄ i monasterijs ha
bes adhuc hodie hanc specialitatē q̄ licet nō habeāt
prochiā et curā animaz. s̄ sunt i. p̄ochiam alterius ec

clesiam oblatōes que ibi sunt cedunt monasterio et
nō ecclesie prochiāli ep̄o. secus aut est in ecclesia secula
ri nō curata nā in ea puto q̄ oblatōes q̄ ibi sūt cedūt
ecclesie prochiāli in cui? prochia capella sita est q̄ cū
oblatōes si de iure prochiāli ecclesia fundāt intentum
de iure cōi sup eibus p̄uenientibus sp̄ualibus p̄cienti
bus. i. p̄ochiam vt in. c. pastoralis. d̄ his q̄ si. a pla. p̄
batur tex. p̄ locum a speciali in. c. ad audiētiam. p̄mo
i. de eccle. de edi. et ibi dixi facit etiā. c. extranmissa. de
p̄scrip. et p̄ hoc alias dixi q̄ oblatōes q̄ sunt imaginē
religiose exp̄te. i. p̄ochiam i quocūq̄ loco spectāt ad p̄
soteriū prochiāle nō aut ad dñm domus i cuius muro
imago depicta est maxie si est p̄sona secularis q̄ non
pōt habere v̄sfructū rei religiose nā religiosa nō sunt i
dñio alicuius. ad p̄dicta facit glo. nō. in. l. statue. ff. de
v̄sfruct. vide tñ alias p̄siliū do. Ang. de paru. p̄sulentū
q̄ ille oblatōes nō p̄tinebāt ad dñm dom? s̄ ad ep̄m
quo ad p̄mū mēbrū bñ dixit s̄ q̄ ad sc̄dm min? p̄fecte
locutus est debuit em̄ distinguere vtrūq̄ illa imago sit
i. p̄ochiam alicui? ecclesie ihericis et tunc p̄tinet ad il
lam ecclesiā. aut nō est in prochia alicuius et tunc p̄tinz
ad ep̄m. simile in decimis nonalibus vt est tex. bo.
in. c. qm̄. i. de deci. Tercio secūduz. Inno. decima seu
quarta p̄s decimaz et funeraliū seu mortuorū est de
lege dioecesana all. xvi. q. i. c. p̄questi. et. c. decias. cū si
sed in hoc iudicio meo nō bene loquitur p̄mo q̄ ad q̄r
tam mortuorū tenentur monasteria et oia loca pia vt
in. d. c. requisiti. Itē ad decimas p̄dioz tenent monaste
ria nisi specialiter sunt exempta b̄ p̄bo aptissime. Itē
ius exp̄ privilegio speciali exp̄t religiosos a solutioe decia
rū cū p̄p̄s laborib? et s̄p̄tib? excolūt p̄dia vt habet
i. c. exp̄te et. c. dilect. et. c. suggestū et. c. nup. i. d̄ deci. quū
mo privilegiū distecciūz fuit restrictū quo ad p̄dia acq
sita. vt in. d. c. nup. Cōcludo ergo q̄ oia monasteria te
nentur solue decimā p̄diale nisi tñ in casibus in q̄b? spe
cifice sunt privilegiata de q̄bus habes in iuribus sup?
all. et vide tā in p̄dialibus q̄ in p̄sonalib? q̄ dixi i. c.
nouū genus. i. de deci. vbi generaliter dixi tā d̄ mōste
rijs q̄ ecclesijs secularibus tā de clericis respectu eoz
p̄mionij. an et q̄ teneāt ad decimas p̄diales vel p̄so
nales. Itē si dicitur Inno. intelligit q̄rtā decimaz q̄ de
bet ep̄o ab ecclesia q̄ p̄cipit decimā ab alijs adhuc nō
p̄cedit dicitū suū q̄ si monasteriū p̄cipit istā decimam
ab alijs q̄ forte habz prochiā tñ tenentur dare q̄rtam
ep̄o sicut ecclesia secularis. q̄ mōsteriū populū habēs
nō exemptū sub ep̄o rōe populū quo ad vtrūq̄ leges
sicut ecclesia secularis. hoc idē vult Inno. in. c. q̄d sup
bis. de ma. et obe. vbi vide. sentit etiā hīc glo. in sc̄da p̄
te. facit tex. in. c. ex ore. d̄ p̄ui. sic etiā pōt intelligi. c. cō
q̄rate. s. e. et i hoc etiā hec glo. nō bñ dixit in q̄rtū dicit
q̄ q̄rtā mortuorū et decimaz ē de lege dioecesana. b̄

em vt dixi nullibi pbat imo poti' pbat oppositū exq̄
monasteria non repiūt exēpta tñ sunt exempta a lege
diocesana. Quarto d̄ lege diocesana ē vt ep̄s potuit
publicā missam dicere in quibz ecclesia sue diocesis et
ibi eligere cathedrā cā p̄dicādi vel causas audiēdi all.
Inno. tex. in. c. lūmolo. xvij. q. ij. Aduerte quia illud
c. nō dicit q̄ ista sint de lege diocesana s̄ solū dicit qd̄
ep̄s nō poterat p̄dicta facere in monasterio de quo ibi
et p̄ hoc Inno. voluit ponere illā regulam in quolibet
monasterio q̄i ex quo monasteriū repit̄ exēptū ab alijs
onerib' vt de lege diocesana. Sed aliqui voluerūt vt
ibi recitat glo. vt illud. c. loq̄t̄ in mōsteno exempto nō
aut̄ p̄cedit i oibus mōstēijs s̄ fauore mōstēnoz vt q̄
eti' viuāt religiosi pōt teneri ille p̄mus itelectus p̄ q̄
facit. d. c. quā sit in eo qd̄ dicit q̄ obsequijs secularibus
et alijs canonis iuribus nō subijcūt̄ monasteria. Quin
to ē de lege diocesana caritativū subsidū t̄ illud dicitū
Inno. recitat hic. Jo. an. et simpliciter cū eo tranſiit
led aduerte qz aliud sentit tacite. Inno. in isto. c. in fi.
et aliq̄ cōsulerūt q̄ monasteria teneāt ad caritativum
subsidū quūmo sentiant aliq̄ q̄ etiā exēpti tenent qz
ep̄s in aliquibus est iudex exēptoz. Ad p̄dicta vide bo.
tex. iuncta glo. in. v. exp̄gēdo in de. i. d̄ ex. pla. t̄ dic
vt plenius dixi i. c. cū ap̄ostol' de sta. regu. Sexto
est de lege diocesana vt p̄ negotijs cōibus possit ep̄us
ipetrare et mittere quēcuqz clericum vel ad curiam vel
ad aliū locū expedierem nec pōt clericus sic deputat'
reuerare et p̄ hoc sentit. Inno. q̄ mōchū nō pōt ep̄us
mittere sine p̄sensu abbatis. s̄ in p̄trarium habes tex.
iuncta glo. in. c. qdam monachi. xvi. q. i. s̄ fauore reli
gionis ne det materia vagādī satis pōt teneri distinctio
quā ponit Inno. in. d. c. i. q̄ aut mōstēriū habet popu
lum et tunc in p̄cēmētib' curā pōt ep̄s mittere mōchū
sicut et clericū secularē alias secus. p̄ h̄ allego. d. c. quā
sit vbi dicit q̄ mōstēria nō debent subijci aliquibus an
garijs et vepatōibus Septimo est d̄ lege diocesana
vocatio ad exegas seu sepulturas. nā in aliquibus locis
est de p̄suetudine q̄ mortuo plato vel sacerdote vocant̄
oēs clerici civitatis ad exegas ad istas autē nō p̄pellūt
venire nisi religiosi scōm Inno. in. d. c. i. voluit glo. hic
facit tex. xvi. q. i. in. c. placuit. cl. i. Octavo sinodus
est d̄ lege diocesana scōz. Inno. hic et glo. t̄ sic abbas
nō tenet ire ad sinodū ep̄i al'. Inno. c. fi. xvij. di. s̄ iudī
cio meo illud. c. pbat oppositum s̄ forte voluit allega
re. c. ep̄s qd̄ ponit̄ ibi. p̄ palea. ca. di. In hoc tanī sunt
opi. d̄ q̄bus dicā latius post hosti. f. eo. quod sup̄ his
Nono est de lege diocesana vt ecclesie cōtribuant
cū ep̄s vult ire ad papam vel ad regem vel ad cōciliū.
et nō s̄ vltimū q̄ ep̄s cūdo ad p̄ciliū p̄t petere subsidi
um a clericis nā vadit. p̄ cōibus negotijs. t̄ nō. singu.
qz p̄ hoc. Inno. sentit q̄ monasteria nō teneantur ad

ista p̄tribuere s̄ postea videt̄ Inno. recedē ab hac opi.
dicens. Ad dic q̄ sunt de lege iurisdictionis et nihil ali
ud dicit. p̄ p̄ma opi. facit tex. in. d. c. quaz sit Sed p̄ se
cunda quā puto veriorē adduce bo. tex. i. de. i. t̄ q̄.
de cens. vbi tex. vult q̄ ad onera cōia debent religiosi
cōtribuere nisi sint exempti ex privilegio speciali vel alia
ultima cā puta p̄scriptōe. Et nō hoc vltimū in eo q̄ ibi
pbat. tex. iuncta glo. q̄ valet p̄scriptio vt ecclesia p̄i
cularis nō teneat p̄tribuere cū alijs ecclesijs in onerib'
cōibus t̄ ita in p̄sentiarū intendo sp̄ali' t̄ latū' p̄sle
Decimo hospitij t̄ alia obsega sunt de lege dioce
sana scōm glo. hic et. Inno. in. d. c. i. p̄ quo optime fa
cit. d. c. quā sit. Ex quo nō q̄ monasteria nō p̄nt p̄pelli
p̄ ep̄m ad hospitij alique p̄latū vel dñm vel q̄ p̄sle
aliq̄ obsega. Undecimo vltra Inno. et glo pōt dubi
tari vtrū letanie t̄ alie p̄cessionēs sint de lege dioce
sana et p̄ p̄sequēs vtrū monasteria ad ista teneat nam de
alijs clericis secularib' nō ē dubiū vt. xxxvij. di. c. quā
do. s̄ in religiois etiā mendicātib' nō reperio nisi vñ
tex. qui de hoc loq̄tur qui habetur in. c. nimis. ij. de ex
ces. pla. q̄ videtur velle q̄ ex cā leui nō pōt ep̄s p̄cipere
religiosis vt vadāt cū eo p̄cessionaliter. secus dicit̄ ibi
doct. si ex magna cā fieret p̄cessio vtrū in novo intro
itu ep̄i vel legati vel imminente peste vel alio flagello vel
in generalibus letanijs q̄ appellatur rogatōes que fiūt
p̄ tres dies añ assensioem de q̄bus in. c. rogatōes. de
cōse. di. ij. et hoc nō. Ex p̄dictis habes vtile materiaz
a q̄b' s̄. mōstēria sint exempta t̄ p̄ p̄sequēs s̄ sint de le
ge diocesana. et p̄clude q̄ extra casus iure exp̄ssos q̄cū
qz dicit̄ aliqd̄ esse d̄ lege diocesana t̄ p̄ p̄sequēs mōste
riū nō teneri ad hoc debet hoc p̄bare. habes etiā cō
cludere q̄ reliq̄ sunt de lege iurisdictionis. ar. i. l. de
bis q̄ sunt sui vel alie iuris. Ad vñ tñ aduerte in eo q̄
glo. hic et. Inno. i. d. c. dicit q̄ collatio ordinū p̄cra
tō virginū et ecclesiarū et eoz q̄ sunt ordinis ep̄alis sūt
de lege iurisdictionis. nā hoc nō videt̄ posse p̄cedere qz
si essent iurisdictionis possent delegari nō habēt ordinē
ep̄alē. t̄ in p̄trariū videt̄ tex. in. c. aqua. f. de p̄e. ecclē. v̄
alra. vbi tex. apte dicit q̄ ista nō sunt iurisdictionis s̄ ordi
nis ep̄alis. et est hoc forte arg. nō solutū p̄ doct. s̄ dicit
q̄ effectus istoz sacramentoz p̄cedit ex ordine ep̄ali
et n̄ ex iurisdictione. vnde legatus pape nō ep̄s nō pos
set ista p̄ferre q̄tūcūqz habeat iurisdictionem ampliores
ep̄o facit. c. suffraganei. de elect. t̄ q̄ nō. in. c. trāsmis
sam. eo. ti. s̄ q̄tenus ista applicāt ad p̄sonā sunt iuridī
cōis q̄ ep̄s nō pōt ordinare nisi illum in quem habz
iurisdictionem t̄ si p̄trariū facit licet imp̄mat̄ character qz
nō caret p̄estete p̄ferēdi nō tñ datur exercitiū vt. ij.
q. i. p̄ to. t̄ in. c. nullus. f. de pro. imo panis ep̄i qui ordi
nat nō subditū. vt in. c. fi. de tem. ordi. li. vi. t̄ respectu
ista dicit̄ de lege iurisdictionis q̄re. p̄pter iurisdictionem

quā habet ep̄s in subditos suos debent isti subditi ab eo et nō ab alio ep̄o recipere ista sacramēta nisi sint exempta. vt in. c. veniens. de p̄scrip. Extra glo. cōtra tex. oppo. de c. recolentes. j. de sta. regu. vbi p̄bat q̄ religioſi nō debent habere villas vel alia regalia s̄ iurisdicōe de qua in tex. est d̄ regalibus ergo maie So. dicūt doct. hic q̄ p̄trarium loq̄tur i d̄stercenſib⁹ et in peniſ puenientibus ex iurisdicōe ep̄ali et est exhortatio secundum eos. Et nō hoc vltimū istud vero. c. loq̄tur de alijs religioſis et de pecunia pueniente ex iurisdicōe sp̄ali. s̄ d̄c̄ q̄ etiam in iurisdicōe ep̄ali pōt p̄cedere nam tex. dicit q̄ p̄ eoz excessibus soluebant isti hoīes pecuniā nec restringit se ad ecclesias ecclesiasticas. p̄ h̄ tex. in. c. ij. de delict. pu. r. c. si. ne. cle. vel mo. li. vi. r. i. c. i. iacta s̄ p̄scriptōe. j. d̄ p̄lan. r. affi. vbi habet d̄ abba te cassā. habente iurisdicōem tempale r̄ spiritalē in plurib⁹ castris. Reliq̄ que hic icidēter tangū ē p̄ doct. expediūt in. c. licet de peniſ vbi d̄xi an et quādo ecclesiasticus possit iponere penam pecuniariam.

Raue Per rescriptum quo papa mā dat ordinario vt corrigat clericos sue diocesis non datur ei iurisdicō sup exemptos. In p̄ma questio. In sc̄da p̄uſio. ibi mandamus. Nō p̄mo ibi ep̄ites i ma diocesi q̄ ecclesie exēpte dicūt esse in diocesi et sic p̄ exemptōem nō dicūt esse extra diocesim nā nō p̄fundūt termini diocesis. he enim ep̄itie cōsistūt in facto qd nō pōt haberi p̄ infecto nisi quo ad iuris effectū. l. i. bello. s̄. facta. ff. de cap. r. postū. reuer. r. i. c. si paulus. xxxij. q. v. et hec faciunt ad questioem. P̄papa mandauit ep̄o senensi vt p̄uideret titio romano de b̄nifitio ecclesiastico in diocesi sua dubitatur nūqd poterit ep̄s illi p̄uideri i ecclesia exempta. Cū. tenuit q̄ nō. qz mādatū generale factū ordinario nō extendit ad ecclesias exemptas vt hic. s̄ cōtrarium tenuit Jo. an. post. Compo. in. c. abbatē. s̄. de rescrip. et i. c. si. p̄pter. eo. ti. li. vi. et vide qd nō. glo. in de. frequens. de excef. pla. r. in de. si. de b̄nifitio de p̄ben. et hec pars verior est. p̄ qua pōt adduci iste tex. qz vt d̄xi b̄nifitia exempta sunt in diocesi. Nō ob. decisio huius tex. qz hic mādabat ordinario nō vt cuiuslibz alteri s̄ excitādo officii sui ita q̄ ep̄s n̄ habeat potestatem in exemptos s̄ in casu p̄dicto scribebatur ep̄o sicut cuiuslibz alteri executori. r̄ ideo non apparet ratio b̄nifitia exempta non includantur in mandato cum nullum b̄nifitium sit exemptum a iurisdicōe pape. s̄ q. ij. q̄ncta p̄ mundum. ergo p̄ consequens nec a delegato ipsius pape cum delegatus gerit vices delegantis vt in. c. sane. de offi. dele. et in. l. i. ff. de offi. eius. Et ex his pōt sumere bonam theoreticam an et q̄ in mandato ordinario facto includantur non subditi. Secundo nō q̄ clerici ecclesiarz exemptaz sunt exempti de quo in. c. p̄

exemptionem. de p̄ni. li. vi. Nō tercio q̄ ecclesie exemptes in vna diocesi p̄nt p̄tinere pleno iure ad p̄latū exētem in alia diocesi r̄ hoc iure sp̄ali puta p̄uilegio vt p̄scriptōe. nam de iure cōi ecclesie exemptes in diocesi p̄tinet ad ep̄m diocesānū. xvi. q. vij. omnes basilice. et in. c. cum venerabilis. j. de reli. do. Ultimo nō iuncta glo. si. q̄ sententia etiam censure late in exemptū ē ip̄o iure nulla nā exemptus etiam si vellet non possit se submittere iurisdicōi ordinarie sine licentia pape vt illius cui subest vt in. c. significasti. de fo. cōpe. r̄ vide p̄. Jo. an. in regula scienti d̄ re. iur. li. vi. i. mer. Sed pulchrum dubiū est nūqd exemptus ep̄cōlicatus a iure in casu non reseruato pape possit absolui ab ordinario loci. Fre. in quodā concilio tenuit q̄ sic. In p̄trarium facit tex. iuncta. glo. nō. in de. pe. de sen. ex. Plene hūc articulum exanimō in q̄dam disputatōe que incipit duo clericali ord̄ie insigniti r̄. et p̄ hac pte p̄traria satis b̄nifacit iste tex. ibi nullam iurisdicōez habens. r̄. et. c. frater. xvi. q. i. absolutio vō n̄ pōt fieri a habēte iurisdicōnem in absoluendum vt in. c. omnis. de pe. et. re. et melius in. c. pastoralis. in. s̄. p̄terea. s̄. eo. In glo. l. i. ibi nō tanq̄ delegatus sentit p̄ hoc glo. q̄ si iste ep̄s fuisset deputatus delegatus a papa q̄ potuisset p̄cedere etiam p̄tra exemptos hosti. vt recitat. Jo. an. videt sentire hoc fore verū si sit mentio in rescripto de exemptōne. alias in generali mandato nō veniūt exempti. Contrariū ego puto verius p̄mo p̄ theoreticam. s̄. traditam cū hoc casu scribat ordinario tanq̄ cuiuslibz extra neo nec est op̄ facere mēdem de exemptōne qz i nullo derogat p̄uilegio exemptōis cū ordinarius p̄cedat vt delegatus pape r̄ tanq̄ delegatus facit p̄iuditiū exempti cū gerat vices pape. vnde nō est aliq̄ ratio q̄re exempti n̄ debēt p̄hiberi quinimo pot̄ exempti q̄ nō exempti p̄hiberi debēt cū i exemptos habeat papa iurisdicōez imediatā. In glo. ij. nō p̄mo ex ista glo. r̄ tene mēti q̄ p̄pter negligentia p̄lati imediati exemptoz potestas n̄ deuoluit ad ordinariū s̄ ad superiorē illius p̄lati exempti r̄ sic si abbas exemptus est remiss⁹ in corrigendo mōchos suos potestas non deuoluitur ad ep̄m. s̄ recurrēdū est ad papā r̄ idem in collatione b̄nifitioz. si em̄ exemptus est negligens in p̄ferendo nō deuoluit potestas ad ep̄m s̄ ad papam in. c. sicut all. in glo. Secūdo nō q̄ etiam submota exempti exemptōe correctio monachoz p̄mo loco spectat ad abbatem d̄ q̄ d̄c̄ vt d̄xi. s̄. eo. c. quāta et in. c. cū ab ecclesiaz. Sed potest dubitari qd si papa dedit iurisdicōnem alicui p̄lato iseruozi circa aliq̄s ecclesias r̄ clericos eandem. nūqd data negligentia isti possit ordinari loci p̄cedere. vt q̄ nō ar. hui⁹ glo. iuncto tex. naz abbas hic habeat iurisdicōem in istas ecclesias et in sc̄dm glo. ep̄s nō succedit. contrariū ego putare verū

p. c. ceter. et q. ibi dico de iudi. nam ipator dedit iuris
 dictionem dno fendi in causis feudalibus vt in. l. ipiales
 in. s. pterea. d. pbi. fen. alie p. fre. coll. x. et in si dno fen
 di est negligens ordinari? succedit vt in. d. c. ceter. Itē
 pscriptio dat ordinariā sicut pūilegiū vt i. c. duo simul.
 s. eo. m. iurisdicō q̄lita ex p̄scriptōe excludit ep̄m in
 q̄tū p̄scribēs sit diligens vt in. d. s. excessus. ergo idē
 dicendū in iurisdicōe tributa ex pūilegio vel alio iure
 spālī et de hoc iudicio meo tex. est hic non cauillando
 hās. nā glo. supplet maxie ex capite suo vnde intelligo
 tex. ppe et dabit lectu. nona ad tex. vt data negligentia
 isti? plati imediate succedit ordinari? scias puto in ex
 emptis qz tūc cū papa sit index exemptoz debet ad eū
 recurrī data negligentia plati exempti imediate. iste tūc
 tex. nō apit quo iure iste ecclesie essent subiecte isti ab
 bati et si intelligit ex p̄scriptōe cal? ē clar? et lra ibi stas
 ppe corrigere sit patis. rē. vt i. d. s. excess? In glo.
 in. v. corrigens. in si. dic vt ibi nō. et in. c. penitēs. l. v.
 di. et in. c. nosli. de elect. et de re. ecc. nō alie. c. si quis.

In glo. si. in si. bec glo. redit ad pmū intellectū vt
 sentētia hic nō tēuerit. et q. v. relaxes. referat ad factū
 et hūc intellectū sequit cōiter hic doct. p. tex. ibi nullam
 iurisdicōem hīs rē p illud. v. vniuersale nullā exclu
 dit iurisdicōe mediata et imediata Itē pncipal? et acces
 oria scdm. Jo. an. et nō hoc dictum. Ex hoc infero
 p̄tra cōez opī. in. c. pastoralis. in pn. s. eo. vbi tex. dicit
 qz archyēps nullā ptātem habet exceptis q̄busdā ca
 libus in subditos suffraganeoz suorum ergo etiam da
 ta negligentia suffraganeorum nō pōt illos ponere qz
 p illud v. nullū excludit iurisdicōe mediata et imediata
 Itē pncipalis et accessoria. Secūdo nō ex glo.
 qz v. relaxes p̄p̄e sumptū p̄suponit validitatē acc? et
 vbi ex materia subiecta apparet qz actus est nullus tūc
 referat ad factū. simile nō. j. vt li. nō p̄tel. in. c. accedens
 d. i. i. v. cassanū? vbi bo. glo. Tercio nō ex glo. qz p
 supposito qz correctio p̄mo loco spectat ad abbatē tū
 si ep̄s atē negligentia tūc excōicēs in subditos abbatē te
 net excōicatio licz sit iniusta et d̄z relaxare sine difficul
 tate et hoc colligit ex scdo intellectu glo. q̄ tū nō videt
 placere do. an. qz aut ex p̄uetudine p̄mo loco spectat
 ad abbatē et tūc nō debet tenere sentētia ep̄i atē negli
 gentiā ar. d. s. excessus. et nō h. dictū. Aut loqmur qz
 iure cōi spectabat ad istū abbatē et tūc debuisset relax
 are istā sentētia et vt in hoc tenere opī. cōez qz ep̄s pos
 sit pcedere p̄tra mōchos nō expectata negligentia ab
 batis f ego teneo opī. glo. vt dixi in iurib? supi? all.

Is quibus. Ordinari? cui p̄petit
 pōt alijs absolutōez demādere. Itē p̄
 mo qz ptās absoluēdi ab excōicātōe est delegabilis p
 habētē ptātes ordinariā. et licz iste tex. loq̄t i absolutōe
 ab excōelatis a canone si qz suadēt. xvij. q. iij. nō idē
 et fori? ē dicēdū in alijs excōicātōib? ar. in. c. q̄ dile
 cta d̄ p̄fir. vti. vel iuti. et in. l. illud. ff. ad le. acq̄. De

cūdo nō ar. qz sacerdos prochialis pōt p̄mittere alicui
 p̄bitero vt audiat p̄fessionē subditi sui. et illū absoluat
 Tercio nō qz nudū misteriu est delegabile p ordia
 riū. nūqd in delegato dic vt in glo. Et nō qz delegatē
 hic ea q̄ p̄petunt ex officio nobili. et sic vt posse colligi.
 ar. qz cause meri iperij possūt delegari d̄ iure canonico
 nā sic excōicātō q̄ncz ē meri q̄ncz ē mixti iperij vt d̄p̄
 s. eo. c. pastoral. ita et absetutio nā par ptās est i ligā
 do et in solūdo. de pe. di. i. vbi. In glo. nō p̄mo ex
 hac glo. et tene mēti qz nescio alibi qz nudū misteriu cō
 petēs alicui ex pūilegio ē delegabile p pūilegiatū licet
 ergo pūilegiū nō excedat psonā pūilegiatū. vt in. c. sane
 de pui. et vj. q. i. qz frater. et i regula pūilegiū psonale.
 de re. iur. li. vi. m. cū p p̄missioez nō p̄mittit alteri p̄
 dicitū cū p̄missari? gerat vices delegatō ita qz ip̄e dele
 gās vt facere vt regula qz p̄ aliū. li. vi. nō d̄z iste p̄hibe
 ri. q̄min? possit subdelegare. et hāc opī. seq̄. Jo. an. et
 dicit cā suari in p̄tica. Secūdo nō ex si. glo. qz delega
 tus pōt p̄mittere absolutōem dūm ip̄e habeat iurisdicōem
 puta qz fuit delegat? in cā q̄ tūc excōez. se?
 aut vbi sibi fuisset delegata nuda dūtaxat ptās absol
 uendi et sic loq̄tur. c. si. s. vltimo. s. de offi. dele.

De officio iudicis

Supra visū ē d̄ officijs singulariū dignitatū et singu
 lariū iudicū. Itē p̄mo ordie subijct indōmiate de
 quodā officio qd est ordinano et delegato cōe. rē.

Ad officiu
X litteris. iudicis etiā
 delegati spec tat. p̄videre aduo
 catū p̄tī q̄ nō pōt h̄re et poterit
 dare domesticū. Lētis d̄msho.
 Secūda ibi mādam? Itē p̄

mo qz mōsteriū pōt agē p reb? et iurib? mōsterij sibi s̄
 fecit b̄ a p̄cedebat sup q̄busdā possessōib? mōsterij san
 cti petri qd qdē mōsteriū imediate pleno iure p̄tinebat
 ad mōsteriū follenoue vt p̄z i aniq̄. sic em ep̄s agi p ec
 clesia sibi s̄ bicca. vt i. c. si. d̄ successi. ab itel. et vo. tex. i.
 l. s̄xim? L. d̄ sa. s̄. ec. q̄ qdē tex. vidē lat? p̄videre q̄.
 d. c. si. qz i. c. si. tex. loq̄t cū ecclia iserior vacat f. l. s̄amp
 m? loq̄t etiā si n̄ vacat nā quēdamodū dicitur? i ep̄o idē
 i plato iserouū dicēdū vt possit agere p̄ ecclis sibi sub
 iecti. ad qz facit de. l. d̄ rescrip. Secūdo nō qz ps nō
 d̄z p̄pelli ad respōdēdū s̄ n̄ h̄z aduocātū. ad qz vō bo
 tex. cū gl. i. c. l. vt li. n̄. p̄tel. et pōt qz iplorare officium
 iudicis vt p̄uideat sibi non valenti habere aduoca
 tū et h̄ p̄cedit n̄ solū i ordiario vt qdā dixerūt f̄ etiā i d̄
 legato qz apte p̄bat i ista lra vcl̄z sup h̄ iplorādo offi
 tiū. rē. iūcta sup̄sc̄p̄cōe nā bec cā erat corā delegatō qz
 b? sup̄sc̄p̄tōe fac qz i sili b̄c i. c. si. anū. d̄ iudi. li. vi. et
 in h̄ bec d̄re. facit ad ti. Itē t̄rcio ibi frat. S. q̄ndis
 monach? qz monach? pōt eē in iudicio. p̄ monasterio
 colligo d̄ mādato abbatis et capli seu plati tū in casib?